ผลงานที่เป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมา

เรื่อง การจัดทำร่างปฏิญญาเวียงจันทน์ว่าด้วยการส่งเสริมงานที่มีคุณค่า : การเปลี่ยนผ่านไปสู่เศรษฐกิจในระบบในอาเซียน (The Vientiane Declaration on Decent Work Promotion : Transition to Formal Economy in ASEAN)

และ

ข้อเสนอแนวความคิดเพื่อพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพ

เรื่อง บทบาทของกระทรวงแรงงานเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนแห่งสหประชาชาติ

โดย

นางเรืองรัตน์ อดิการิ
ตำแหน่ง นักวิเทศสัมพันธ์ชำนาญการ

ขอรับการประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักวิเทศสัมพันธ์ชำนาญการพิเศษ
ตำแหน่งเลขที่ ๓๑๓ กลุ่มงานอาเซียน สำนักประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ
สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน

บทคัดย่อ

ส่วนที่ ๑ งานที่เป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมา เรื่อง การจัดทำร่างปฏิญญาเวียงจันทน์ว่าด้วยการส่งเสริมงานที่มีคุณค่า : การเปลี่ยนผ่านไปสู่เศรษฐกิจในระบบในอาเซียน (The Vientiane Declaration on Decent Work Promotion : Transition to Formal Economy in ASEAN)

ผลงานทางวิชาการในส่วนที่ ๑ นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรับทราบและเรียนรู้กระบวนการยกร่างเอกสารสำคัญของอาเซียนคือ ปฏิญญาเวียงจันทน์ว่าด้วยการส่งเสริมงานที่มีคุณค่า : การเปลี่ยนผ่านไปสู่เศรษฐกิจในระบบในอาเซียน ซึ่งเป็นเอกสารผลลัพธ์จากการประชุมรัฐมนตรีแรงงานอาเซียน ครั้งที่ ๒๔ และรัฐมนตรีแรงงานอาเซียนทั้ง ๑๐ ประเทศให้การรับรองเมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ณ กรุงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยกระทรวงแรงงานเป็นผู้ประสานงานหลักของประเทศไทยในการยกร่างปฏิญญาฉบับนี้

ร่างปฏิญญาเวียงจันทน์ฯ มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้มีการเปลี่ยนผ่านจากการจ้างงานนอกระบบไปสู่การจ้างงานในระบบ ซึ่งยกร่างด้วยหลักการดังนี้ ๑) ส่งเสริมนโยบายการจ้างงานที่ทุกคนมีส่วนร่วมโดยเฉพาะในชนบทโดยการเปลี่ยนผ่านจากการจ้างงานนอกระบบไปสู่การจ้างงานในระบบ ๒) สร้างและขยายการจ้างงานที่ได้รับการคุ้มครองทางสังคมอย่างเท่าเทียม ๓) อำนวยความสะดวกในการเปลี่ยนผ่านจากการจ้างงานนอกระบบไปสู่การจ้างงานในระบบโดยการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การวิจัย และการแลกเปลี่ยนข้อมูลและแนวปฏิบัติที่ดี ๔) ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนผ่านดังกล่าว ๕) การดำเนินการตามร่างเอกสารฉบับนี้เป็นไปตามกฎระเบียบ นโยบายและแผนงานระดับชาติของแต่ละประเทศสมาชิก โดยขั้นตอนการดำเนินงาน ประเทศสมาชิกอาเซียนได้หารือผ่านทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ และการประชุมเตรียมการเพื่อยกร่างปฏิญญาฉบับนี้ในเดือนเมษายน ๒๕๕๙ ณ เมืองหลวงพระบาง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

หลังจากรัฐมนตรีแรงงานอาเซียนได้รับรองร่างปฏิญญาฉบับนี้ และได้เสนอให้ผู้นำอาเซียนทั้ง ๑๐ ประเทศได้รับรองปฏิญญาฉบับนี้อีกครั้งในเดือนกันยายน ๒๕๕๙ แล้ว ปฏิญญาฉบับนี้จะเป็นแนวทางสำหรับประเทศสมาชิกอาเซียนเพื่อให้มีความร่วมมือกันที่จะส่งเสริมเกี่ยวกับการเปลี่ยนผ่านจากการจ้างงานนอกระบบไปสู่การจ้างงานในระบบ ก่อให้เกิดการทำงานที่มีคุณค่าของแรงงานในอาเซียน และแรงงานเหล่านั้นจะได้รับการคุ้มครองที่เหมาะสมตามกฎหมายของประเทศนั้น ซึ่งจะช่วยยกระดับประชาชนอาเซียนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และกลายเป็นพลังขับเคลื่อนการเจริญเติบโต และการพัฒนาของภูมิภาคนี้อย่างยั่งยืนต่อไป

ส่วนที่ ๒ ข้อเสนอแนวความคิดเพื่อพัฒนางาน เรื่อง บทบาทของกระทรวงแรงงานเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนแห่งสหประชาชาติ

ผลงานทางวิชาการในส่วนที่ ๒ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาที่มา แนวคิด และกระบวนการจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งองค์ประกอบของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของการจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนแห่งสหประชาชาติ พ.ศ. ๒๕๗๓ (Sustainable Development Goals - SDGs) รวมทั้งวิเคราะห์ความเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์/แผนงานระดับประเทศกับ SDGs ซึ่งรวมถึงแผนสำคัญต่างๆ ของไทยและกระทรวงแรงงาน เช่น กรอบแผนงาน ๒๐ ปี แผนแม่บท/ยุทธศาสตร์ด้านแรงงาน รวมทั้งการดำเนินงานที่สอดคล้องกับ SDGs ในประเด็นที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปสู่การจัดทำข้อเสนอแนะเพื่อกำหนดบทบาทของกระทรวงแรงงานสำหรับการดำเนินการรองรับ SDGs ในประเด็นที่เกี่ยวข้องให้บรรลุผลสำเร็จ

ประเทศไทยได้รับรองข้อมติวาระการพัฒนาที่ยั่งยืนของสหประชาชาติ พ.ศ. ๒๕๗๓ ณ ที่ประชุมใหญ่สมัชชาสหประชาชาติ นครนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘ จากเจตนารมณ์ข้างต้น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนจึงกลายเป็นพันธกิจระหว่างประเทศที่ประเทศไทยในฐานะสมาชิกสหประชาชาติต้องบรรลุ โดย SDGs ประกอบด้วย ๑๗ เป้าหมายหลักซึ่งได้แก่ เป้าหมายที่ ๑ ขจัดความยากจน เป้าหมายที่ ๒ ขจัดความหิวโหยและสร้างความมั่นคงทางอาหาร เป้าหมายที่ ๓ ส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีของทุกคน เป้าหมายที่ ๔ ส่งเสริมโอกาสในการเรียนรู้ เป้าหมายที่ ๕ สร้างความเท่าเทียมทางเพศ เป้าหมายที่ ๖ จัดการน้ำอย่างยั่งยืนและพร้อมใช้สำหรับทุกคน เป้าหมายที่ ๗ เข้าถึงการใช้พลังงาน เป้าหมายที่ ๘ ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ เป้าหมายที่ ๙ ส่งเสริมการสร้างอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๑๐ ลดความเหลื่อมล้ำ เป้าหมายที่ ๑๑ สร้างชุมชนเมืองและการโยกย้ายถิ่นฐานที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๑๒ สร้างการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๑๓ ดำเนินการแก้ปัญหาโลกร้อน เป้าหมายที่ ๑๔ รักษาทรัพยากรทางทะเล เป้าหมายที่ ๑๕ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ของระบบนิเวศบนบก เป้าหมายที่ ๑๖ ส่งเสริมเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียม และเป้าหมายที่ ๑๗ สร้างความร่วมมือระดับสากลต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงแรงงานโดยตรงคือ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ซึ่งอยู่ในเป้าหมายที่ ๘ ซึ่งเกี่ยวกับการส่งเสริมให้มีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนและทุกคนมีส่วนร่วมส่งเสริมการจ้างงานอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ รวมถึงส่งเสริมงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน

แม้ว่าการดำเนินการตามเป้าหมายของ SDGs จะไม่มีผลผูกพันตามกฎหมายก็ตาม แต่ถือว่าเป็น action agenda ที่ทุกประเทศได้แสดงเจตนารมณ์ร่วมกันเพื่อดำเนินการจนบรรลุความสำเร็จ ซึ่งประเทศไทยให้ความสำคัญต่อการดำเนินการตาม SDGs ดังจะเห็นได้จากการที่ประเทศไทยได้บูรณาการ SDGs เข้ากับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ และถ่ายทอดลงมาเป็น Roadmap การขับเคลื่อน SDGs ผ่านกลไกระดับชาติคือ คณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (กพย.) ที่มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน และหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวงเป็นคณะกรรมการ ผสานเข้ากับนโยบายประชารัฐของรัฐบาล และหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อขับเคลื่อน SDGs ให้ได้รับความสำเร็จ นอกจากนี้ ประเทศไทยยังได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานสหประชาชาติผ่านกรอบความร่วมมือหุ้นส่วนระหว่างไทยและสหประชาชาติ ค.ศ. ๒๐๑๗ - ๒๐๒๑ เพื่อบรรลุเป้าหมายต่างๆ ของ SDGs อีกด้วย ดังนั้นเมื่อพิจารณาจากนโยบายยุทธศาสตร์และแผนงานในทุกระดับของไทย รวมถึงกลไกขับเคลื่อน SDGs จะเห็นได้ว่าในขณะนี้ประเทศไทยมีความพร้อมในเชิงโครงสร้างแล้ว

ในส่วนของกระทรวงแรงงานมีแผนแม่บทพัฒนาแรงงานไทยในระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) รวมถึงแผนยุทธศาสตร์ระดับกรม/สำนักงานในสังกัดที่รองรับการดำเนินการตามเป้าหมายของ SDGs ที่เกี่ยวข้องทั้งเป้าหมายหลัก (เป้าหมายที่ ๘) และเป้าหมายสนับสนุน (เป้าหมายที่ ๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๙, ๑๐, ๑๖ และ ๑๗) โดยนำมาเชื่อมโยงกับแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ ของกระทรวงแรงงาน ซึ่งสามารถเห็นถึงความสอดคล้องกับเป้าหมายของ SDGs ที่อยู่ในความรับผิดชอบข้างต้นได้

แม้ว่าประเทศไทยจะมีนโยบาย/แผน และกลไกเชิงสถาบันเพื่อรองรับการดำเนินการตาม SDGs แล้วก็ตามแต่ ซึ่งในขั้นนี้ยังถือว่าเป็นเพียงขั้นเริ่มต้นของการดำเนินการ ซึ่งการที่จะบรรลุเป้าหมายของ SDGs ให้มีทั้งประสิทธิภาพและมีผลลัพธ์อย่างเป็นรูปธรรมโดยสะท้อนถึงหลักการของ SDGs ที่จะ“ไม่ทิ้งใครไว้เบื้องหลัง”(No one left behind) ต้องอาศัยปัจจัยอื่นๆ ประกอบด้วย โดยผู้ขอรับการประเมินได้เสนอแนะ

แนวทางในการจัดทำนโยบายทั้งในและต่างประเทศ แผนปฏิบัติการ และกิจกรรม/โครงการของกระทรวงแรงงานที่สนับสนุนการดำเนินตาม SDGs ที่เกี่ยวข้องได้อย่างครอบคลุมทุกภาคส่วน และสามารถตอบสนองความต้องการพัฒนาของแต่ละกลุ่มเป้าหมาย อาทิ เสนอให้ “คน”เป็นศูนย์กลางในการพัฒนาทุกระดับ โดยเฉพาะกลุ่มผู้เปราะบาง อาทิ ผู้หญิง เด็ก และแรงงานต่างด้าว ฯลฯ ที่มีโอกาสเข้าถึงสิทธิอันพึงมีพึงได้อย่างจำกัด นำแนวคิดเกี่ยวกับความเป็นหุ้นส่วน (partnership) ในการพัฒนาเพื่อขับเคลื่อน SDGs ประกอบการจัดทำนโยบาย ควรจัดทำแผนปฏิบัติการระดับพื้นที่ (area - based) โดยคำนึงถึงความต้องการในการพัฒนาของประชาชนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย/ชุมชนเป็นหลัก เพื่อให้เกิดการยอมรับและความรู้สึกการเป็นเจ้าของร่วมกันในการพัฒนาเรื่องนั้นๆ ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมให้ทุกพื้นที่มีส่วนร่วมในการขับเคลื่อน SDGs เป็นต้น ทั้งนี้ การดำเนินการดังกล่าวจะส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของกำลังแรงงานและส่งเสริมบทบาทของประเทศไทยในการขับเคลื่อนวาระสำคัญของโลกอีกด้วย

กระทรวงแรงงาน

คำนำ

ในการประชุมรัฐมนตรีแรงงานอาเซียน ครั้งที่ ๒๔ เมื่อเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๘ ณ กรุงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ที่ประชุมได้รับรองปฏิญญาเวียงจันทน์ว่าด้วยการส่งเสริมงานที่มีคุณค่า : การเปลี่ยนผ่านไปสู่เศรษฐกิจในระบบในอาเซียน (The Vientiane Declaration on Decent Work Promotion : Transition to Formal Economy in ASEAN) ซึ่งเอกสารฉบับนี้จะเป็นกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนและภาคีอาเซียนอื่นๆ ในการอำนวยความสะดวกด้านต่างๆ ในช่วงการปรับเปลี่ยนจากการจ้างงานนอกระบบไปสู่การจ้างงานในระบบ ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่ประชาชนอาเซียน ให้ได้รับการพัฒนาและคุ้มครองสิทธิ ทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และกลายเป็นพลังขับเคลื่อนการเจริญเติบโตและการพัฒนาของภูมิภาคนี้อย่างยั่งยืนต่อไป

ในขณะที่บริบททางสังคมและเศรษฐกิจระดับโลกมีการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์ทำให้เกิดการเชื่อมโลกและมีการเจริญเติบโตแบบก้าวกระโดด ขณะเดียวกันก็ทำให้เกิดความท้าทายและปัญหาต่างๆ มีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ไม่ว่าเรื่องความเหลื่อมล้ำทางรายได้ โอกาสในการเข้าถึงทรัพยากร ผู้ด้อยโอกาสยังไม่สามารถเข้าถึงบริการสาธารณสุข การศึกษา และความคุ้มครองทางสังคมได้อย่างทั่วถึง ทำให้ประชาชนมีปัญหาเชิงคุณภาพ ซึ่งถือเป็นปัญหาสำคัญในการพัฒนาประเทศ รัฐบาลชุดปัจจุบันให้ความสำคัญกับการสร้างโอกาสและการเข้าถึงแหล่งทรัพยากรอย่างเท่าเทียมกัน โดยวางรากฐานการพัฒนาอย่างครอบคลุม โดยยึดแนวคิด “คนเป็นศูนย์กลาง” เพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบบูรณาการและเป็นองค์รวม เพื่อให้เกิดความสมดุล ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals - SDGs) ที่รัฐสมาชิกสหประชาชาติ รวมถึงประเทศไทยโดยนายกรัฐมนตรีได้รับรองเมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่ง SDGs ได้ยกร่างขึ้นจากหลักการสำคัญคือการพัฒนาที่ “ไม่ทิ้งใครไว้เบื้องหลัง” (No one left behind)

และจากการรับรองเอกสารสำคัญทั้ง ๒ ฉบับคือ ๑) ปฏิญญาเวียงจันทน์ว่าด้วยการส่งเสริมงานที่มีคุณค่า : การเปลี่ยนผ่านไปสู่เศรษฐกิจในระบบในอาเซียน และ ๒) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนได้กลายเป็นพันธกิจที่ประเทศไทยในฐานะสมาชิกอาเซียนและสหประชาชาติจะต้องบรรลุถึง ดังนั้นกระทรวงแรงงานจึงมีบทบาทสำคัญที่จะสนับสนุนให้การดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวข้องตามเอกสารทั้งสองฉบับบรรลุความสำเร็จได้ รวมถึงเสนอแนวทางความร่วมมือจากองค์กร/หน่วยงานพันธมิตรทั้งในและต่างประเทศเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานดังกล่าวให้

เอกสารทางวิชาการทั้งสองฉบับนี้ เป็นเจตนารมณ์ของผู้ขอรับการประเมินที่จะรวบรวมข้อมูลทั้งด้านนโยบาย มาตรการ แผนงานสำคัญต่างๆ ของไทยนำมาศึกษาวิเคราะห์เพื่อเชื่อมโยงเข้ากับพันธกิจข้างต้น และนำไปสู่การการจัดทำแนวทางเชิงนโยบาย แผนงานในอนาคต และโครงการกิจกรรมต่างๆ เพื่อรองรับพันธกิจดังกล่าวให้บรรลุผลสำเร็จทั้งเชิงคุณภาพและปริมาณ ซึ่งหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลการศึกษานี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้กำหนดนโยบายและผู้ที่สนใจเพื่อนำไปศึกษาต่อยอดในประเด็นข้างต้นต่อไป

เรืองรัตน์ อดิการิ
๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๐

สารบัญ

		หน้า
บทคัดย่อ		ก
คำนำ		ง
สารบัญ		จ
สารบัญแผนภาพ		ฉ
สารบัญตาราง		ช
ส่วนที่ ๑	**งานที่เป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมา**	
	๑. ชื่อผลงาน การจัดทำร่างปฏิญญาเวียงจันทน์ว่าด้วยการส่งเสริมงานที่มีคุณค่า : การเปลี่ยนผ่านไปสู่เศรษฐกิจในระบบในอาเซียน (The Vientiane Declaration on Decent Work Promotion : Transition to Formal Economy in ASEAN)	๑
	๒. ระยะเวลาดำเนินการ	๑
	๓. ความรู้ทางวิชาการหรือแนวความคิดที่ใช้ในการดำเนินการ	๑
	๓.๑ หลักการและเหตุผล	๑
	๓.๒ ความรู้ทางวิชาการหรือแนวคิด	๔
	๔. สรุปสาระและขั้นตอนการดำเนินงาน	๘
	๕. ผู้ร่วมดำเนินงาน	๑๑
	๖. ส่วนของงานที่ผู้เสนอเป็นผู้ปฏิบัติ	๑๑
	๗. ผลสำเร็จของงาน	๑๒
	๘. การนำไปใช้ประโยชน์	๑๓
	๙. ความยุ่งยากในการดำเนินการ/ปัญหา/อุปสรรค	๑๓
	๑๐. ข้อเสนอแนะ	๑๓
ส่วนที่ ๒	**ข้อเสนอแนวความคิดเพื่อพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพ**	๑๔
	เรื่อง บทบาทของกระทรวงแรงงานเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนแห่งสหประชาชาติ	
	๑. หลักการและเหตุผล	๑๔
	๒. บทวิเคราะห์/แนวคิด/ข้อเสนอ	๑๘
	๒.๑ บทวิเคราะห์/แนวคิด	๑๘
	๒.๒ ข้อเสนอ	๓๙
	๓. ผลที่คาดว่าจะได้รับ	๔๑
	๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จ	๔๑
บรรณานุกรม		๔๒
ภาคผนวก		

สารบัญแผนภาพ

หน้า

แผนภาพที่
๑. โครงสร้างอาเซียนภายใต้กฎบัตรอาเซียน ๒
๒. ๑๗ เป้าหมายของ SDGs ๑๖
๓. ความเชื่อมโยงระหว่างแผนงานระดับชาติและ SDGs ๓๐

กระทรวงแรงงาน

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่

๑. เป้าหมายที่กระทรวงแรงงานเป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลัก ๓๑

๒. เป้าหมายที่กระทรวงแรงงานเป็นหน่วยงานสนับสนุน ๓๔

ส่วนที่ ๑
งานที่เป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมา

๑. ชื่อผลงาน การจัดทำร่างปฏิญญาเวียงจันทน์ว่าด้วยการส่งเสริมงานที่มีคุณค่า : การเปลี่ยนผ่านไปสู่เศรษฐกิจในระบบในอาเซียน (The Vientiane Declaration on Decent Work Promotion : Transition to Formal Economy in ASEAN)

๒. ระยะเวลาดำเนินการ กุมภาพันธ์ – กันยายน ๒๕๕๙

๓. ความรู้ทางวิชาการหรือแนวความคิดที่ใช้ในการดำเนินการ

๓.๑ หลักการและเหตุผล

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรืออาเซียน (Association of South East Asian Nations - ASEAN) ก่อตั้งขึ้นตามปฏิญญากรุงเทพ (Bangkok Declaration) เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๑๐ โดยสมาชิกผู้ก่อตั้งมี ๕ ประเทศ ได้แก่ มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย ต่อมามีประเทศสมาชิกเพิ่มเติมตามลำดับ ได้แก่ บรูไนดารุสซาลาม เวียดนาม ลาว เมียนมา และกัมพูชา ปัจจุบันอาเซียนประกอบด้วยสมาชิก ๑๐ ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยอาเซียนมีวัตถุประสงค์เริ่มแรกเพื่อส่งเสริมความร่วมมือทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคมส่งเสริมสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างอาเซียนกับต่างประเทศและองค์กรระหว่างประเทศ

และในการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ ๙ พ.ศ. ๒๕๔๙ ณ เกาะบาหลี สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ผู้นำอาเซียนได้แสดงเจตนารมณ์โดยลงนามในปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมือในอาเซียน ฉบับที่ ๒ (Declaration of ASEAN Concord II หรือ Bali Concord II) เพื่อประกาศจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community : AC) ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ (ค.ศ. ๒๐๒๐) โดยมีเป้าหมายความร่วมมือ ๓ ด้านสำคัญประกอบด้วย ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political-Security Community : APSC) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community : ASCC) โดยการดำเนินงานไปสู่เป้าหมายทั้ง ๓ ด้านของประชาคมอาเซียนเป็นสิ่งที่ต่อยอดจากความร่วมมืออาเซียนที่มีอยู่แล้ว รวมทั้งมีการดำเนินงานใหม่ๆ เพื่อตอบสนองความท้าทายใหม่ที่เกิดขึ้น และต่อมาในการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ ๑๒ ผู้นำอาเซียนได้ลงนามใน Cebu Declaration on the Acceleration of the Establishment of an ASEAN Community by 2015 เพื่อเร่งรัดการเป็นประชาคมฯ เร็วขึ้นอีก ๕ ปี คือ จากปี พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นปี พ.ศ. ๒๕๕๘

อาเซียนมีกลไกการทำงานผ่านที่ประชุมสุดยอดอาเซียน ประกอบด้วยหัวหน้ารัฐบาลของแต่ละประเทศสมาชิกอาเซียน คณะมนตรีทั้ง ๓ ประชาคม องค์กรระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขา (อาทิ ด้านแรงงาน ด้านสาธารณสุข ด้านกลาโหม ด้านการศึกษา ฯลฯ) องค์กรสิทธิมนุษยชนอาเซียน โดยมีสำนักเลขาธิการอาเซียนที่ประเทศอินโดนีเซียทำหน้าที่เลขานุการ

แผนภาพที่ ๑ โครงสร้างอาเซียนภายใต้กฎบัตรอาเซียน

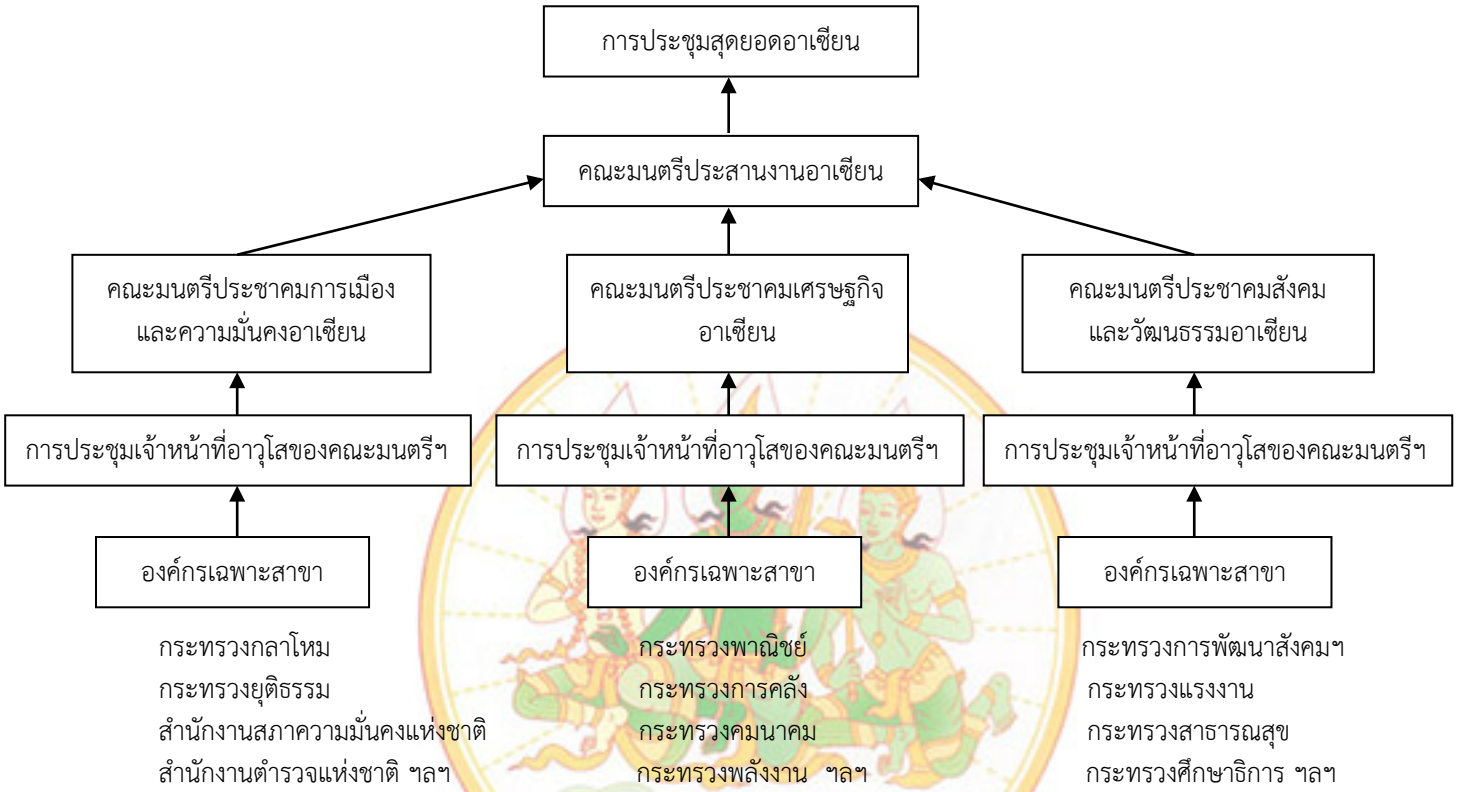

ในส่วนของกระทรวงแรงงานดำเนินงานความร่วมมือในกรอบอาเซียนภายใต้กลไกบริหารหลัก ๒ กลไก ดังนี้

๑. <u>การประชุมรัฐมนตรีอาเซียนด้านแรงงาน</u> (ASEAN Labour Ministers Meeting: ALMM) ซึ่งเป็นการประชุมระดับรัฐมนตรีด้านแรงงานของประเทศสมาชิกอาเซียน ๑๐ ประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหารือและแลกเปลี่ยนความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานตามแผนงานรัฐมนตรีแรงงานอาเซียน (ALM Work Programme) อาทิ การจ้างงาน การติดตามด้านตลาดแรงงาน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การคุ้มครองทางสังคม และความร่วมมือไตรภาคี ฯลฯ และพิจารณาให้ความร่วมมือระหว่างกันด้านแรงงานและกำลังคนในอาเซียน การประชุม ALMM จะจัดเป็นประจำทุก ๒ ปี โดยประเทศสมาชิกจะเวียนกันเป็นเจ้าภาพตามตัวอักษร เริ่มจาก บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย ลาว มาเลเซีย เมียนมา ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม ตามลำดับ

อนึ่งแผนงานรัฐมนตรีอาเซียนเป็นเอกสารกำหนดทิศทางความร่วมมือด้านแรงงานระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนในอีก ๕ ปีข้างหน้า แผนงานฉบับปัจจุบันมีระยะเวลา ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓) โดยแผนงานดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของประชาชนอาเซียนผ่านกำลังแรงงาน

โดยการเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขัน และเข้าร่วมในงานที่มีคุณค่าและมีความปลอดภัยซึ่งได้รับจากการจ้างงานที่มีผลิตภาพ สถานประกอบการที่สมานฉันท์ และมีความก้าวหน้า รวมถึงการคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ ซึ่งแผนงานฉบับนี้มีสาขาความร่วมมือ ๒๓ สาขา อาทิ ระบบข้อมูลด้านตลาดแรงงานการส่งเสริมผลิตภาพแรงงานในภาคนอกระบบ มาตรฐานความปลอดภัยและอาชีวอนามัย การขยายความคุ้มครองทางสังคมให้แก่แรงงานทุกคน การคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิของแรงงานต่างด้าว ฯลฯ ทั้งนี้ รูปแบบของการดำเนินกิจกรรมความร่วมมือเป็นการประชุมเชิงปฏิบัติการ การศึกษาวิจัย การรวบรวมเผยแพร่ข้อมูลด้านแรงงาน ซึ่งจะดำเนินการตามความสมัครใจและอยู่ภายใต้เงื่อนไขของกฎระเบียบภายในของประเทศสมาชิก

๒. <u>การประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสแรงงานอาเซียน</u> (ASEAN Senior Labour Meeting: SLOM) ซึ่งจัดขึ้นเป็นประจำทุกปี โดยหัวหน้าคณะผู้แทนเป็นระดับปลัดกระทรวงหรือรองปลัดกระทรวง หากปีใดมีการประชุมระดับรัฐมนตรี (ALMM) จะมีการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสแรงงานอาเซียน (SLOM) ก่อนหน้า โดยการประชุม SLOM มีวัตถุประสงค์เพื่อพิจารณาประเด็นที่รัฐมนตรีแรงงานอาเซียนได้เสนอแนะให้ประเทศสมาชิกนำไปดำเนินการตลอดจนจัดเตรียมประเด็นเพื่อนำเสนอต่อที่ประชุมระดับรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบต่อไป

นอกจากนี้ ยังมีการประชุมรัฐมนตรีแรงงานอาเซียนร่วมกับรัฐมนตรีแรงงานของจีน ญี่ปุ่น และสาธารณรัฐเกาหลี (ALMM+3) ซึ่งจัดทุก 2 ปีต่อเนื่องจากการประชุมรัฐมนตรีอาเซียนด้านแรงงาน และการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสแรงงานอาเซียนร่วมกับผู้แทนประเทศจีน ญี่ปุ่น และสาธารณรัฐเกาหลี (SLOM+3) จะจัดทุกปีต่อเนื่องจากการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสแรงงานอาเซียน

ภายใต้กลไกหลักข้างต้นมีองค์กรย่อยอีก ๓ คณะที่จะดำเนินการทิศทางหรือนโยบายของกลไกหลัก ดังนี้

๑. <u>คณะทำงานเจ้าหน้าที่อาวุโสแรงงานอาเซียนว่าด้วยแนวปฏิบัติที่ก้าวหน้าด้านแรงงานเพื่อเสริมสร้างการแข่งขันในอาเซียน</u> (The Senior Labour Officials Meeting Working Group on Progressive Labour Practices to Enhance the Competitiveness of ASEAN : SLOM-WG) โดยก่อตั้งครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๙ ในฐานะคณะทำงานเฉพาะกิจ และปรับโครงสร้างเป็นคณะทำงานถาวรภายใต้ SLOM เมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๑ SLOM-WG เน้นประเด็นความสำคัญในด้านต่างๆ ได้แก่ ทรัพยากรมนุษย์ ประกันสังคม แรงงานสัมพันธ์ การพัฒนาทักษะฝีมือและเครือข่ายการรับรองทักษะฝีมือ กฎหมายแรงงาน สถิติแรงงาน และงานที่มีคุณค่า (สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน กลุ่มงานอาเซียนเป็นหน่วยประสานหลัก)

๒. <u>คณะกรรมการอาเซียนว่าด้วยการปฏิบัติให้เป็นไปตามปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิของแรงงานต่างด้าว</u> (ASEAN Committee on the implementation of the ASEAN Declaration on the Protection and Promotion of the Rights of Migrant Workers : ACMW) คณะกรรมการชุดนี้ตั้งขึ้นเพื่อติดตามการดำเนินการตามปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิของแรงงานต่างด้าว โดยมียุทธศาสตร์ ๔ ด้านได้แก่

๒.๑ ผลักดันการคุ้มครองและส่งเสริมแรงงานต่างด้าวถูกกฎหมายเพื่อต่อต้านการแสวงประโยชน์และการปฏิบัติที่ไม่เหมาะสม

๒.๒ เสริมสร้างความเข้มแข็งแก่การคุ้มครองและการส่งเสริมสิทธิของแรงงานต่างด้าว โดยส่งเสริมการบริหารจัดการเกี่ยวกับการโยกย้ายถิ่นฐานด้านแรงงานในประเทศสมาชิกในอาเซียน

๒.๓ สร้างความร่วมมือในระดับภูมิภาคเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์ในอาเซียนโดยทำงานร่วมกับการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสว่าด้วยอาชญากรรมข้ามชาติ

๒.๔ พัฒนาตราสารอาเซียนว่าด้วยการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิของแรงงานต่างด้าว (สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน กลุ่มงานอาเซียนเป็นหน่วยประสานหลัก)

๓. เครือข่ายด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยอาเซียน (ASEAN Occupational Safety and Health Network : OSHNET) เป็นคณะทำงานที่มีการดำเนินงานมาอย่างยาวนาน ซึ่งเฉลิมฉลองครบรอบ ๑๐ ปี เมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความร่วมมือในเรื่องการปรับปรุงด้านความปลอดภัยและอนามัยในสถานประกอบการของภูมิภาคอาเซียน รวมถึงส่งเสริมแนวปฏิบัติที่ดีและการปฏิบัติตามกลยุทธ์ที่เกี่ยวกับการป้องกันเชื้อเอชไอวี/เอดส์ในสถานประกอบการ

ทั้งนี้ การดำเนินงานขององค์กรย่อยทั้งสามอยู่ภายใต้กรอบแผนงานรัฐมนตรีแรงงานอาเซียนโดยมีแผนงานย่อยของแต่ละองค์กรรองรับได้แก่ แผนงาน SLOM-WG พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓ แผนงาน ACMW พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓ และแผนงาน OSHNET พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓

โดยสรุปแล้ว การกำหนดนโยบาย ทิศทางหรือแนวทางความร่วมมือด้านแรงงานของประเทศสมาชิกอาเซียนจะดำเนินการผ่านที่ประชุมรัฐมนตรีแรงงานอาเซียนเป็นหลัก (ซึ่งจะประชุมหารือร่วมกันทุก ๒ ปี) และมติจากที่ประชุมดังกล่าวจะทิศทาง/แนวทางการทำงานขององค์กรย่อยทั้ง ๓ ในคราวเดียวกัน โดยในช่วงที่ลาวเป็นประธานรัฐมนตรีแรงงานอาเซียน (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๐) พยายามผลักดันให้มีเอกสารผลลัพธ์จากการประชุมรัฐมนตรีแรงงานอาเซียน คือ ปฏิญญาเวียงจันทน์ว่าด้วยการส่งเสริมงานที่มีคุณค่า : การเปลี่ยนผ่านไปสู่เศรษฐกิจในระบบในอาเซียน (ดูภาคผนวก ก) ซึ่งลาวได้จัดการประชุมหารือร่วมกับผู้แทนภาครัฐด้านแรงงานจากประเทศสมาชิกอาเซียนทั้ง ๑๐ ประเทศเพื่อยกร่างปฏิญญาฉบับนี้จนแล้วเสร็จ และนำเข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมรัฐมนตรีแรงงานอาเซียน ครั้งที่ ๒๔ เมื่อเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๙ ณ นครเวียงจันทน์ ซึ่งที่ประชุมมีมติรับรองปฏิญญาฉบับนี้เพื่อให้ประเทศสมาชิกพิจารณานำไปสู่การปฏิบัติตามความสมัครใจต่อไป ในขณะนี้เดียวกันในแผนงาน SLOM-WG พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓ (ดูภาคผนวก ข) ได้ระบุกิจกรรมที่รองรับการปฏิบัติปฏิญญาฉบับนี้คือ การศึกษาวิจัยเรื่องการส่งเสริมผลิตภาพแรงงานในภาคนอกระบบและการสัมมนาเพื่อส่งเสริมความเข้าใจที่ดีขึ้นและการแลกเปลี่ยนและประสบการณ์ในการส่งเสริมผลิตภาพแรงงานนอกระบบ

๓.๒ ความรู้ทางวิชาการหรือแนวความคิด

การจัดทำร่างปฏิญญาเวียงจันทน์ว่าด้วยการส่งเสริมงานที่มีคุณค่า : การเปลี่ยนผ่านไปสู่เศรษฐกิจในระบบในอาเซียน เป็นเอกสารที่แสดงเจตนารมณ์ของประเทศสมาชิกอาเซียนที่จะส่งเสริมการเปลี่ยนผ่านการจ้างงานนอระบบไปสู่แรงงานในระบบ ซึ่งยกร่างด้วยหลักการดังนี้

๑) ส่งเสริมนโยบายการจ้างงานที่ทุกคนมีส่วนร่วมโดยเฉพาะในชนบทโดยการเปลี่ยนผ่านจากการจ้างงานนอกระบบไปสู่การจ้างงานในระบบ

๒) สร้างและขยายการจ้างงานที่ได้รับการคุ้มครองทางสังคมอย่างเท่าเทียม

๓) อำนวยความสะดวกในการเปลี่ยนผ่านจากการจ้างงานนอกระบบไปสู่การจ้างงานในระบบโดยการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การวิจัยและการแลกเปลี่ยนข้อมูลและแนวปฏิบัติที่ดี

๔) ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนผ่านดังกล่าว

๕) การดำเนินการตามร่างเอกสารฉบับนี้เป็นไปตามกฎระเบียบ นโยบาย และแผนงานระดับชาติของแต่ละประเทศเทศสมาชิก

ทั้งนี้ ปฏิญญาฉบับนี้จะต้องยกร่างให้สอดคล้องกับทิศทางการดำเนินงานในภาพรวมของกรอบอาเซียนเพื่อบรรลุถึงเป้าหมายในการเป็นประชาคมอาเซียน และมาตรฐานขององค์การระหว่างประเทศ รวมถึงนโยบาย/แผนงานที่เกี่ยวข้องภายในประเทศสมาชิกอาเซียนเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติได้จริงในอนาคต โดยการยกร่างได้นำเอกสารสำคัญดังต่อไปนี้ มาพิจารณาประกอบการจัดทำร่างปฏิญญาดังกล่าว

๑. <u>วิสัยทัศน์ประชาคมอาเซียนภายหลังปี พ.ศ. ๒๕๕๘</u> ประกอบด้วย ๑) ปฏิญญากรุงกัวลาลัมเปอร์ว่าด้วยวิสัยทัศน์ประชาคมอาเซียน พ.ศ. ๒๕๖๘ (Kuala Lumpur Declaration on ASEAN Community Vision 2025) ๒) วิสัยทัศน์ประชาคมอาเซียน พ.ศ. ๒๕๖๘ (ASEAN Community Vision 2025) และ ๓) แผนงานประชาคมอาเซียนทั้ง ๓ เสา รวมเป็น ๕ ฉบับ นอกจากนี้ยังมีเอกสารอื่นๆ ได้แก่ เอกสาร Initiative for ASEAN Integration (IAI) Work Plan III เพื่อลดช่องว่างด้านการพัฒนาในอาเซียนและ Post-2015 Agenda on ASEAN Connectivity เพื่อส่งเสริมความเชื่อมโยงระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนและระหว่างอาเซียนกับภูมิภาคอื่น ๆ เป็นส่วนหนึ่งของเอกสารวิสัยทัศน์ฯ ด้วยต่อไป

สาระสำคัญและโครงสร้างของวิสัยทัศน์ประชาคมอาเซียน พ.ศ. ๒๕๕๘ ระบุภาพรวมของอาเซียนในอีก ๑๐ ปีข้างหน้าที่จะต้องมีการรวมตัวกันอย่างลึกซึ้งมากขึ้น ทั้งในด้านการเมืองและความมั่นคง เศรษฐกิจ และสังคมและวัฒนธรรม โดยประชาคมอาเซียนจะต้องเป็นประชาคมที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง โดยภาคส่วนต่างๆ มีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนประชาคม เป็นประชาคมที่อยู่บนพื้นฐานของกฎเกณฑ์ และมองไปข้างหน้า (forward-looking) โดยอาเซียนไม่ควรถดถอยจากที่เป็นอยู่ในทุกด้าน ทั้งนี้ วิสัยทัศน์ฯ ประกอบด้วย ๓ ส่วนสำคัญ ได้แก่ ๑) ความสำเร็จในการสร้างประชาคมอาเซียน โดยอ้างอิงเอกสารที่เป็นรากฐานสำคัญของอาเซียน อาทิ สนธิสัญญามิตรภาพและความร่วมมือในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ วิสัยทัศน์อาเซียน พ.ศ. ๒๕๖๓ (ASEAN Vision 2020) ปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมือในอาเซียนฉบับที่ ๒ (Bali Concord II) กฎบัตรอาเซียน แผนงาน การจัดตั้งประชาคมอาเซียน ปี ๒๕๕๒ - ๒๕๕๘ และปฏิญญาบาหลีว่าด้วยเรื่องประชาคมอาเซียนในประชาคมโลก (Bali Concord III) ๒) วิสัยทัศน์ประชาคมอาเซียนในอีก ๑๐ ปีข้างหน้า โดยแบ่งออกเป็น วิสัยทัศน์ในภาพรวม (overarching vision) วิสัยทัศน์ในด้านประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน โดยเน้นประชาชนเป็นศูนย์กลาง ลดความเหลื่อมล้ำในภูมิภาค และส่งเสริมให้มีสังคมอาเซียนที่เอื้ออาทร ๓) การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่องค์กรต่างๆ ของอาเซียน โดยเฉพาะสำนักเลขาธิการอาเซียน และการสนับสนุนการจัดตั้งหน่วยงานต่าง ๆ ของอาเซียนในประเทศสมาชิกอาเซียนให้มากขึ้น

๒. <u>แผนงานประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน พ.ศ. ๒๕๖๘</u> ซึ่งเป็นพิมพ์เขียวการดำเนินงานขององค์กรเฉพาะสาขาต่างๆ ที่อยู่ภายใต้ประชาคมนี้ (กระทรวงแรงงานเป็นหนึ่งในองค์กรเฉพาะสาขาภายใต้ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน) โดยแผนงานประกอบด้วย ๓ ส่วน ดังนี้

<u>ส่วนที่ ๑</u> บทนำ (Introduction) กล่าวถึงความเป็นมาและความสำคัญ ความก้าวหน้าในการดำเนินงาน ปัญหาอุปสรรคและความท้าทายและเป้าหมายและทิศทางในการดำเนินงานภายหลังปี พ.ศ. ๒๕๕๘

<u>ส่วนที่ ๒</u> คุณลักษณะและองค์ประกอบ (Characteristics and Elements) ซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดและประกอบด้วย ๕ องค์ประกอบดังนี้

เอ. เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ (Engages and Benefits) มุ่งเสริมสร้างความมุ่งมั่นการมีส่วนร่วม และความรับผิดชอบทางสังคมของประชาชนอาเซียน ผ่านกลไกที่สามารถตรวจสอบได้และมีความครอบคลุมเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม ส่งเสริมความคิดริเริ่มที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อประชาชนอาเซียน ภายใต้หลักการของธรรมาภิบาล

บี. มีความครอบคลุม (Inclusive) มุ่งส่งเสริมการเข้าถึงโอกาสอย่างเท่าเทียมกัน ส่งเสริมและพิทักษ์สิทธิมนุษยชน มุ่งจัดการกับอุปสรรคในการเข้าถึงสิทธิและโอกาสอย่างเท่าเทียมสำหรับประชาชนอาเซียน และมุ่งส่งเสริมและพิทักษ์สิทธิมนุษยชนของสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ คนพิการ แรงงานต่างด้าว (บุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียน) กลุ่มชาติพันธุ์ และกลุ่มผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มบุคคลชายขอบ ตลอดทุกช่วงวัย

ซี. มีความยั่งยืน (Sustainable) มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมการพัฒนาสังคมที่สมดุลและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ซึ่งสามารถตอบสนองความต้องการทั้งในปัจจุบันและอนาคตของประชาชนอาเซียน

ดี. มีภูมิคุ้มกัน (Resilient) มุ่งยกระดับความสามารถและศักยภาพในการปรับตัวและตอบสนองต่อความเสี่ยงทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ ภัยพิบัติทางธรรมชาติ การเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศ เช่นเดียวกับภัยคุกคามที่อุบัติขึ้น และความท้าทายต่าง ๆ

อี. มีพลวัต (Dynamic) มีเป้าหมายในการเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์นวัตกรรมอย่างต่อเนื่องและเป็นสมาชิกประชาคมโลกที่มีบทบาทสูง เสริมสร้างสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวย กล่าวคือ นโยบายและสถาบันที่เสริมสร้างให้คนและองค์กรเปิดกว้างและปรับตัวมากขึ้น มีความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม และมีทักษะของการเป็นผู้ประกอบการ

<u>ส่วนที่ ๓</u> การทบทวนและการดำเนินการ (Review and Implementation) ซึ่งประกอบด้วยรายละเอียดเกี่ยวกับกลไกการดำเนินการ ทรัพยากร การติดต่อสื่อสาร และการทบทวน

๓. **<u>แผนงานรัฐมนตรีแรงงานอาเซียน พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๓</u>** ซึ่งเป็นเอกสารกำหนดความร่วมมือด้านแรงงานในภาพรวมของประเทศสมาชิกอาเซียน เป็นเอกสารกำหนดทิศทางความร่วมมือด้านแรงงานระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนในอีก ๕ ปีข้างหน้า โดยร่างแผนงานฯ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของประชาชนอาเซียนผ่านกำลังแรงงานโดยการเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขัน และเข้าร่วมในงานที่มีคุณค่าและมีความปลอดภัยซึ่งได้รับจากการจ้างงานที่มีผลิตภาพ สถานประกอบการที่สมานฉันท์

และมีความก้าวหน้า รวมถึงการคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ ซึ่งร่างแผนงานฉบับนี้มีสาขาความร่วมมือ ๒๓ สาขา อาทิ ระบบข้อมูลด้านตลาดแรงงาน การส่งเสริมผลิตภาพแรงงานในภาคนอกระบบ มาตรฐานความปลอดภัยและอาชีวอนามัย การขยายความคุ้มครองทางสังคมให้แก่แรงงานทุกคน การคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิของแรงงานต่างด้าว ฯลฯ ทั้งนี้ รูปแบบของการดำเนินกิจกรรมความร่วมมือเป็นการประชุมเชิงปฏิบัติการการศึกษาวิจัย การรวบรวมเผยแพร่ข้อมูลด้านแรงงาน ซึ่งจะดำเนินการตามความสมัครใจและอยู่ภายใต้เงื่อนไขของกฎระเบียบภายในของประเทศสมาชิก

๔. **<u>ข้อแนะขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๒๐๔ ค.ศ. ๒๐๑๕ ว่าด้วยการปรับเปลี่ยนจากเศรษฐกิจนอกระบบไปสู่เศรษฐกิจในระบบ</u>** ซึ่งเป็นมาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศฉบับแรกที่นำเสนอหลักการเพื่อเป็นแนวทางเพื่อกำหนดนโยบายและมาตรการอย่างครอบคลุมในการอำนวยความสะดวกในการปรับเปลี่ยนจากเศรษฐกิจนอกระบบเป็นเศรษฐกิจในระบบให้แก่ประเทศสมาชิกขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ โดยเอกสารฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ๑) อำนวยความสะดวกในการเปลี่ยนผ่านจากเศรษฐกิจและแรงงานนอกระบบไปสู่เศรษฐกิจและแรงงานในระบบ โดยเคารพสิทธิขั้นพื้นฐานของแรงงานและประกันความมั่นคงทางรายได้ การดำรงชีวิตและการเป็นผู้ประกอบการ ๒) ส่งเสริมการสร้างสรรค์ความพยายามและความยั่งยืนแก่สถานประกอบการ รวมถึงงานที่มีคุณค่าในเศรษฐกิจในระบบและความสอดคล้องกับนโยบายด้านการคุ้มครองทางสังคม การจ้างงาน และนโยบายทางสังคมอื่นๆ ๓) ป้องกันไม่ให้งานในเศรษฐกิจในระบบกลายรูปเป็นนอกระบบ ทั้งนี้สาระสำคัญของข้อแนะประกอบด้วยอารัมภบท ส่วนที่ ๑ วัตถุประสงค์และขอบเขต ส่วนที่ ๒ หลักการเพื่อเป็นแนวทาง ส่วนที่ ๓ กรอบงานด้านกฎหมายและนโยบาย ส่วนที่ ๔ นโยบายการมีงานทำ ส่วนที่ ๕ สิทธิและการคุ้มครองทางสังคม ส่วนที่ ๖ การจูงใจการปฏิบัติตาม และการบังคับใช้กฎหมาย ส่วนที่ ๗ เสรีภาพในการสมาคม การเจรจาทางสังคมและบทบาทขององค์กรของนายจ้างและของคนทำงาน และส่วนที่ ๘ การตรวจติดตาม และรวบรวมข้อมูล

ข้อแนะฉบับนี้นับเป็นแนวทางที่เป็นรูปธรรมที่จะส่งเสริมการพัฒนาโดยทุกคนมีส่วนร่วม การลดความยากจน การลดความไม่เท่าเทียมซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals – SDGs) ของสหประชาชาติอีกด้วย

๕. **<u>แผนแม่บทด้านกระทรวงแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙</u>** ซึ่งเป็นแผนงานหลักระดับกระทรวงที่กำหนดกรอบการดำเนินงานด้านแรงงานให้มีประสิทธิภาพ และตอบสนองต่อเป้าหมายการพัฒนาประเทศเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และนโยบายของรัฐบาล โดยแผนแม่บทฯ ได้กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ดังนี้ “แรงงานมีศักยภาพสูง เพื่อส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ มีความมั่นคง และมีคุณภาพชีวิตที่ดี” โดยมีพันธกิจใน ๓ ด้าน คือ ๑) พัฒนากำลังแรงงาน และผู้ประกอบการให้มีศักยภาพสูงและสอดคล้องต่อความต้องการของภาคเศรษฐกิจ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันบนเวทีโลก ๒) ส่งเสริมให้แรงงานมีความมั่นคงในการทำงาน มีหลักประกันและมีคุณภาพชีวิตที่ดี และ ๓) พัฒนาระบบบริหารจัดการองค์กรและบุคคลากรด้านแรงงานให้มีประสิทธิภาพ พร้อมกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ไว้ ๕ ด้าน ได้แก่

(๑) การเสริมสร้างความสมดุลของตลาดแรงงาน และความยั่งยืนให้ภาคแรงงาน

(๒) การเพิ่มขีดความสามารถของกำลังแรงงาน และผู้ประกอบการในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ

(๓) การบริหารจัดการด้านแรงงานระหว่างประเทศ

(๔) การเสริมสร้างความมั่นคง และคุณภาพชีวิตที่ดีให้กำลังแรงงาน และ

(๕) การพัฒนาการบริหารจัดการของกระทรวงแรงงานให้มีความเป็นเลิศ

ทั้งนี้ ประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนแม่บทฯ ที่จะสนับสนุนการปฏิบัติตามปฏิญญาเวียงจันทน์ว่าด้วยด้วยการส่งเสริมงานที่มีคุณค่า : การเปลี่ยนผ่านไปสู่เศรษฐกิจในระบบในอาเซียนให้บรรลุความสำเร็จ คือ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ ว่าด้วยการเสริมสร้างความมั่นคง และคุณภาพชีวิตที่ดีให้กำลังแรงงาน กลยุทธ์ที่ ๖ ส่งเสริมและพัฒนาคุ้มครองแรงงานนอกระบบอย่างยั่งยืน (ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ ประกอบด้วยกลยุทธ์ย่อย ๖ กลยุทธ์ ได้แก่ กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมการมีงานทำและพัฒนาระบบการแนะแนวอาชีพที่สอดคล้องกับตลาดแรงงาน กลยุทธ์ที่ ๒ สร้างกลไกการคุ้มครองคนหางานไม่ถูกหลอกลวงจากการหางานทำ กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนากลไกการคุ้มครองแรงงายให้ได้รับสิทธิตามกฎหมายและมีคุณภาพชีวิตที่ดี กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาระบบการบริหารจัดการด้านแรงงานสัมพันธ์และสวัสดิการแรงงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อคุณภาพชีวิตแรงงาน กลยุทธ์ที่ ๕ พัฒนาระบบประกันสังคมเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของแรงงาน และกลยุทธ์ที่ ๖ ส่งเสริมและพัฒนาคุ้มครองแรงงานนอกระบบอย่างยั่งยืน)

๖. **<u>แผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแรงงานนอกระบบระยะกลาง ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙)</u>** โดยมีวิสัยทัศน์คือ แรงงานนอกระบบได้รับการคุ้มครอง มีหลักประกันทางสังคม นำสู่คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และมีพันธกิจดังนี้ ๑) ผลักดันให้เกิดการขยายความคุ้มครองสู่แรงงานนอกระบบครอบคลุมทุกกลุ่มอาชีพอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม ๒) ปรับปรุงและพัฒนากฎหมายที่เกี่ยวข้อง ๓) พัฒนาสมรรถนะและขยายโอกาสการมีงานทำ ๔) เสริมสร้างแนวทางการเข้าถึงแหล่งงานและความยั่งยืนของอาชีพให้กับแรงงานนอกระบบ ๕) ส่งเสริมการรวมกลุ่มและการสร้างเครือข่าย และ ๖) พัฒนา ส่งเสริม สนับสนุน สุขภาพความปลอดภัยในการทำงาน และกำหนดยุทธศาสตร์ไว้ ๓ ยุทธศาสตร์คือ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ขยายขอบเขตการคุ้มครองและสร้างหลักประกันทางสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เสริมสร้างองค์ความรู้และพัฒนาสมรรถนะแรงงานนอกระบบเพื่อขยายโอกาสการมีงานทำ และ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มสมรรถนะการบริหารจัดการแรงงานนอกระบบ

๔. สรุปสาระและขั้นตอนการดำเนินงาน

ในการยกร่างปฏิญญาเวียงจันทน์ว่าด้วยการส่งเสริมงานที่มีคุณค่า : การเปลี่ยนผ่านไปสู่เศรษฐกิจในระบบในอาเซียนเพื่อรับรองในการประชุมรัฐมนตรีแรงงานอาเซียน ครั้งที่ ๒๔ ในเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๙ มีขั้นตอนการดำเนินงานตามแผนผังขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

ขั้นที่ ๑ การรวบรวมข้อมูล/ความเห็นเพื่อจัดทำท่าทีไทย
ขั้นที่ ๒ การเข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการระดับภูมิภาคอาเซียนเพื่อยกร่างปฏิญญาฉบับนี้
ขั้นที่ ๓ การเวียนร่างปฏิญญาฯ ให้ประเทศสมาชิกอาเซียนให้ความเห็นชอบ
ขั้นที่ ๔ การนำร่างปฏิญญาฯ เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ
ขั้นที่ ๕ การรับรองร่างปฏิญญาฯ โดยรัฐมนตรีแรงงานอาเซียน

โดยมีรายละเอียดขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

ขั้นที่ ๑ การรวบรวมข้อมูลและประมวลเพื่อจัดทำท่าทีไทย

ผู้ขอรับการประเมินในฐานะผู้ประสานงานระดับกระทรวงในกรอบความร่วมมืออาเซียน ได้รับมอบหมายเข้าร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติเพื่อจัดทำร่างปฏิญญาฉบับนี้ ซึ่งผู้ขอรับการประเมินรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับนโยบาย แผนงาน มาตรการ ตลอดจนกฎระเบียบภายในที่เกี่ยวข้องกับแรงงานนอกระบบ เพื่อนำมาศึกษาถึงกลไกและการดำเนินการที่ไทยมีอยู่แล้ว และวิเคราะห์ช่องว่างหรืออุปสรรคในการดำเนินการดังกล่าว เพื่อนำไปประมวลเป็นท่าทีไทยประกอบการจัดทำร่างปฏิญญาฯ ต่อไป

ขั้นที่ ๒ การเข้าร่วมประชุมปฏิบัติการระดับภูมิภาคอาเซียนเพื่อยกร่างปฏิญญาฯ

ผู้แทนภาครัฐด้านแรงงานจาก ๑๐ ประเทศสมาชิกอาเซียนซึ่งรวมถึงผู้ขอรับการประเมิน ผู้แทนสำนักเลขาธิการอาเซียนและผู้แทนองค์การแรงงานระหว่างประเทศเข้าร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อยกร่างปฏิญญาฯ ซึ่งยกร่างด้วยหลักการดังนี้ ๑) ส่งเสริมนโยบายการจ้างงานที่ทุกคนมีส่วนร่วมโดยเฉพาะในชนบทโดยการเปลี่ยนผ่านจากการจ้างงานนอกระบบไปสู่การจ้างงานในระบบ ๒) สร้างและขยายการจ้างงานที่ได้รับการคุ้มครองทางสังคมอย่างเท่าเทียม ๓) อำนวยความสะดวกในการเปลี่ยนผ่านจากการจ้างงานนอกระบบไปสู่การจ้างงานในระบบโดยการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การวิจัยและการแลกเปลี่ยนข้อมูลและแนวปฏิบัติที่ดี ๔) ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนผ่านดังกล่าว ๕) การดำเนินการตามร่างเอกสารฉบับนี้เป็นไปตามกฎระเบียบ นโยบาย และแผนงานระดับชาติของแต่ละประเทศสมาชิก

ขั้นที่ ๓ การเวียนร่างปฏิญญาฯ ให้ประเทศสมาชิกอาเซียนให้ความเห็นชอบ

สำนักเลขาธิการอาเซียนเวียนแจ้งร่างปฏิญญาฯ ให้ผู้แทนภาครัฐด้านแรงงานจาก ๑๐ ประเทศสมาชิกอาเซียนพิจารณาให้ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ และสำนักประสานความร่วมมือระหว่างประเทศขอให้หน่วยงานทั้งภายในและภายนอกสังกัดที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรม/สำนักงานในสังกัดกระทรวงแรงงาน รวมทั้งสำนักเศรษฐกิจการแรงงาน กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา กระทรวงการต่างประเทศและกระทรวงอุตสาหกรรม พิจารณาให้ความเห็นต่อร่างปฏิญญาฉบับนี้ ซึ่งทุกหน่วยงานไม่ขัดข้องต่อร่างปฏิญญา เนื่องจากมีสาระที่สอดคล้องกับนโยบาย มาตรการและกฎระเบียบ

ที่เกี่ยวข้องภายในประเทศด้วยแล้ว ในที่สุดเมื่อได้ความเห็นพ้องจากหน่วยงานที่แก้เกี่ยวข้างต้น สำนักประสานความร่วมมือระหว่างประเทศได้แจ้งผลการพิจารณาให้สำนักเลขาธิการอาเซียนทราบและดำเนินการต่อไป

ขั้นที่ ๔ การนำร่างปฏิญญาฯ เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ

ร่างปฏิญญาฉบับนี้จะเป็นเอกสารแสดงเจตนารมณ์ของประเทศสมาชิกอาเซียนเพื่อส่งเสริมให้มีการเปลี่ยนผ่านจากการจ้างงานนอกระบบไปสู่การจ้างงานในระบบ ซึ่งเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และมีนัยผูกพันในเชิงนโยบายของรัฐบาล โดยตามมาตรา ๔(๗) ของพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ กำหนดให้จะต้องนำเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนที่รัฐมนตรีกระทรวงแรงงานของไทยจะรับรองร่างปฏิญญาดังกล่าว ในช่วงการประชุมรัฐมนตรีแรงงานอาเซียน ครั้งที่ ๒๔

ขั้นที่ ๕ การรับรองร่างปฏิญญาฯ โดยรัฐมนตรีแรงงานอาเซียน

ในช่วงการประชุมรัฐมนตรีแรงงานอาเซียน ครั้งที่ ๒๔ เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ณ กรุงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว หัวหน้าคณะผู้แทนประเทศสมาชิกอาเซียนซึ่งได้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานของไทย และรัฐมนตรีด้านแรงงานอีก ๙ ประเทศสมาชิกอาเซียน (บรูไนดารุสซาลาม กัมพูชา อินโดนีเซีย ลาว เมียนมา มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และเวียดนาม) ร่วมพิจารณาและรับรองร่างปฏิญญาฉบับนี้ (ในส่วนนี้ถือว่าสิ้นสุดกระบวนการจัดทำร่างปฏิญญาฯ ในส่วนองค์กรอาเซียนด้านแรงงาน) จากนั้นลาวจะนำร่างเอกสารฉบับนี้เสนอต่อที่ประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ ๒๘ ในช่วงปลายปี พ.ศ. ๒๕๕๙ เพื่อให้การรับรองขั้นสุดท้ายต่อไป

สาระสำคัญของร่างปฏิญญาฯ

ในภูมิภาคอาเซียน สภาพเศรษฐกิจและสังคมส่วนใหญ่ในบริบทของประเทศสมาชิกอาเซียนจะเป็นงานนอกระบบ เนื่องจากโอกาสการจ้างงานในระบบไม่เพียงพอทำให้เกิดปรากฏการณ์ของการทำงานที่ไม่มีคุณค่า ซึ่งเป็นสิ่งที่ท้าท้ายยิ่งต่อการคุ้มครองสิทธิของแรงงานและการส่งเสริมทางสังคมและการเจรจาหารือทางสังคม และเพื่อบรรลุการเจริญเติบโตที่ทุกคนมีส่วนร่วมและการพัฒนาที่ยั่งยืน ร่างปฏิญญาจึงส่งเสริมกระบวนการเปลี่ยนผ่านจากการจ้างงานนอกระบบไปสู่การจ้างงานในระบบของแรงงานเพื่อเสริมสร้างความกินดีอยู่ดีของแรงงานและครอบครัว การส่งเสริมการเจริญเติบโตอย่างมีส่วนร่วมและการลดความยากจน โดยเน้นให้ประเทศสมาชิกอาเซียนอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ ในช่วงการเปลี่ยนผ่านดังกล่าวที่สอดคล้องกับกฎ ระเบียบ นโยบายและแผนงานระดับชาติของแต่ละประเทศสมาชิก ผ่านหลักการขจัดการไม่เลือกปฏิบัติในการจ้างงาน การบูรณาเรื่องแรงงานเข้าสู่นโยบายและแผนงานระดับชาติที่ส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อม เล็กและกลาง (MSMEs) การศึกษาวิจัย การแลกเปลี่ยนข้อมูลและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมการจ้างงาน การพัฒนาทักษะฝีมือ และการคุ้มครองแรงงาน การสร้างความเข้มแข็งให้แก่นโยบายด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ตลอดจนส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรนายจ้างและลูกจ้าง

ในการดำเนินการดังกล่าว โดยการดำเนินการข้างต้นเป็นไปตามความสมัครใจของประเทศสมาชิกและสอดคล้องกับนโยบายและกฎระเบียบภายในของประเทศสมาชิกอาเซียน รายละเอียดปรากฏตามเอกสารภาคผนวก ก

ทั้งนี้ การปฏิบัติตามร่างปฏิญญาฉบับนี้มีส่วนสนับสนุนการดำเนินแผนงานคณะทำงานเจ้าหน้าที่อาวุโสแรงงานอาเซียนว่าด้วยแนวปฏิบัติที่ก้าวหน้าด้านแรงงานเพื่อเสริมสร้างการแข่งขันในอาเซียน (SLOM - WG) พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๓ ในสาขาความร่วมมือที่ ๒.๒ : การส่งเสริมผลิตภาพของแรงงานนอกระบบ กิจกรรมย่อยที่ ๒ เรื่อง โครงการศึกษาวิจัยเพื่อส่งเสริมผลิตภาพแรงงานนอกระบบและวิสาหกิจขนาดเล็กและขนาดกลาง และการจัดสัมมนาเพื่อสร้างความเข้าใจที่ดีขึ้น และการแลกเปลี่ยนข้อมูลตลอดจนประสบการณ์ในการส่งเสริมผลิตภาพแรงงานของแรงงานนอกระบบและวิสาหกิจขนาดเล็กและขนาดกลาง ดังเอกสารภาคผนวก ข โดยกิจกรรมที่จะดำเนินการภายใต้ร่างปฏิญญาฯ มุ่งเน้นการศึกษาวิจัยถึงแนวทางที่จะเพิ่มผลิตภาพให้แก่แรงงานนอกระบบเพื่อให้ได้รับการทำงานที่มีคุณค่าและได้รับค่าจ้างตามทักษะฝีมือของแรงงานนั้นๆ รวมถึงกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และความเชี่ยวชาญของประเทศสมาชิกอาเซียนและองค์การระหว่างประเทศเพื่ออำนวยความสะดวกให้เกิดการเปลี่ยนผ่านจากแรงงานนอกระบบไปสู่แรงงานในระบบ ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้จะเอื้อให้แผนงาน SLOM - WG บรรลุความสำเร็จ

๕. ผู้ร่วมดำเนินการ ไม่มี

๖. ส่วนของงานที่ผู้เสนอเป็นผู้ปฏิบัติ สัดส่วนการดำเนินงานร้อยละ ๑๐๐ (เฉพาะในส่วนของประเทศไทย) จากขั้นตอนการดำเนินงานดังกล่าวข้างต้น ผู้ขอรับการประเมินได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

ขั้นที่ ๑ การรวบรวมข้อมูลและประมวลเพื่อจัดทำท่าทีไทย

ลาวได้แจ้งกำหนดการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อจัดทำร่างปฏิญญาฉบับนี้และเชิญคณะทำงานเจ้าหน้าที่อาวุโสแรงงานอาเซียนของแต่ละประเทศสมาชิกร่วมประชุมดังกล่าว โดยผู้ขอรับการประเมินในฐานะผู้ประสานงานระดับกระทรวงในกรอบความร่วมมืออาเซียนได้รับมอบหมายให้เข้าร่วมการประชุม และเพื่อเตรียมการเข้าร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติการดังกล่าว การรวบรวมข้อมูลต่างๆ ทั้งการนโยบาย มาตรการการดำเนินงาน แนวปฏิบัติและกฎหมายที่เกี่ยวข้องเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับประมวลเป็นท่าทีของไทยในการเจรจาและโน้มน้าวให้ที่ประชุมเห็นชอบตามประเด็นที่ไทยจะผลักดัน โดยขั้นตอนนี้สัดส่วนของงานคิดเป็นร้อยละ ๕๐

ขั้นที่ ๒ การเข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการระดับภูมิภาคอาเซียนเพื่อยกร่างปฏิญญาฯ

ผู้แทนภาครัฐด้านแรงงานจาก ๑๐ ประเทศสมาชิกอาเซียน รวมถึงผู้ขอรับการประเมิน ผู้แทนสำนักเลขาธิการอาเซียนและผู้แทนองค์การแรงงานระหว่างประเทศเข้าร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อยกร่างปฏิญญา ร่วมแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านนโยบายและการดำเนินงานเกี่ยวกับแรงงานนอกระบบ และระดมความเห็น

เพื่อร่างเค้าโครงและสาระสำคัญของปฏิญญาบนพื้นฐานของกรอบนโยบาย มาตรการ การดำเนินงาน ตลอดจนกฎระเบียบภายในประเทศของสมาชิกอาเซียนแต่ละประเทศ โดยขั้นตอนนี้สัดส่วนของงานคิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

ขั้นที่ ๓ การเวียนร่างปฏิญญาฯ ให้ประเทศสมาชิกอาเซียนให้ความเห็นชอบ

เพื่อให้ได้รับความเห็นที่ครอบคลุมในภาพรวมของประเทศไทย และตรวจสอบว่าการดำเนินการภายใต้ร่างปฏิญญาฉบับนี้ไม่ขัดแย้งกับนโยบายหรือกฎระเบียบภายในของไทย จึงเวียนแจ้งร่างปฏิญญาฯ ให้หน่วยงานทั้งภายในและภายนอกสังกัดที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรม/สำนักงานในสังกัดกระทรวงแรงงาน รวมทั้งสำนักเศรษฐกิจการแรงงาน กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา กระทรวงการต่างประเทศและกระทรวงอุตสาหกรรม พิจารณาให้ความเห็นต่อร่างปฏิญญาฉบับนี้ เมื่อได้ความเห็นในภาพรวมแล้วจึงแจ้งให้สำนักเลขาธิการอาเซียนทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ดำเนินการรวบรวมและแก้ไขเป็นร่างปฏิญญาฉบับสุดท้ายก่อนเสนอให้รัฐมนตรีแรงงานอาเซียนรับรองในขั้นต่อไป โดยขั้นตอนนี้สัดส่วนของงานคิดเป็นร้อยละ ๕๐

ขั้นที่ ๔ การนำร่างปฏิญญาฯ เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ

เนื่องจากร่างปฏิญญาฉบับนี้เป็นเอกสารแสดความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและมีนัยผูกพันในเชิงนโยบายของรัฐบาล จึงต้องเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนที่รัฐมนตรีกระทรวงแรงงานของไทยจะรับรองร่างปฏิญญาดังกล่าว โดยขั้นตอนนี้สัดส่วนของงานคิดเป็นร้อยละ ๕๐

ขั้นที่ ๕ การรับรองร่างปฏิญญาฯ โดยรัฐมนตรีแรงงานอาเซียน

รัฐมนตรีว่าการประทรวงแรงงานของไทยร่วมกับรัฐมนตรีด้านแรงงานของ ๙ ประเทศสมาชิกอาเซียนร่วมพิจารณาและให้การรับรองร่างปฏิญญาฉบับนี้ในช่วงการประชุมรัฐมนตรีแรงงานอาเซียนครั้งที่ ๒๔ เมื่อเดือน พฤษภาคม ๒๕๕๙ ณ นครเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยขั้นตอนนี้สัดส่วนของงานคิดเป็นร้อยละ ๕๐

๗. ผลสำเร็จของงาน (เชิงปริมาณ/คุณภาพ)

๗.๑. ผลสำเร็จของงานเชิงปริมาณ

๗.๑.๑ มีปฏิญญาเวียงจันทน์ว่าด้วยการส่งเสริมงานที่มีคุณค่า : การเปลี่ยนผ่านไปสู่เศรษฐกิจในระบบในอาเซียน ที่รัฐมนตรีแรงงานอาเซียนทั้ง ๑๐ ประเทศให้การรับรองในการประชุมระดับรัฐมนตรี ครั้งที่ ๖ เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ณ กรุงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

๗.๑.๒ มีผู้เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการระดับภูมิภาคเพื่อยกร่างปฏิญญาฉบับนี้จากประเทศสมาชิกอาเซียนทั้ง ๑๐ ประเทศ สำนักเลขาธิการอาเซียน และองค์การแรงงานระหว่างประเทศ จำนวน ๔๐ คน

๗.๒ ผลสำเร็จของงานเชิงคุณภาพ

ปฏิญญาเวียงจันทน์ว่าด้วยการส่งเสริมงานที่มีคุณค่า : การเปลี่ยนผ่านไปสู่เศรษฐกิจในระบบในอาเซียน ซึ่งเป็นการแสดงเจตนารมณ์ของรัฐบาลของประเทศสมาชิกอาเซียนให้เกิดความร่วมมือเพื่อส่งเสริมให้มีการเปลี่ยนผ่านจากการจ้างงานนอกระบบไปสู่การจ้างงานในระบบ

๘. การนำไปใช้ประโยชน์

ปฏิญญาฉบับนี้จะเป็นแนวทางความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนและภาคีอาเซียนอื่นๆ ในการอำนวยความสะดวกด้านต่างๆ ในช่วงการปรับเปลี่ยนจากการจ้างงานนอกระบบไปสู่การจ้างงานในระบบ ซึ่งจะเป็นจุดเริ่มต้นของความร่วมมือในภูมิภาคอาเซียนผ่านการแลกเปลี่ยนความรู้และความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้ และจะเป็นประโยชน์แก่ประชาชนอาเซียนให้ได้รับการพัฒนาและคุ้มครองสิทธิ ทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และกลายเป็นพลังขับเคลื่อนการเจริญเติบโตและการพัฒนาของภูมิภาคนี้อย่างยั่งยืนต่อไป

๙. ความยุ่งยากในการดำเนินการ/ปัญหา/อุปสรรค

ผู้เข้าร่วมการจัดทำร่างปฏิญญาฉบับนี้ควรมีแนวคิดเกี่ยวกับการเปลี่ยนผ่านการจ้างงานนอกระบบไปสู่การจ้างงานในระบบ นโยบายของรัฐ/กระทรวงแรงงาน และกรอบกฎหมายทั้งในและระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับแรงงานนอกระบบ รวมถึงขีดความสามารถและทักษะในการเจรจาต่อรอง และโน้มน้าวในเวทีระหว่างประเทศ

๑๐. ข้อเสนอแนะ

๑๐.๑ ทักษะภาษาอังกฤษและทักษะการเจรจาต่อรองในเวทีการเจรจาหารือระหว่างประเทศ เป็นสิ่งที่จำเป็นเมื่อมีความเห็นที่แตกต่างกันในที่ประชุม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อความเห็นนั้นไม่สอดคล้องกับนโยบายหรือกฎระเบียบภายในประเทศ รวมถึงเมื่อประสงค์จะผลักดันประเด็นสำคัญซึ่งเป็นผลประโยชน์ของประเทศ ดังนั้นควรมีหลักสูตรการเจรจาต่อรองในเวทีระหว่างประเทศเพื่อพัฒนาทักษะข้างต้นให้เจ้าหน้าที่กระทรวงแรงงานในทุกระดับ

๑๐.๒ ปฏิญญาฉบับนี้สามารถนำไปเป็นส่วนหนึ่งในการกำหนดแผน/มาตรการดำเนินการเกี่ยวกับแรงงานนอกระบบกระทรวงแรงงาน

ส่วนที่ ๒
ข้อเสนอแนวความคิดเพื่อพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพ

ชื่อเรื่อง บทบาทของกระทรวงแรงงานเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนแห่งสหประชาชาติ

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ ภูมิหลัง

เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๓ ประเทศสมาชิกสหประชาชาติรวม ๑๘๗ ประเทศ (รวมถึงประเทศไทย) เห็นพ้องในการจัดทำเป้าหมายการพัฒนาทั้งในระดับชาติและระดับสากลที่ทุกประเทศจะดำเนินการร่วมกันให้ได้ภายในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยเป้าหมายดังกล่าวเรียกว่า “เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals : MDGs) ” ซึ่งประกอบด้วย ๘ เป้าหมายหลัก คือ ๑. ขจัดความยากจนและความหิวโหย ๒. ให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา ๓. ส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางเพศและบทบาทสตรี ๔. ลดอัตราการตายของเด็ก ๕. พัฒนาสุขภาพของสตรีมีครรภ์ ๖. ต่อสู้กับโรคเอดส์ มาลาเรีย และโรคสำคัญอื่นๆ ๗. รักษาและจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน และ ๘. ส่งเสริมการเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในประชาคมโลก โดยระยะเวลา ๑๕ ปีของการดำเนินการตาม MDGs หลายประเทศประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี

และเพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการพัฒนา MDGs ซึ่งได้สิ้นสุดลงเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๘ สหประชาชาติ (United Nations : UN) จึงได้ริเริ่มกระบวนการหารือเพื่อกำหนดวาระการพัฒนาภายหลังปี พ.ศ. ๒๕๕๘ (post - 2015 development agenda) ตามกระบวนทัศน์ “การพัฒนาที่ยั่งยืน” โดยประเด็นสำคัญของวาระการพัฒนาภายหลังปี พ.ศ. ๒๕๕๘ คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals – SDGs)

๑.๒ กระบวนการเพื่อยกร่าง SDGs

๑.๒.๑ Open Working Group on Sustainable Development Goals (OWG on SDGs) เป็นคณะทำงานระหว่างรัฐบาลเพื่อจัดทำ SDGs ให้ที่ประชุมสมัชชาแห่งสหประชาชาติพิจารณาในช่วงเดือนกันยายน ๒๕๕๗ โดยไทย (กระทรวงการต่างประเทศ) ได้อยู่ในคณะทำงานด้วย

๑.๒.๒ High-level Panel of Eminent Persons on the Post - 2015 Development Agenda (HLP) โดยมีประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐไลบีเรีย และนายกรัฐมนตรีแห่งสหราชอาณาจักรเป็นประธานร่วมได้เสนอรายงานต่อเลขาธิการสหประชาชาติเมื่อเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๖ โดยเสนอให้มี “transformative shifts” ๕ ประเด็นได้แก่ ๑) ไม่ทิ้งใครไว้เบื้องหลัง ๒) ให้เรื่องการพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นประเด็นสำคัญหลัก ๓) เปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจเพื่อการมีงานทำและการเจริญเติบโตที่ทุกคนมีส่วนร่วม ๔) สร้างสันติภาพและสถาบันที่มีคุณภาพและเปิดรับสำหรับทุกคน ๕) มุ่งไปข้างหน้าสู่หุ้นส่วนความร่วมมือใหม่ในระดับโลก

๑.๒.๓ High-Level Political Forum on Sustainable Development (HLPF) ได้จัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นกลไกหลักในการดำเนินงานด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนเพื่อยกระดับการมีส่วนร่วมของผู้นำในกระบวนการพัฒนาที่ยั่งยืน แทนที่คณะกรรมาธิการว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน (Commission on Sustainable Development : CSD) ที่ได้ยกเลิกไปเนื่องจากมีข้อจำกัดในการมีส่วนร่วมของหน่วยงานด้านสังคมและเศรษฐกิจของประเทศสมาชิก UN ทั้งนี้ UN จัดการประชุม HLPF ครั้งแรกในช่วงการประชุมสมัชชาสหประชาชาติ สมัยสามัญ สมัยที่ ๖๘ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๖

นอกจากนี้ UN ยังได้จัดให้มีการรับฟังความเห็นจากภาคประชาสังคมและกลุ่มต่างๆ ทั้งโลกผ่าน online เพื่อเป็นข้อมูลในการยกร่าง SDGs อีกด้วย

๑.๒.๔ ที่ประชุมสมัชชาสหประชาชาติ สมัยสามัญ สมัยที่ ๗๐ ประเทศสมาชิก ๑๙๓ ประเทศ รวมทั้งประเทศไทยได้ลงนามรับรอง SDGs เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๘ โดย SDGs จะเป็นกรอบการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศสมาชิกสหประชาชาติต่อไป

๑.๓ องค์ประกอบ SDGs

SDGs จะใช้เป็นทิศทางการพัฒนาตั้งแต่เดือนกันยายน ๒๕๕๘ ถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๗๓ ครอบคลุมระยะเวลา ๑๕ ปี โดยครอบคลุมประเด็นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม โดยมีเป้าหมายสูงสุดคือการขจัดความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ ไม่ทิ้งใครไว้เบื้องหลัง เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และให้ทุกคนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาที่ยั่งยืน ประกอบด้วย ๑๗ เป้าหมาย (มี ๑๖๙ เป้าประสงค์ และ ๒๔๑ ตัวชี้วัด) ดังนี้

เป้าหมายที่ ๑ ขจัดความยากจนในทุกรูปแบบทุกที่

เป้าหมายที่ ๒ ขจัดความหิวโหย บรรลุเป้าความมั่นคงทางอาหาร ปรับปรุงโภชนาการ และสนับสนุนการทำเกษตรกรรมอย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๓ สร้างหลักประกันให้คนมีชีวิตที่มีคุณภาพ และสร้างสุขภาวะที่ดีของคนทุกเพศทุกวัย

เป้าหมายที่ ๔ สร้างหลักประกันให้การศึกษาที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมและครอบคลุม และส่งเสริมโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ ๕ บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่สตรีและเด็กหญิง

เป้าหมายที่ ๖ สร้างหลักประกันให้มีน้ำใช้ และมีบริการจัดการน้ำและการสุขาภิบาลอย่างยั่งยืนสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ ๗ สร้างหลักประกันให้ทุกคนสามารถและเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่ย่อมเยาและยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๘ ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืนและทั่วถึงให้เป็นไปอย่างยั่งยืน ส่งเสริมศักยภาพการมีงานทำและการจ้างงานเต็มที่ และงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ ๙ สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความต้านทานและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

เป้าหมายที่ ๑๐ ลดความไม่เท่าเทียมทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ

เป้าหมายที่ ๑๑ ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความปลอดภัย ความต้านทานและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างครอบคลุมและยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๒ สร้างหลักประกันให้มีแบบแผนการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๓ ดำเนินการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับสภาวะการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบ

เป้าหมายที่ ๑๔ อนุรักษ์และใช้มหาสมุทร ทะเลและทรัพยากรทางทะเลอื่นๆ อย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๕ ปกป้อง ฟื้นฟู และส่งเสริมการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน การบริหารจัดการป่าไม้ที่ยั่งยืน การต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทราย หยุดยั้งการเสื่อมโทรมของดินและฟื้นฟูสภาพดินและหยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

เป้าหมายที่ ๑๖ สนับสนุนสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน จัดให้มีการเข้าถึงความยุติธรรมสำหรับทุกคน และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบและมีความครอบคลุมในทุกระดับ

เป้าหมายที่ ๑๗ เสริมสร้างความเข้มแข็งของกลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ทั้งนี้ รายะเอียดเกี่ยวกับเป้าหมาย เป้าประสงค์และตัวชี้วัด ปรากฏในภาคผนวก ค

แผนภาพที่ ๒ ๑๗ เป้าหมายของ SDGs ที่มา : เว็บไซต์ของ UN ประเทศไทย

๑.๔ การดำเนินการของไทยผ่านกลไกระดับชาติเพื่อขับเคลื่อน SDGs

ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน พ.ศ. ๒๕๕๖ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้มีคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (กพย.) เพื่อให้แนวทางการพัฒนาประเทศ การกำหนดนโยบาย และยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ยั่งยืนมีความครอบคลุมทั้งด้าน เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและบูรณาการเป็นไปตามข้อตกลงหรือความร่วมมือระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกัน สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนทั้งในปัจจุบันและในอนาคตเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินการพัฒนาประเทศให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และกำหนดท่าทีของประเทศไทยในการประชุมระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืนทั้งในระดับภูมิภาคและระดับโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

กพย. มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน รองนายกที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นรองประธาน หัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวงหรือเทียบเท่า ผู้แทนจากภาคเอกชน วิชาการและผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นกรรมการ และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นเลขานุการ ทั้งนี้ กพย. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- กำหนดนโยบาย และยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศให้ครอบคลุมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและบูรณาการ และเป็นไปตามข้อตกลงหรือความร่วมมือระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง แล้วเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบ
- ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืน
- กำกับการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐให้เป็นไปตามนโยบาย ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและข้อตกลงหรือความร่วมมือระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืน
- เสนอแนะให้มีการกำหนดหรือแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงมาตรการด้านเศรษฐศาสตร์ สังคมและกฎหมาย เพื่อส่งเสริมด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนต่อคณะรัฐมนตรี
- กำหนดแนวทางและท่าทีการเจรจาในการประชุมระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืน

และในการประชุมคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (กพย.) ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ ที่ประชุมมีมติให้จัดตั้งคณะอนุกรรมการภายใต้ กพย. จำนวน ๓ คณะ ได้แก่

๑. คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

๒. คณะอนุกรรมการสร้างความเข้าใจและประเมินผลการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๓. คณะอนุกรรมการพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืน

ทั้งนี้ คณะอนุกรรมการข้างต้นทำหน้าที่สำคัญเพื่อดำเนินการขับเคลื่อนการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศตามภารกิจของแต่ละคณะ โดยกระทรวงแรงงานได้ร่วมเป็นอนุกรรมการในคณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และคณะอนุกรรมการพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืนด้วย

จากกลไกการขับเคลื่อน SDGs ระดับชาติข้างต้น จะเห็นว่ากระทรวงแรงงานได้เป็นส่วนหนึ่งในของกลไกดังกล่าวจึงควรที่จะวิเคราะห์บทบาทของกระทรวงแรงงานเพื่อจะได้ดำเนินการให้สอดคล้องกับ SDGs ในเป้าหมายที่เกี่ยวข้องต่อไป รวมถึงเสนอแนวทางความร่วมมือจากองค์กร/หน่วยงานพันธมิตรทั้งในและต่างประเทศเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานดังกล่าวให้บรรลุความสำเร็จ

๒. บทวิเคราะห์/แนวคิด/ข้อเสนอ

๒.๑ บทวิเคราะห์/แนวคิด

นับแต่ประเทศสมาชิกสหประชาชาติ ๑๙๓ ประเทศรวมถึงประเทศไทยลงนามให้การรับรอง SDGs เมื่อเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘ ประเทศไทยจึงมีพันธกิจที่จะต้องดำเนินการตามเป้าหมายของ SDGs แม้ว่าการดำเนินการตาม SDGs จะไม่มีผลผูกพันตามกฎหมายก็ตาม แต่ถือว่าเป็น action agenda และทุกประเทศให้คำมั่นเพื่อดำเนินการจนบรรลุความสำเร็จ

เพื่อกำหนดบทบาทของกระทรวงแรงงาน ซึ่งเป็นหนึ่งในหน่วยงานหลักที่จะขับเคลื่อน SDGs ให้บรรลุเป้าหมายที่เกี่ยวข้องได้อย่างสำเร็จและมีประสิทธิภาพ ผู้ขอรับการประเมินจึงขอวิเคราะห์ถึงแนวคิดการยกร่าง SDGs โครงสร้าง SDGs ความเชื่อมโยงระหว่าง SDGs กับนโยบายรัฐบาลและแผนงานระดับชาติ แผนงาน/มาตรการดำเนินงานในระดับกระทรวงแรงงานต่อเป้าหมายที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

<u>แนวคิดในการยกร่าง SDGs</u>

การยกร่าง SDGs ในแต่ละเป้าหมายได้รับการพัฒนาจากแนวคิดดังนี้

๑) Inclusive Development คือ การพัฒนาที่ไม่ทิ้งใครไว้เบื้องหลัง การพัฒนาที่คนยากจนกลุ่มผู้ด้อยโอกาสต้องมีส่วนร่วมและได้รับประโยชน์จากการพัฒนา

๒) Universal Development คือ การพัฒนาไม่ได้มุ่งเน้นที่ประเทศยากจนเท่านั้นแต่ทุกประเทศที่อยู่ภายใต้เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนจะต้องร่วมกันบรรลุเป้าหมายนี้เพื่อสร้างโลกที่ยั่งยืนให้กับคนรุ่นหลัง

๓) Integrated Development คือ การบรรลุเป้าหมาย SDGs จะทำเพียงเป้าหมายเดียวไม่ได้ เพราะเป้าหมาย SDGs มีความเชื่อมโยงกับระดับเป้าประสงค์ (Targets) การดำเนินการเพื่อบรรลุ SDGs จำต้องดำเนินไปพร้อม ๆ กันอย่างเป็นระบบ

๔) Locally - focused Development คือ การพัฒนาที่ต้องเริ่มจากระดับท้องถิ่นเนื่องจากท้องถิ่นเป็นบริบทที่ใกล้ชิดกับประชาชนและชุมชนที่สุด และองค์กรที่บริหารจัดการเมืองหรือท้องถิ่นในชนบท

เป็นผู้มีบทบาทสำคัญที่สุดในการดำเนินการที่จะเป็นประโยชน์ต่อผู้คนในพื้นที่ ดังนั้นการบรรลุ SDGs จึงต้องถูกนำไปพิจารณาและดำเนินการในระดับท้องถิ่นด้วย

๕) Technology-driven Development คือ การพัฒนาที่ต้องอาศัยเทคโนโลยีในการบรรลุทั้งเทคโนโลยีด้านการสื่อสารและเทคโนโลยีจากการปฏิวัติด้านข้อมูล (Data Revolution) เพื่อทำให้ผลของการพัฒนาถูกเผยแพร่และถูกติดตามได้อย่างมีประสิทธิภาพ

<u>กลุ่มเป้าหมาย SDGs</u>

กลุ่มเป้าหมาย SDGs ทั้ง ๑๗ เป้าหมายสามารถแบ่งออกเป็นกลุ่มตามหลักสหประชาชาติ ได้แก่

๑) กลุ่ม People หรือกลุ่มด้านสังคม/ความเป็นอยู่ของผู้คน ประกอบด้วยเป้าหมายที่ ๑ การลดความยากจน เป้าหมายที่ ๒ การขจัดความหิวโหย เป้าหมายที่ ๓ สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี เป้าหมายที่ ๔ การศึกษาที่มีคุณภาพ และเป้าหมายที่ ๕ ความเท่าเทียมกันทางเพศ

๒) กลุ่ม Prosperity หรือกลุ่มด้านเศรษฐกิจและความมั่งคั่ง ประกอบด้วยเป้าหมายที่ ๗ พลังงานที่สะอาดและจ่ายซื้อได้ เป้าหมายที่ ๘ งานที่มีคุณค่าและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ เป้าหมายที่ ๙ อุตสาหกรรม นวัตกรรมและโครงสร้างพื้นฐาน เป้าหมายที่ ๑๐ ลดความเหลื่อมล้ำ และเป้าหมายที่ ๑๑ เมืองและชุมชนยั่งยืน

๓) กลุ่ม Planet หรือกลุ่มด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วยเป้าหมายที่ ๖ น้ำและสุขาภิบาล เป้าหมายที่ ๑๒ การผลิตและบริโภคที่รับผิดชอบและยั่งยืน เป้าหมายที่ ๑๓ การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เป้าหมายที่ ๑๔ ระบบนิเวศทางทะเลและมหาสมุทร และเป้าหมายที่ ๑๕ ระบบนิเวศบนบก

๔) กลุ่ม Peace หรือกลุ่มด้านสันติภาพ ประกอบด้วยเป้าหมายที่ ๑๖ สันติภาพและสถาบันที่เข้มแข็ง

๕) กลุ่ม Partnership หรือกลุ่มหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนา ประกอบด้วยเป้าหมายที่ ๑๗ หุ้นส่วนเพื่อการพัฒนา

<u>ความเชื่อมโยงระหว่างเป้าหมาย SDGs กับนโยบายและกรอบแผนงานของรัฐบาลไทย</u>

ก่อนจะวิเคราะห์ถึงความเชื่อมโยงระหว่างเป้าหมายของ SDGs กับกรอบแผนงานสำคัญๆ ของรัฐบาลไทย ผู้ขอรับการประเมินขอนำเสนอกรอบแผนงานเพื่อการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนของประเทศไทยใน ๒ ระดับคือ กรอบแผนงานในประเทศและระหว่างประเทศ ซึ่งประกอบด้วยยุทธศาสตร์และแผนงานดังต่อไปนี้

<u>กรอบแผนงานในประเทศ</u>

ประกอบด้วยยุทธศาสตร์และแผนงานย่อย ๒ ระดับคือ ระดับชาติและระดับหน่วยงานดังนี้

๑. *<u>ยุทธศาสตร์ระดับชาติ</u>* มี ๓ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

๑.๑ <u>ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี</u> (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) โดยมีวิสัยทัศน์ คือ ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข และตอบสนองต่อการบรรลุซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างรายได้ระดับสูง เป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้างความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ โดยแบ่งเป็น ๖ ยุทธศาสตร์ดังนี้

๑.๑.๑ <u>ด้านความมั่นคง</u>

(๑) เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) ปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชั่น สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับและรักษาดุลยภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ สร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวดิ่งสู่แนวระนาบมากขึ้น

๑.๑.๒ <u>ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน</u>

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการค้าและการลงทุน พัฒนาสู่ชาติการค้า

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ เสริมสร้างฐานการผลิตเข้มแข็งยั่งยืนและส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยสู่เกษตรยั่งยืนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนา SMEs สู่สากล

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการขนส่ง ความมั่นคงและพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับนานาประเทศ ส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ ฯลฯ

๑.๑.๓ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

(๑) พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

(๒) การยกระดับการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง

(๓) ปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์

(๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี

(๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย

๑.๑.๔ ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาค และเท่าเทียมกันทางสังคม

(๑) สร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม

(๒) พัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

(๓) มีสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

(๔) สร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม ทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

(๕) พัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๑.๑.๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) จัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

(๒) วางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

(๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๑.๑.๖ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐให้มีขนาดที่เหมาะสม

(๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ

(๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ

(๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล

(๖) พัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ

(๗) ปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้จัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ บนพื้นฐานของยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) ซึ่งเป็นแผนแม่บทหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย ๔.๐ ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ โดยให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และระดับประเทศ ในทุกขั้นตอนของการจัดทำแผนฉบับนี้ เพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ดังนั้นการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี โดยในแต่ละยุทธศาสตร์ของแผนฉบับนี้กำหนดประเด็นการพัฒนา พร้อมทั้งแผนงาน/โครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการให้เห็นผลเป็นรูปธรรมในช่วง ๕ ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งประกอบด้วยยุทธศาสตร์ดังต่อไปนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ทุนมนุษย์ของประเทศไทยยังมีปัญหาในด้านคุณภาพคนในแต่ละช่วงวัย โดยผลลัพธ์ทางการศึกษาของเด็กวัยเรียนค่อนข้างต่ำ การพัฒนาความรู้และทักษะของแรงงานไม่ตรงกับตลาดงาน ในขณะที่คนไทยจำนวนไม่น้อยยังไม่สามารถคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม ซึ่งส่งผลต่อวิกฤตค่านิยม ทัศนคติ และพฤติกรรมในการดำเนินชีวิต การพัฒนาในระยะต่อไปจึงต้องให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ เพื่อให้คนไทยมีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานสากล และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะที่ดีขึ้น คนทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ และความสามารถเพิ่มขึ้น รวมทั้งสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

การพัฒนาในช่วงที่ผ่านมาทำให้สังคมไทยก้าวหน้าไปหลายด้าน แต่การแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคมไทยมีความคืบหน้าช้า ทั้งเรื่องความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ความแตกต่างของคุณภาพการบริการภาครัฐ รวมทั้งข้อจำกัดในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม และเทคโนโลยีของกลุ่มผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล ดังนั้นการพัฒนาในระยะต่อไปจึงจำเป็นต้องลดปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ของกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมที่แตกต่างกัน แก้ไขปัญหาความยากจน เพิ่มโอกาสการเข้าถึงบริการพื้นฐานทางสังคมของภาครัฐ รวมทั้งเพิ่มศักยภาพชุมชนและเศรษฐกิจ

ฐานรากให้มีความเข้มแข็ง เพื่อให้ชุมชนพึ่งพาตนเองและได้รับส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมากขึ้น โดยมี ๒ เป้าหมายคือ เป้าหมายที่ ๑ ลดปัญหาความเหลื่อมล้าด้านรายได้ของกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมที่แตกต่างกัน และแก้ไขปัญหาความยากจน และเป้าหมายที่ ๒ เพิ่มโอกาสการเข้าถึงบริการพื้นฐานทางสังคมของภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

การขับเคลื่อนให้เศรษฐกิจเจริญเติบโตในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จะเน้นการพัฒนา และใช้วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมขั้นก้าวหน้าที่เข้มข้นมากขึ้น การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล การพัฒนาและยกระดับคุณภาพของกำลังคน และความคิดสร้างสรรค์ในการขยายฐานเศรษฐกิจและฐานรายได้ใหม่ควบคู่กับการเพิ่มผลิตภาพของฐานการผลิตและบริการเดิม รวมทั้งการต่อยอดการผลิตและบริการเดิมโดยใช้ดิจิทัลและเทคโนโลยีอัจฉริยะ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ประเด็นท้าทายที่ต้องเร่งดำเนินการในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้แก่ การสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและยกระดับคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของประชาชน เร่งแก้ไขปัญหาวิกฤติสิ่งแวดล้อมเพื่อลดมลพิษที่เกิดจากการผลิตและการบริโภค พัฒนาระบบบริหารจัดการที่โปร่งใสเป็นธรรม ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเป็นวงกว้างมากขึ้น ต้องเร่งเตรียมความพร้อมในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมทั้งบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติทางธรรมชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศ สู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงให้ความสำคัญต่อการฟื้นฟูพื้นฐานด้านความมั่นคงที่เป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยเฉพาะการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติของผู้มีความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์บนพื้นฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และการเตรียมการรับมือกับภัยคุกคามข้ามชาติซึ่งจะส่งผลกระทบอย่างมีนัยยะสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในระยะ ๒๐ ปีข้างหน้า

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ : การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย

ในช่วง ๕ ปีต่อจากนี้ไปนับเป็นช่วงเวลาสำคัญที่ต้องเร่งปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจัง เพื่อให้เป็นปัจจัยสนับสนุนสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการพัฒนาประเทศในทุกด้านให้ประสบผลสำเร็จบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ทั้งการบริหารจัดการภาครัฐให้โปร่งใสมีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ ตรวจสอบได้อย่างเป็นธรรม และประชาชนมีส่วนร่วม มีการกระจายอำนาจ

และแบ่งภารกิจรับผิดชอบที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่นและวางพื้นฐานเพื่อให้บรรลุตามกรอบเป้าหมายอนาคตในปี พ.ศ. ๒๕๗๙

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์เป็นปัจจัยสำคัญในการสนับสนุนเศรษฐกิจและสังคม การกระจายความเจริญ และการพัฒนาเมืองและพื้นที่ รวมทั้งการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงมุ่งเน้นการขยายขีดความสามารถและพัฒนาคุณภาพการให้บริการเพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจหลัก และส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของทุกกลุ่มในสังคม สนับสนุนให้เกิดความเชื่อมโยงในอนุภูมิภาคและในอาเซียนอย่างเป็นระบบ โดยมีโครงข่ายเชื่อมโยงภายในประเทศที่สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจต่างๆ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการและการกำกับดูแลให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินการ สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการพื้นฐานและการคุ้มครองผู้บริโภค การพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ และการพัฒนาผู้ประกอบการในสาขาโลจิสติกส์และหน่วยงานที่มีศักยภาพเพื่อไปทำธุรกิจในต่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ : การพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัย และนวัตกรรม

เพื่อให้ประเทศไทยพัฒนาเข้าสู่สังคมนวัตกรรมและเตรียมการก้าวสู่ประเทศรายได้สูงในอนาคตแนวทางการพัฒนาในช่วงระยะเวลา ๕ ปี จะต้องให้ความสำคัญกับการใช้องค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ ผลงานวิจัยและพัฒนา ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์อย่างเข้มข้นทั้งในภาคธุรกิจ ภาครัฐ และภาคประชาสังคม รวมทั้งให้ความสำคัญกับการพัฒนาสภาวะแวดล้อมหรือปัจจัยพื้นฐานที่เอื้ออำนวยทั้งการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา การพัฒนาบุคลากรวิจัย โครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และการบริหารจัดการเพื่อช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้ก้าวสู่เป้าหมายดังกล่าว

ยุทธศาสตร์ที่ ๙ : การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มุ่งเน้นการพัฒนาและเร่งดำเนินการในประเด็นท้าทาย ได้แก่ การสร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานการผลิตและบริการใหม่ที่สร้างรายได้สำหรับประชาชนในภาคการพัฒนาเมืองให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ การพัฒนาและฟื้นฟูพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกให้รองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมแห่งอนาคตอย่างมีสมดุล และการบริหารจัดการพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนให้เจริญเติบโตและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน รวมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพกลไกการขับเคลื่อนการพัฒนาภาคและเมืองให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ : ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับความร่วมมือระหว่างประเทศในระดับที่เป็นวงกว้างขึ้น อาทิ ความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (Regional Comprehensive Economic Partnership : RCEP) ความร่วมมือภายใต้กรอบเอเปค และกลุ่มประเทศ ๗๗ ฯลฯ ที่ต้องสนับสนุนการดำเนินงานตามข้อผูกพันและพันธกรณีตลอดจนมาตรฐานต่างๆ ในฐานะประเทศสมาชิกในทุกระดับ และผลักดันให้การพัฒนา

ประเทศไทยสอดคล้องกับมาตรฐานสากลและข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆ เช่น อาทิ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน มาตรฐานด้านการบิน และมาตรฐานด้านสิทธิมนุษยชนและแรงงานข้ามชาติ เป็นต้น และเพื่อที่จะให้ความร่วมมือระหว่างประเทศให้เป็นกลไกสนับสนุนและขยายโอกาสการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงให้ความสำคัญต่อการปรับปรุงกลไกภายในประเทศให้มีการบูรณาการ มีกลไกที่สร้างสรรค์และเป็นธรรม และมีการบูรณาการกันในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาคและการดำเนินการให้เกิดความชัดเจนต่อกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านถึงบทบาทของประเทศไทยจากมุมมองของการพัฒนาอนุภูมิภาคและภูมิภาค

๑.๓ ยุทธศาสตร์ “ประชารัฐ”

ยุทธศาสตร์ “ประชารัฐ” คือ การรวมเอาพลังทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะอยู่ในภาคประชาชน ภาคธุรกิจ หรือภาครัฐมาใช้บนพื้นฐานที่ว่า “คนไทยทุกคนคือ ประชาชนของชาติ” ซึ่งถือเป็นพลังอำนาจที่สำคัญในการแก้ไขปัญหา ในการเปลี่ยนแปลงหรือการปฏิรูป และการพัฒนาประเทศในทุกมิติและทุกด้านอย่างยั่งยืน โดยการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ ๔ ด้านนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การเสริมสร้างหลักการใช้บังคับกฎหมายที่ถูกต้องตามเจตนารมณ์ สร้างโอกาสและสภาวะแวดล้อมที่สนับสนุนในการมีส่วนร่วมของประชาชน ประกอบด้วย ๓ ยุทธศาสตร์ย่อย ได้แก่ การให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ การจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี และการสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาของทุกภาคส่วน ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ย่อย ได้แก่ การสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา การปรับดุลยภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา การส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา และการเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชน และองค์กรประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การเพิ่มพูนประสิทธิผลและประสิทธิภาพของภาครัฐ ประกอบด้วย ๘ ยุทธศาสตร์ย่อย ได้แก่ การปรับปรุงบทบาทการบริหารจัดการของส่วนราชการ การปรับปรุงกระบวนการทางงบประมาณ การกำหนดให้จังหวัดมีบุคลากรที่มีความสามารถมากขึ้น การสร้างเกณฑ์ชี้วัดและระบบประเมินผลงาน การสร้างความรับผิดชอบทางการบริหาร การสร้างความโปร่งใส การปรับการบริหารจัดการนโยบายสาธารณะ การพัฒนาด้านกฎหมายเพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การสร้างความต่อเนื่องในการบริหารรัฐกิจ ประกอบด้วย ๒ ยุทธศาสตร์ย่อย ได้แก่ การสร้างพันธมิตรเพื่อกำหนดระเบียบวาระแห่งชาติ และการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะเพื่อเสริมสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน

ทั้งนี้หัวใจสำคัญของยุทธศาสตร์ “ประชารัฐ” คือ การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกคน เนื่องจากการแก้ปัญหาการปฏิรูป และการพัฒนาประเทศในทุกๆ ด้านจะสำเร็จหรือเห็นผลเป็นรูปธรรมไม่ได้เลย หากขาดซึ่งความร่วมมือร่วมใจและการมีส่วนร่วมระหว่างประชาชน เจ้าหน้าที่รัฐและรัฐบาล

๒. *<u>แผนงานระดับหน่วยงาน</u>* มี ๑ แผนงานคือ **แผนแม่บทพัฒนาแรงงานไทยในระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)** ซึ่งมีวิสัยทัศน์ คือ “แรงงานมีศักยภาพสูง และมีคุณภาพชีวิตที่ดี” โดยมีพันธกิจดังนี้

๑) การเพิ่มศักยภาพแรงงาน และผู้ประกอบการให้พร้อมรับกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง และให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของประเทศ

๒) คุ้มครองและส่งเสริมให้แรงงานมีความมั่นคงในการทำงาน มีหลักประกัน และมีคุณภาพชีวิตที่ดี

๓) พัฒนากระทรวง ให้เป็นองค์กรธรรมาภิบาล

๔) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอย่างบูรณาการเพื่อการบริหารจัดการ และให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ

๕) ส่งเสริมความร่วมมือด้านแรงงานระหว่างประเทศ ซึ่งประกอบด้วยประเด็นยุทธศาสตร์ ๖ ด้านดังนี้

<u>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑</u> การเพิ่มศักยภาพแรงงานและผู้ประกอบการ เพื่อสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ และแข่งขันได้อย่างยั่งยืน โดยมีกลยุทธ์ได้แก่

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาศักยภาพแรงงานและสถานประกอบการให้สอดคล้องความต้องการของตลาด เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในเวทีโลก

กลยุทธ์ที่ ๒ เสริมสร้างความร่วมมือและพัฒนาเครือข่ายพันธมิตรภาครัฐ และภาคเอกชนร่วมกับด้านแรงงาน (บูรณาการ)

กลยุทธ์ที่ ๓ จัดทำมาตรฐานทดสอบและสร้างระบบมาตรฐานฝีมือแรงงานให้ครอบคลุมสาขาอาชีพและกลุ่มอุตสาหกรรมสำคัญ

กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการ ให้มีความรับผิดชอบต่อสังคมด้านแรงงาน

กลยุทธ์ที่ ๕ สร้างแรงจูงใจด้วยการเพิ่มสิทธิประโยชน์ให้กับสถานประกอบกิจการที่มีการพัฒนาทักษะฝีมือให้กับลูกจ้างตามกฎหมาย

กลยุทธ์ที่ ๖ พัฒนาแรงงานให้มีความพร้อมและสอดคล้องกับความต้องการของประเทศ (๑๐ อุตสาหกรรมเป้าหมายและความต้องการของตลาด) (Quick Win)

กลยุทธ์ที่ ๗ ส่งเสริมการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน (Labour Productivity)

<u>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒</u> การคุ้มครองและเสริมสร้างความมั่นคง หลักประกันในการทำงานและคุณภาพชีวิตที่ดี โดยมีกลยุทธ์ได้แก่

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาระบบประกันสังคมเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่แรงงาน

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริม พัฒนา และคุ้มครองแรงงานนอกระบบอย่างยั่งยืน (บูรณาการ)

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริม พัฒนา และเพิ่มประสิทธิภาพเพื่อยกระดับการบังคับใช้กฎหมายแรงงานโดยผ่านกลไกการมีส่วนร่วม (Quick Win : Safety Thailand)

กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาระบบการบริหารจัดการด้านแรงงานสัมพันธ์ และสวัสดิการแรงงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อคุณภาพชีวิตแรงงาน

กลยุทธ์ที่ ๕ ส่งเสริมการมีงานทำและขยายโอกาสการมีงานทำและมีทางเลือกในการประกอบอาชีพให้แก่กำลังแรงงาน

กลยุทธ์ที่ ๖ คุ้มครองคนหางานไม่ให้ถูกหลอกจากการหางานทำ

กลยุทธ์ที่ ๗ ส่งเสริมการบริหารค่าจ้าง ค่าตอบแทนตามระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน

กลยุทธ์ที่ ๘ ประสานบูรณาการแผนงานที่เกี่ยวข้อง (บูรณาการ)

<u>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓</u> การบริหารจัดการด้านแรงงานระหว่างประเทศ โดยมีกลยุทธ์ได้แก่

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมการวิจัยและกำหนดมาตรการด้านแรงงานระหว่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๒ ดำเนินการความร่วมมือด้านแรงงานระหว่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาระบบบริหารจัดการแรงงานไทยไปทำงานต่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาระบบบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว (บูรณาการ)

กลยุทธ์ที่ ๕ ส่งเสริมและพัฒนาระบบประกันสังคมเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน

<u>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔</u> การพัฒนากลไกในการสร้างความสมดุลของตลาดแรงงานเพื่อสร้างความยั่งยืนให้ภาคแรงงาน โดยมีกลยุทธ์ได้แก่

กลยุทธ์ที่ ๑ บรรเทาปัญหาการจ้างงานไม่ตรงกับสายงาน (Mismatch) และการขาดแคลนแรงงานในระยะสั้น

กลยุทธ์ที่ ๒ ศึกษาวิจัยและพัฒนาข้อมูลข่าวสารตลาดแรงงานที่มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๓ สร้างปัจจัยที่เอื้อต่อการจ้างแรงงานและการเสริมสร้างให้เกิดความสมดุลของอุปสงค์ และอุปทานในตลาดแรงงาน (บูรณาการ)

กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนากฎหมายเพื่อให้นายจ้าง/สถานประกอบกิจการแจ้งความต้องการเพื่อได้ทราบอุปสงค์ที่แท้จริง

<u>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕</u> การบริหารจัดการองค์กร บุคลากร ด้วยหลักธรรมาภิบาลและเสริมสร้างการมีส่วนร่วมในองค์กร โดยมีกลยุทธ์ได้แก่

กลยุทธ์ที่ ๑ เสริมสร้างพัฒนาระบบงานภายในองค์กรให้เป็นองค์กรธรรมาภิบาลที่มีความเข้มแข็ง โปร่งใส ต่อผู้มีส่วนได้เสียและสาธารณชน

กลยุทธ์ที่ ๒ ปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ แนวปฏิบัติให้มีความทันสมัย และทันต่อการเปลี่ยนแปลงของหน่วยงานภายในและภายนอกองค์กร

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาการบริหารจัดการให้มีการปฏิบัติราชการตามแผนยุทธศาสตร์และภารกิจที่ได้รับมอบหมาย

กลยุทธ์ที่ ๔ บริหารทรัพยากรบุคคลเชิงกลยุทธ์ เพื่อสนับสนุนการบริหารเชิงยุทธศาสตร์ของกระทรวง

กลยุทธ์ที่ ๕ พัฒนากลไกการประสานและบูรณาการความร่วมมือกับเครือข่ายด้านแรงงาน (บูรณาการ)

กลยุทธ์ที่ ๖ เสริมสร้างการสื่อสารภายใน และภาพลักษณ์ขององค์กร

กลยุทธ์ที่ ๗ พัฒนาศักยภาพบุคลากร ICT และผู้ใช้งานให้พร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล

กลยุทธ์ที่ ๘ การติดตามและประเมินผลแผนงานโครงการยุทธศาสตร์ด้านแรงงานอย่างมีประสิทธิภาพ

<u>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖</u> การพัฒนาเทคโนโลยีและสารสนเทศเพื่อบูรณาการสารสนเทศที่ทันสมัยมีเสถียรภาพ โดยมีกลยุทธ์ได้แก่

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาและปรับปรุงระบบสารสนเทศ รองรับการให้บริการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ (e – services) มุ่งเน้นการเข้าถึงบริการโดยง่าย (บูรณาการ + Quick Win)

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลรองรับการเชื่อมโยงข้อมูลเชิงบูรณาการทั้งหน่วยงานภายในและภายนอก

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาและปรับปรุงกระบวนงาน/ข้อกฎหมาย รองรับการให้บริการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมการจัดการฐานข้อมูลสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการบริหารและแก้ไขปัญหาด้านแรงงาน (บูรณาการ)

<u>กรอบแผนงานระหว่างประเทศ</u>

กรอบแผนงานหลักเพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศไทยและองค์กรระหว่างประเทศที่จะสนับสนุนให้บรรลุ SDGs คือ **กรอบความร่วมมือหุ้นส่วนระหว่างไทยและสหประชาชาติ (United Nations Partnership Framework : UNPAF)** โดยมีรายละเอียดดังนี้

ประเทศไทยโดยกระทรวงการต่างประเทศและหน่วยงานสหประชาชาติประจำประเทศไทยได้ลงนามเมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐ ในกรอบความร่วมมือหุ้นส่วนระหว่างไทยกับสหประชาชาติ (United Nations Partnership Framework : UNPAF) ฉบับปี ค.ศ. ๒๐๑๗ – ๒๐๒๑ และคณะรัฐมนตรีได้รับทราบการลงนามในเอกสารดังกล่าวเมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๐ ด้วยแล้ว

UNPAF เป็นเอกสารยุทธศาสตร์สำหรับความร่วมมือด้านการพัฒนาของ UN เพื่อให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยกำหนดวัตถุประสงค์ ยุทธศาสตร์ และกรอบเวลาร่วมกันในการดำเนินภารกิจด้านการพัฒนาระหว่าง UN กับประเทศไทยภายใต้ยุทธศาสตร์ ๔ ด้าน ได้แก่

๑) การกำหนดและบังคับใช้นโยบายที่มีประสิทธิผล ยั่งยืนและครอบคลุม

๒) การส่งเสริมบทบาทของภาคประชาสังคมและทำให้มีภาคประชาสังคมที่เข้มแข็ง

๓) การให้การยอมรับและให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในฐานะหุ้นส่วนในการพัฒนาประเทศ

๔) การขยายการแลกเปลี่ยนด้านวิธีการในเรื่องความเชี่ยวชาญและเทคโนโลยีที่มีอยู่ในเวทีระดับภูมิภาคและระดับโลก เพื่อสนับสนุนการพัฒนาในด้านสังคม การเมืองและเศรษฐกิจ

หน่วยงานของไทยและ UN จะดำเนินงานร่วมกันเพื่อบรรลุเป้าหมาย โดยจะมีการจัดทำรายงานความคืบหน้าเพื่อการติดตามและประเมินผลทุกปี และรายงานการทบทวนครึ่งทาง (mid – term review) ผ่านกลไกขับเคลื่อนที่สำคัญ ดังนี้

๑) คณะกรรมการสามฝ่าย (Tripartite Committee) ประกอบด้วยปลัดกระทรวงการต่างประเทศ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และผู้ประสานงานสหประชาชาติประจำประเทศไทย เป็นประธานร่วมเพื่อติดตามความคืบหน้าและให้ทิศทางด้านนโยบาย

๒) คณะกรรมการขับเคลื่อน (Steering Committee) ประกอบด้วยผู้แทนในระดับเทคนิคจากกระทรวงการต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และหน่วยงานหลักภายใต้ทีมสหประชาชาติประจำประเทศไทย (UN Country Team)

UNPAF ประกอบด้วยตัวชี้วัด ๓๕ ตัว ซึ่งในส่วนกระทรวงแรงงานนั้นมี ๕ ตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องดังนี้

ตัวชี้วัดที่ ๑๗.๑ แรงงานต่างด้าวเข้าถึงคู่มือข้อควรรู้ที่ถูกปรับให้สอดคล้องเกี่ยวกับหลักการทั่วไปในการทำงานในประเทศไทย

ตัวชี้วัดที่ ๑๗.๒ ได้แจกจ่ายสรุปคู่มือข้อควรรู้ฯ ที่เป็นปัจจุบันทั้งในรูปแบบฉบับพิมพ์ หรือรูปแบบอื่นๆ ให้กับแรงงานต่างด้าว

ตัวชี้วัดที่ ๑๗.๓ เจ้าหน้าที่กระทรวงแรงงานและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับการอบรมเกี่ยวกับเนื้อหาของคู่มือที่เป็นปัจจุบัน

ตัวชี้วัดที่ ๑๘ คือ จำนวนโครงการและมาตรการพัฒนาทักษะที่อนุญาตการเข้าถึงอย่างเท่าเทียมในผู้โยกย้ายถิ่นฐาน จำนวนแรงงานผู้โยกย้ายถิ่นฐานที่ได้รับการฝึกอบรมโดยโครงการพัฒนาทักษะ

ตัวชี้วัดที่ ๒๔ ระบบข้อมูลประกันสังคมที่มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพโดยมีศักยภาพในการจัดทำรายงานประจำปี ซึ่งนำเสนอผู้ที่ได้รับการประกันที่ลงทะเบียนในระบบประกันสุขภาพโดยมีความตั้งใจที่จะติดตาม วิเคราะห์ และจำแนกข้อมูล โดยอายุและเพศ

ตัวชี้วัดที่ ๒๕ การปฏิบัติตามมาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศในระดับประเทศที่ดีขึ้นผ่านการให้สัตยาบัน การอนุวัติการและการรายงานใหม่

ตัวชี้วัดที่ ๒๖ แรงงานข้ามชาติที่เข้ามาทำงานในประเทศไทยภายใต้ MOU จะต้องไม่เสียค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในการจัดหางานเกินกว่าที่กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกำหนด

จากการศึกษาวิเคราะห์นโยบายรัฐบาลและแผนงานระดับชาติ แผนงาน/มาตรการดำเนินงานในระดับกระทรวงแรงงาน และกรอบแผนงานความร่วมมือระหว่างประเทศข้างต้นแล้ว พบว่าประเทศไทยในฐานะเป็นรัฐสมาชิกของสหประชาชาติได้กำหนดกรอบการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนผ่านนโยบายรัฐบาล แผนงานระดับต่างๆ โดยเชื่อมโยงเข้ากับ SDGs ดังแผนภาพที่จะแสดงในหน้าต่อไป

แผนภาพที่ ๓ ความเชื่อมโยงระหว่างแผนงานระดับชาติและ SDGs
ซึ่งเป็นกรอบการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศไทยในอนาคต

ที่มา : เว็บไซต์ของสำนักข่าวออนไลน์ไทยพับลิก้า

จากแผนภาพข้างต้นพบว่า กรอบการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศไทยในอนาคตได้บูรณาการ SDGs เข้ากับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ เพื่อดำเนินงานตามเป้าหมายต่างๆ ของ SDGs โดยจัดทำ Roadmap การขับเคลื่อน SDGs ผ่านกลไกระดับชาติที่มีนายกรัฐมนตรี

เป็นประธาน คือ คณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (กพย.) และจาก Roadmap ดังกล่าว ถ่ายทอดไปสู่แผนงาน มาตรการและโครงการในหน่วยงานราชการระดับกระทรวง โดยผู้ขอรับการประเมินขอจำแนกเฉพาะเป้าหมาย SDGs ที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงแรงงานในฐานะหน่วยงานหลักและหน่วยงานสนับสนุนดังต่อไปนี้

๑. <u>เป้าหมายที่เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลัก</u> ได้แก่ เป้าหมายที่ ๘ ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่และมีผลิตภาพและการมีงานที่สมควรสำหรับทุกคนรวม ๖ เป้าประสงค์ ๗ ตัวชี้วัด ซึ่งได้แก่ ตัวชี้วัดที่ ๘.๒.๑,๘.๓.๑,๘.๕.๒,๘.๖.๑,๘.๗.๑,๘.๘.๑ และ ๘.๘.๒ สำหรับเป้าประสงค์อื่นในเป้าหมายที่ ๘ นี้ อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและกระทรวงการคลัง

๒. <u>เป้าหมายที่เป็นหน่วยงานสนับสนุน</u> ซึ่งได้แก่ เป้าหมายที่ ๑,๒,๓,๔,๕,๙,๑๐,๑๖ และ ๑๗ รวม ๙ เป้าหมาย ๑๗ เป้าประสงค์ ๑๗ ตัวชี้วัด

รายละเอียดปรากฏตามตามตารางข้างล่างนี้

๑. <u>เป้าหมาย SDGs ที่กระทรวงแรงงานเป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลัก</u>

ตารางที่ ๑ เป้าหมาย SDGs ที่กระทรวงแรงงานเป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลัก

เป้าหมาย	เป้าประสงค์ที่	ตัวชี้วัดที่	แผนยุทธศาสตร์ระดับกระทรวงและระดับกรม/สำนักงานในสังกัดที่รองรับเป้าหมาย SDG
<u>เป้าหมายที่ ๘</u>	๘.๒ บรรลุการมีผลิตภาพทางเศรษฐกิจในระดับที่สูงขึ้นผ่านการทำให้หลากหลาย การยกระดับเทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงการมุ่งเน้นในภาคส่วนที่มีมูลค่าเพิ่มสูงและใช้แรงงานเข้มข้น	๘.๒.๑ อัตราการเติบโตเฉลี่ยต่อปีของรายได้ที่แท้จริงต่อประชากรผู้มีงานทำ	๑.แผนแม่บทพัฒนาแรงงานไทย ในระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๐๖๔) (ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเพิ่มศักยภาพแรงงาน และผู้ประกอบการเพื่อสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน) ๒.ร่างแผนยุทธศาสตร์กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ๓.ร่างยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแรงงานนอกระบบ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)
	๘.๓ ส่งเสริมนโยบายที่มุ่งเน้นการพัฒนาที่สนับสนุนกิจกรรมที่มีผลิตภาพ การสร้างงานที่สมควร ความเป็นผู้ประกอบการ	๘.๓.๑ สัดส่วนการจ้างงานนอกระบบนอกภาคการเกษตรแยกตามเพศ	๑.แผนแม่บทพัฒนาแรงงานไทย ในระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) (ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเพิ่มศักยภาพแรงงานและผู้ประกอบการเพื่อสร้าง

เป้าหมาย	เป้าประสงค์ที่	ตัวชี้วัดที่	แผนยุทธศาสตร์ระดับกระทรวง และระดับกรม/สำนักงานในสังกัด ที่รองรับเป้าหมาย SDG
	ความสร้างสรรค์และนวัตกรรม และส่งเสริมการเกิด และการเติบโตของวิสาหกิจ รายย่อย ขนาดเล็ก และขนาดกลาง ซึ่งรวมถึง ผ่านทางการเข้าถึงบริการ ทางการเงิน		ความเข้มแข็งทาง เศรษฐกิจและ แข่งขันได้อย่างยั่งยืน ๒.ร่างแผนยุทธศาสตร์กรมพัฒนาฝีมือ แรงงาน ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ๓. ร่างยุทธศาสตร์การบริหารจัดการ แรงงานนอกระบบ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)
	๘.๕ บรรลุการจ้างงานเต็มที่ และมีผลิตภาพ และการมีงาน ที่สมควรสำหรับหญิงและชาย ทุกคน รวมถึงเยาวชนและผู้มี ภาวะทุพพลภาพ และให้มี การจ่ายที่เท่าเทียมสำหรับงาน ที่มีคุณค่าเท่าเทียมกัน	๘.๕.๑ อัตราชั่วโมงการทำงาน เฉลี่ย จำแนกตามเพศ อาชีพ อายุ และความพิการ ๘.๕.๒ อัตราการว่างงาน จำแนกตามเพศ อายุ และ ความพิการ	๑.แผนแม่บทพัฒนาแรงงานไทย ในระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๐๖๔) (ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนากลไก ในการสร้างความสมดุลของตลาด แรงงาน เพื่อสร้างความยั่งยืน ในภาคแรงงาน ๒.ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการ แรงงานนอกระบบ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ๓.ยุทธศาสตร์การแก้ไขและป้องกัน การขาดแคลนแรงงาน (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕) ๔.ร่างแผนยุทธศาสตร์กรมพัฒนาฝีมือ แรงงาน ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)
	๘.๖ ลดสัดส่วนเยาวชนที่ไม่มี งานทำ ที่ไม่มีการศึกษา และ ที่ไม่ได้รับการฝึกอบรมภายใน ปี ๒๕๖๓	๘.๖.๑ สัดส่วนของเยาวชน (อายุ ๑๕ - ๒๔ ปี) ที่ไม่ได้อยู่ ในภาคการศึกษา การจ้างงาน หรือการฝึกอบรม	๑.แผนแม่บทพัฒนาแรงงานไทย ในระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๐๖๔) (ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเพิ่มศักยภาพ แรงงานและผู้ประกอบการเพื่อสร้าง ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและ แข่งขันได้อย่างยั่งยืน ๒.ร่างแผนยุทธศาสตร์กรมพัฒนาฝีมือ แรงงาน ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

เป้าหมาย	เป้าประสงค์ที่	ตัวชี้วัดที่	แผนยุทธศาสตร์ระดับกระทรวงและระดับกรม/สำนักงานในสังกัดที่รองรับเป้าหมาย SDG
	๘.๗ ดำเนินมาตรการโดยทันทีและมีประสิทธิภาพเพื่อขจัดแรงงานบังคับ ยุติความเป็นทาสสมัยใหม่และการค้ามนุษย์ และยับยั้งและขจัดการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้ายที่สุด ซึ่งรวมถึงการเกณฑ์และการใช้ทหารเด็ก และยุติการใช้แรงงานเด็กในทุกรูปแบบในปี ๒๕๖๘	๘.๗.๑ สัดส่วนและจำนวนเด็กอายุ ๕ - ๑๗ ปีที่เป็นแรงงานเด็ก จำแนกตามเพศและอายุ	๑.แผนแม่บทพัฒนาแรงงานไทยในระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๐๖๔) (ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริหารจัดการด้านแรงงานระหว่างประเทศ ๒.แผนระดับชาติเพื่อขจัดการใช้แรงงานเด็กฯ (ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๖๓) ๓.ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ๔.ร่างแผนยุทธศาสตร์การบริหารการจัดส่งคนหางานไปทำงานในต่างประเทศ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)
	๘.๘ ปกป้องสิทธิแรงงานและส่งเสริมสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ปลอดภัยและมั่นคงสำหรับผู้ทำงานทุกคน รวมถึงผู้ทำงานต่างด้าว โดยเฉพาะหญิงต่างด้าว และผู้ที่ทำงานเสี่ยงอันตราย	๘.๘.๑ อัตราความถี่ของการบาดเจ็บร้ายแรง และไม่ร้ายแรงจากการทำงาน จำแนกตามเพศและสถานะแรงงานต่างด้าว ๘.๘.๒ การเพิ่มขึ้นของการปฏิบัติตามสิทธิแรงงานในประเทศ (เสรีภาพในการชุมนุม และการเจรจาต่อรองร่วม) โดยยึดหลักธรรมนูญของ ILO และกฎหมายภายในประเทศ จำแนกตามเพศ และสถานะแรงงานต่างด้าว	๑.แผนแม่บทพัฒนาแรงงานไทยในระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๐๖๔) (ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การคุ้มครองและเสริมสร้างความมั่นคง หลักประกันในการทำงาน และคุณภาพชีวิตที่ดี ๒. แผนแม่บทความปลอดภัย อาชีวอนามัยและ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) สภาพแวดล้อมในการทำงานแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ ๓.แผนยุทธศาสตร์ด้านการลงทุนกองทุนประกันสังคม (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑) ๔.ร่างแผนยุทธศาสตร์สวัสดิการแรงงาน (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ๕.ร่างยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแรงงานนอกระบบ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

๒. เป้าหมาย SDGs ที่กระทรวงแรงงานเป็นหน่วยงานสนับสนุน

ตารางที่ ๒ เป้าหมาย SDGs ที่กระทรวงแรงงานเป็นหน่วยงานสนับสนุน

เป้าหมาย	เป้าประสงค์ที่	ตัวชี้วัดที่	แผนยุทธศาสตร์ระดับกระทรวงและระดับกรม/สำนักงานในสังกัดที่รองรับเป้าหมาย SDG
เป้าหมายที่ ๑ ขจัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่ (หน่วยงานหลัก : มท./พม.)	๑.๑ ภายในปี ๒๕๗๓ ขจัดความยากจนขั้นรุนแรงทั้งหมด ซึ่งในปัจจุบันวัดจากคนที่มีค่าใช้จ่ายในการดำรงชีพรายวันต่ำกว่า ๑.๒๕ USD ต่อวัน	๑.๑.๑ สัดส่วนของประชากร ที่มีรายได้ต่ำกว่าเส้น ความยากจนสากล จำแนกตาม เพศ อายุ สถานะ การจ้างงาน และที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ (ชุมชนเมือง/ชนบท)	๑.ร่างแผนยุทธศาสตร์กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ๒.แผนปฏิบัติการประจำปีของกรมการจัดหางานเพื่อส่งเสริมการมีงานทำ
	๑.๓ ดำเนินการให้เป็นผล ตามระบบและมาตรการคุ้มครองทางสังคมที่เหมาะสมของแต่ละประเทศ และให้ครอบคลุมถึงกลุ่มที่ยากจนและเปราะบางภายในปี ๒๕๗๓	๑.๓.๑ ร้อยละของประชากรที่ได้รับ ความคุ้มครองตามระบบและมาตรการคุ้มครองทางสังคม จำแนกตาม เพศ และแบ่งเป็น เด็ก ผู้ว่างงาน ผู้สูงอายุ ผู้มีความบกพร่องทางร่างกาย หญิงตั้งครรภ์/แม่ลูกอ่อน เหยื่อที่ ได้รับบาดเจ็บจากการทำงาน ผู้ยากจนและอยู่ในสถานะเปราะบาง	๑.แผนยุทธศาสตร์ด้านการลงทุนกองทุนประกันสังคม (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑) ๒.ร่างแผนยุทธศาสตร์สวัสดิการแรงงาน (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)
เป้าหมายที่ ๒ ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน (หน่วยงานหลัก : กษ.)	๒.๓ เพิ่มผลิตภาพทางการเกษตรและรายได้ของผู้ผลิตอาหารรายเล็ก โดยเฉพาะผู้หญิง คนพื้นเมือง เกษตรแบบครอบครัว คนเลี้ยงปศุสัตว์ ชาวประมง ให้เพิ่มขึ้นเป็น ๒ เท่า โดยรวมถึงการเข้าถึงที่ดินและทรัพยากรและปัจจัยนำเข้าในการผลิต ความรู้ บริการทางการเงิน ตลาดและโอกาสสำหรับการเพิ่มมูลค่าและการจ้างงานนอกฟาร์มอย่างปลอดภัย และเท่าเทียมภายในปี ๒๕๗๓	๒.๓.๑ มูลค่าการผลิตต่อหน่วยแรงงาน จำแนกตามขนาดกิจการของการทำฟาร์ม/เลี้ยงสัตว์/การป่าไม้	๑.ร่างยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแรงงานนอกระบบ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ๒.แผนแม่บทความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ๓.แผนปฏิบัติราชการ ๔ ปี ของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ยุทธศาสตร์การพัฒนาการคุ้มครองแรงงานให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล

เป้าหมาย	เป้าประสงค์ที่	ตัวชี้วัดที่	แผนยุทธศาสตร์ระดับกระทรวงและระดับกรม/สำนักงานในสังกัดที่รองรับเป้าหมาย SDG
<u>เป้าหมายที่ ๓</u> สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมสวัสดิภาพสำหรับทุกคนในทุกวัย (หน่วยงานหลัก : สธ.)	๓.๕ เสริมสร้างการป้องกันและการรักษาการใช้สารในทางที่ผิด ซึ่งรวมถึงการใช้ยาเสพติดในทางที่ผิดและการใช้แอลกอฮอล์ในทางอันตราย	๓.๕.๑ ความครอบคลุมของการรักษา (การรักษาโดยใช้ยาทางจิตวิทยาและการฟื้นฟูสมรรถภาพ และบริการการติดตามผลการรักษา) สำหรับผู้ที่ใช้สารเสพติด	แผนปฏิบัติราชการ ๔ ปี ของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ปัญหายาเสพติด (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๒)
	๓.๘ บรรลุการมีหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า รวมถึงการป้องกันความเสี่ยงทางการเงิน การเข้าถึงการบริการสาธารณสุขจำเป็นที่มีคุณภาพ และเข้าถึงยาและวัคซีนจำเป็นที่ปลอดภัยมีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ และมีราคาที่สามารถซื้อหาได้	๓.๘.๑ ความครอบคลุมของบริการด้านสุขภาพที่จำเป็น (นิยามความครอบคลุมของบริการที่จำเป็นเฉลี่ย โดยยึดการติดตามการรักษาซึ่งประกอบด้วยการเจริญพันธุ์ มารดา เด็กเกิดใหม่ และสุขภาพเด็ก โรคติดต่อ โรคไม่ติดต่อ และความสามารถในการเข้าถึงบริการระหว่างคนทั่วไปและผู้ด้อยโอกาส)	แผนยุทธศาสตร์ด้านการลงทุนกองทุนประกันสังคม (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑)
	๓.๙ ลดจำนวนการตายและการเจ็บป่วยจากสารเคมีอันตรายและจากมลพิษและการปนเปื้อนทางอากาศ น้ำ และดินให้ลดลงอย่างมากภายในปี ๒๕๗๓	๓.๙.๑ อัตราการตายที่เกิดจากมลพิษทางอากาศในบ้านเรือนและในบรรยากาศ	๒.แผนแม่บทความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)
<u>เป้าหมายที่ ๔</u> สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุม	๔.๔ เพิ่มจำนวนเยาวชนและผู้ใหญ่ที่มีทักษะที่จำเป็นรวมถึง ทักษะทางเทคนิคและอาชีพสำหรับการจ้างงาน การมีงานที่ดี และการเป็นผู้ประกอบการ ภายในปี ๒๕๗๓	๔.๔.๑ สัดส่วนของเยาวชน/ผู้ใหญ่ที่มีทักษะทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จำแนกตามประเภททักษะ	๑.ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแรงงานนอกระบบ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ๒.ร่างแผนยุทธศาสตร์กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

เป้าหมาย	เป้าประสงค์ที่	ตัวชี้วัดที่	แผนยุทธศาสตร์ระดับกระทรวงและระดับกรม/สำนักงานในสังกัดที่รองรับเป้าหมาย SDG
และเท่าเทียมและสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต (หน่วยงานหลัก : ศธ.)	๔.๕ ขจัดความเหลื่อมล้ำทาง เพศ ในการศึกษาและสร้างหลักประกันว่ากลุ่มที่เปราะบาง ซึ่งรวมถึงผู้พิการ ชนพื้นเมือง และเด็กเข้าถึงการศึกษาและการฝึกอาชีพทุกระดับอย่างเท่าเทียมภายในปี ๒๕๗๓	๔.๕.๑ ดัชนีความเท่าเทียมกัน (ผู้หญิง/ผู้ชาย/ ในเขต/นอกเขต/ความมั่งคั่งสูง-ต่ำ) และอื่นๆ เช่น สถานะความพิการ คนพื้นเมือง และความขัดแย้งที่สามารถนำมาเป็นข้อมูลที่ใช้ได้)	๑.ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแรงงานนอกระบบ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ๒.ร่างแผนยุทธศาสตร์กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)
<u>เป้าหมายที่ ๕</u> บรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศและให้อำนาจของผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคน (หน่วยงานหลัก : พม.)	๕.๑ ยุติการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิงในทุกที่	๕.๑.๑ ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตาม กรอบกฎหมายจะต้องใช้เพื่อสนับสนุน บังคับติดตาม ตรวจสอบความเท่าเทียมและการไม่แบ่งแยกในหลักพื้นฐานทางด้านเพศ	แผนปฏิบัติราชการ ๔ ปี ของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ยุทธศาสตร์การพัฒนาการคุ้มครองแรงงานให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล
<u>เป้าหมายที่ ๙</u> สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความต้านทานและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมการพัฒนา	๙.๒ ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และภายในปี ๒๕๗๓ ให้เพิ่มส่วนแบ่งของอุตสาหกรรมในการจ้างงาน	๙.๒.๒ การจ้างงานในอุตสาหกรรมคิดเป็นร้อยละของการจ้างงานรวมทั้งหมด	แผนปฏิบัติการประจำปีของกรมการจัดหางานเพื่อส่งเสริมการมีงานทำ

เป้าหมาย	เป้าประสงค์ที่	ตัวชี้วัดที่	แผนยุทธศาสตร์ระดับกระทรวงและระดับกรม/สำนักงานในสังกัดที่รองรับเป้าหมาย SDG
อุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืนและส่งเสริมนวัตกรรม หน่วยงานหลัก : คค. และ อก.			
<u>เป้าหมายที่ ๑๐</u> ลดความไม่เสมอภาคภายในและระหว่างประเทศ (หน่วยงานหลัก : สศช./พม.)	๑๐.๔ เลือกใช้นโยบายโดยเฉพาะนโยบายการคลัง ค่าจ้าง และการคุ้มครองทางสังคม และให้บรรลุความเสมอภาคยิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง	๑๐.๔.๑ ส่วนแบ่งแรงงานต่อ GDP ประกอบไปด้วยค่าจ้างและการให้ความคุ้มครองทางสังคม	๑.แผนแม่บทพัฒนาแรงงานไทยในระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๐๖๔) (ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การคุ้มครองและเสริมสร้างความมั่นคง หลักประกันในการทำงาน และคุณภาพชีวิตที่ดี ๒. แผนยุทธศาสตร์ด้านการลงทุนกองทุนประกันสังคม (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑) ๓.ร่างแผนยุทธศาสตร์สวัสดิการแรงงาน (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ๔.ร่างยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแรงงานนอกระบบ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)
<u>เป้าหมายที่ ๑๖</u> ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรมและสร้างสถาบันที่มีประสิทธิผล	๑๖.๒ ยุติการข่มเหงการใช้แสวงหาประโยชน์อย่างไม่ถูกต้อง การค้ามนุษย์ และความรุนแรงและการทรมานทุกรูปแบบที่มีต่อเด็ก	๑๖.๒.๒ จำนวนเหยื่อการค้ามนุษย์ต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน จำแนกตามเพศ อายุ และรูปแบบการแสวงหาประโยชน์	๑.แผนแม่บทพัฒนาแรงงานไทยในระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๐๖๔) (ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริหารจัดการด้านแรงงานระหว่างประเทศ ๒.แผนระดับชาติเพื่อขจัดการใช้แรงงานเด็กฯ (ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๖๓) ๓.ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ๔.ร่างแผนยุทธศาสตร์การบริหารการจัดส่งคนหางานไปทำงานในต่างประเทศ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

เป้าหมาย	เป้าประสงค์ที่	ตัวชี้วัดที่	แผนยุทธศาสตร์ระดับกระทรวงและระดับกรม/สำนักงานในสังกัดที่รองรับเป้าหมาย SDG
รับผิดชอบและรอบคลุมในทุกระดับ (หน่วยงานหลัก : ยธ./มท./พม.)	๑๖.๕ ลดการทุจริตในตำแหน่งหน้าที่และการรับสินบนทุกรูปแบบ	๑๖.๕.๑ ร้อยละของบุคคลที่เคยติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างน้อย ๑ ครั้ง ที่มีการให้สินบนหรือถูกเรียกสินบนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐในช่วงระยะเวลา ๑๒ เดือนที่ผ่านมา	แผนแม่บทพัฒนาแรงงานไทย ในระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) (ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารจัดการองค์กร บุคลากร ด้วยหลักธรรมาภิบาลและเสริมสร้างการมีส่วนร่วมขององค์กร
เป้าหมายที่ ๑๗ เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูสภาพหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน (หน่วยงานหลัก : กต./กค.พณ.)	๑๗.๑๖ ยกระดับหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนา ที่ยั่งยืน โดยร่วมเติมเต็มจากหุ้นส่วนความร่วมมือในภาคส่วนที่หลากหลาย ซึ่งจะระดมและแลกเปลี่ยนความรู้ ความเชี่ยวชาญ เทคโนโลยี และเงินทุน เพื่อสนับสนุน การบรรลุเป้าหมาย การพัฒนา ที่ยั่งยืนในทุกประเทศ โดยเฉพาะประเทศกำลังพัฒนา	๑๗.๑๖.๑ จำนวนของรายงานความก้าวหน้าเกี่ยวกับกรอบการตรวจสอบประสิทธิภาพการพัฒนาของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่หลากหลายที่สนับสนุนความสำเร็จของเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน	แผนแม่บทความปลอดภัยอาชีวอนามัยและ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) สภาพแวดล้อมในการทำงานแห่งชาติ ฉบับที่ ๒

จากตารางข้างต้นจะเห็นถึงการเชื่อมโยงของแผน/ยุทธศาสตร์ของกระทรวงแรงงานและเป้าหมาย SDGs ซึ่งถ่ายทอดแผนในแต่ละระดับลงมาสู่การปฏิบัติตามพันกิจภายใต้ SDGs ของหน่วยงานปฏิบัติ โดยเริ่มตั้งแต่ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ และแผนแม่บทพัฒนาแรงงานไทยในระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) และแผนยุทธศาสตร์อื่นๆ ของหน่วยงานระดับกรม/สำนักงานในสังกัด ซึ่งสิ่งนี้จะเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดความมั่นใจในระดับหนึ่งได้ว่า แผนและยุทธศาสตร์ดังกล่าวจะเป็นเครื่องมือช่วยให้กระทรวงแรงงานร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนประเทศไทยเพื่อบรรลุเป้าหมาย SDGs ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมบทบาทของประเทศไทยในการขับเคลื่อนวาระสำคัญของโลก และยังสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืนของประเทศไทยอีกด้วย

๓. <u>ข้อเสนอกระทรวงแรงงาน</u>

แม้ว่าการดำเนินการตามเป้าหมายของ SDGs จะไม่มีผลผูกพันตามกฎหมายก็ตาม แต่ถือว่าเป็น action agenda ที่ทุกประเทศได้แสดงเจตนารมณ์ร่วมกันเพื่อดำเนินการจนบรรลุความสำเร็จ ซึ่งประเทศไทยให้ความสำคัญต่อการดำเนินการตาม SDGs ดังจะเห็นได้จากการที่ประเทศไทยได้บูรณาการ SDGs เข้ากับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ และถ่ายถอดลงมาเป็น Roadmap การขับเคลื่อน SDGs ผ่านกลไกระดับชาติคือ คณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (กพย.) ที่มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน และหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวงเป็นคณะกรรมการ ผสานเข้ากับนโยบายประชารัฐของรัฐบาลและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อขับเคลื่อน SDGs ให้ได้รับความสำเร็จ นอกจากนี้ประเทศไทยยังได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานสหประชาชาติผ่านกรอบความร่วมมือหุ้นส่วนระหว่างไทยและสหประชาชาติ ค.ศ. ๒๐๑๗ - ๒๐๒๑ เพื่อบรรลุเป้าหมายต่างๆ ของ SDGs อีกด้วย ดังนั้นเมื่อพิจารณาจากนโยบาย ยุทธศาสตร์และแผนงานในทุกระดับของไทยที่จะดำเนินการตาม SDGs รวมถึงกลไกขับเคลื่อน SDGs จะเห็นได้ว่าในขณะนี้ประเทศไทยมีความพร้อมในเชิงโครงสร้างแล้ว

ในส่วนของกระทรวงแรงงานมีแผนแม่บทพัฒนาแรงงานไทยในระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) รวมถึงแผนยุทธศาสตร์ระดับกรม/สำนักงานในสังกัดที่รองรับการดำเนินการตามเป้าหมายของ SDGs ที่เกี่ยวข้องทั้งเป้าหมายหลัก (เป้าหมายที่ ๘) และเป้าหมายสนับสนุน (เป้าหมายที่ ๑,๒,๓,๔,๕,๙,๑๐,๑๖ และ ๑๗) โดยนำมาเชื่อมโยงกับแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ ของกระทรวงแรงงาน ซึ่งสามารถเห็นถึงความสอดคล้องกับเป้าหมายของ SDGs ที่อยู่ในความรับผิดชอบข้างต้นได้

อย่างไรก็ตามผู้ขอรับการประเมินมีความเห็นว่า การจัดทำนโยบาย/แผน และกลไกเชิงสถาบันเพื่อรองรับการดำเนินการตาม SDGs เป็นสิ่งสำคัญอันดับแรกที่ประเทศต่างๆ จำเป็นต้องมีและรัฐบาลจะต้องเป็นผู้ริเริ่ม ซึ่งในขั้นนี้ยังถือว่าเป็นเพียงขั้นเริ่มต้นของการดำเนินการ แต่การที่จะบรรลุเป้าหมายของ SDGs ให้มีทั้งประสิทธิภาพและมีผลลัพธ์อย่างเป็นรูปธรรมโดยสะท้อนถึงหลักการของ SDGs ที่จะ“ไม่ทิ้งใครไว้เบื้องหลัง” ต้องอาศัยปัจจัยอื่นๆ ประกอบด้วย โดยผู้ขอรับการประเมินมีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำนโยบาย แผนปฏิบัติการ กิจกรรม/โครงการ และการดำเนินมาตรการต่างๆ ของกระทรวงแรงงาน รวมถึงแผนรองรับเพิ่มเติมเพื่อให้ครอบคลุมทุกด้าน ดังนี้

๓.๑ <u>ด้านโยบาย</u> โดยแบ่งเป็น ๒ ระดับได้แก่

ระดับภายในประเทศ

๓.๑.๑ ควรให้ความสำคัญต่อแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืน เนื่องจากเป็นต้นแบบอย่างเป็นองค์รวมของการเจริญเติบโตของประเทศในทุกมิติผ่านการทำงานที่มีคุณค่า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการคุ้มครองทางสังคมเพื่อยกระดับกำลังแรงงานให้มีศักยภาพที่จะส่งเสริมการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของประเทศได้

๓.๑.๒ ควรนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางในการลดความเหลื่อมล้ำและลดช่องว่างในการพัฒนาด้านแรงงาน

๓.๑.๓ ควรให้ “คน”เป็นศูนย์กลางในการพัฒนาทุกระดับ โดยเฉพาะกลุ่มผู้เปราะบาง อาทิ ผู้หญิง เด็กและแรงงานต่างด้าว ฯลฯ ที่มีโอกาสเข้าถึงสิทธิอันพึงมีพึงได้อย่างจำกัด

๓.๑.๔ ควรนำแนวคิดเกี่ยวกับความเป็นหุ้นส่วน (partnership) ในการพัฒนา และความเป็นสากล (universalism) เพื่อขับเคลื่อน SDGs

ระดับระหว่างประเทศ

๓.๑.๕ ควรกำหนดนโยบายที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านโดยพัฒนาศักยภาพของแรงงานในประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อส่งเสริมศักยภาพในการแข่งขันของภูมิภาค ผ่านความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศ เช่น องค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) และองค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน (IOM) เป็นต้น ทั้งนี้ การพัฒนาไม่ควรทับซ้อนกันแต่เป็นการส่งเสริมซึ่งกันและกัน

๓.๑.๖ ควรใช้เวทีระหว่างประเทศให้เป็นประโยชน์ในการบรรลุ SDGs ของประเทศ เช่น กระทรวงแรงงานริเริ่มกรอบความร่วมมือด้านแรงงานกับประเทศเพื่อนบ้าน (ไทย ลาว กัมพูชา เมียนมา และเวียดนาม) เพื่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานอย่างปลอดภัย ซึ่งจะช่วยป้องกันและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นใหม่ในภูมิภาค เช่น การลักลอบขนคนผิดกฎหมายและการค้ามนุษย์ ฯลฯ

๓.๒ <u>ด้านแผนงาน/โครงการและมาตรการ</u>

๓.๒.๑ การกำหนดแผนงาน โครงการหรือมาตรการใดๆ ของกระทรวงแรงงานเพื่อดำเนินการตามเป้าหมาย SDGs ที่รับผิดชอบหลัก (เป้าหมายที่ ๘) ควรเชื่อมโยงกับเป้าหมายอื่นด้วย เช่น หากต้องการให้เป้าหมายที่ ๘ บรรลุ ต้องทำให้เป้าหมายที่ ๑๐ บรรลุด้วยโดยเฉพาะในเรื่องการไม่เลือกปฏิบัติต่อผู้หญิงและเด็ก ซึ่งเป็นกลุ่มเปราะบางที่ต้องการการดูแลและคุ้มครองเป็นการเฉพาะเพื่อจะสามารถเข้าถึงการคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานทั้งการศึกษา การรักษาพยาบาล การจ้างงาน การคุ้มครองทางสังคม และการช่วยเหลือเยียวยาทางสังคม

๓.๒.๒ เมื่อกำหนดแผนยุทธศาสตร์ที่เชื่อมโยงและครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายแล้ว ลำดับถัดมาคือ กระทรวงแรงงานควรจัดทำแผนปฏิบัติการระดับพื้นที่ (area - based) โดยคำนึงถึงความต้องการในการพัฒนาของประชาชนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย/ชุมชนเป็นหลัก เพื่อให้เกิดการยอมรับและความรู้สึกการเป็นเจ้าของร่วมกันในการพัฒนาเรื่องนั้นๆ ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมให้ทุกพื้นที่มีส่วนร่วมในการขับเคลื่อน SDGs โดยบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานรัฐ นักวิชาการ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และ NGO ในพื้นที่ และการดำเนินการโดยองค์รวมเช่นนี้จะเป็นการตอบโจทย์หลักการของ SDGs ที่ให้ทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาที่ยั่งยืน และแนวนโยบายแห่งรัฐที่ให้ “คน” เป็นศูนย์กลางในการพัฒนา

๓.๒.๓ การดำเนินการคู่ไปกับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ นโยบายหรือแผนปฏิบัติการตามข้อ ๑ - ๒ แล้ว กระทรวงแรงงานควรเร่งประชาสัมพันธ์ผ่านกลไกต่างๆ ในทุกระดับ ทั้งส่วนกลางระดับจังหวัดและพื้นที่ เพื่อให้กลุ่มเป้าหมาย/ชุมชนมีความเข้าใจและเกิดความตระหนักถึงความสำคัญของการขับเคลื่อน SDGs

ซึ่งเป็น aim state ที่ประเทศไทยจะต้องบรรลุข้อตกลงระดับโลกนี้ โดยจะกระตุ้นให้กลุ่มเป้าหมาย/ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบรรลุเป้าหมาย SDGs อีกทางหนึ่ง

๓.๒.๔ ควรเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่หน่วยงานของกระทรวงแรงงานที่ทำหน้าที่เชื่อมโยงการดำเนินการตามเป้าหมายของ SDGs ระหว่างกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และระหว่างกรม/สำนักงานในสังกัดกระทรวงแรงงานเพื่อขับเคลื่อน SDGs จากนั้นอาจพิจารณาขยายความร่วมมือไปยังภาคเอกชน นักวิชาการ ภาคประชาสังคม และ NGOs เพื่อเชื่อมโยงการดำเนินงานให้ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้อง

๓.๒.๕ จัดทำฐานข้อมูลของกระทรวงแรงงานเพื่อรวบรวมการดำเนินงานในแต่ละเป้าหมายที่เกี่ยวข้องของ SDGs เพื่อเผยแพร่ความคืบหน้าในการดำเนินการในเว็บไซต์ของกระทรวงแรงงาน รวมถึงการสร้างช่องทางให้ทุกคนและทุกภาคส่วนรับรู้และเข้ามามีส่วนร่วมในการขับเคลื่อน SDGs อย่างแข็งขันในเว็บไซต์ดังกล่าวด้วย

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะข้างต้นจะสามารถสนับสนุนภารกิจที่เกี่ยวกับ SDGs ของกระทรวงแรงงานในเรื่องดังนี้

๔.๑ กำหนดแนวทางในการพัฒนาแผนงาน/โครงการและมาตรการของกระทรวงแรงงานที่สนับสนุนการดำเนินตามเป้าหมาย SDGs ที่เกี่ยวข้องได้อย่างครอบคลุมทุกภาคส่วน และสามารถตอบสนองความต้องการพัฒนาของแต่ละกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งสอดคล้องกับหลักการของ SDGs รวมทั้งแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนของรัฐบาลไทยที่ให้ “คน” เป็นศูนย์กลางในการพัฒนา

๔.๒ ส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของกำลังแรงงานโดยมีความมั่นคงในการทำงาน ทำงานที่มีคุณค่า ได้รับการพัฒนาศักยภาพแรงงาน การคุ้มครองสิทธิและบริการจากภาครัฐ

๔.๓ ส่งเสริมบทบาทของประเทศไทยในการขับเคลื่อนวาระสำคัญของโลกตามที่ประเทศไทยได้แสดงเจตนารมณ์ในการดำเนินการตามเป้าหมายของ SDGs ให้บรรลุผลสำเร็จ แม้ว่าการดำเนินการตามพันธกิจดังกล่าวจะเป็นไปตามความสมัครใจและไม่มีผลผูกพันตามกฎหมายก็ตาม

๕ ตัวชี้วัดความสำเร็จ

๕.๑ เชิงปริมาณ : จำนวนข้อเสนอแนะที่สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางเพื่อกำหนดเป็นนโยบายสำหรับกระทรวงแรงงานที่จะบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

๕.๒ เชิงคุณภาพ :

- ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำนโยบาย แผนงาน/โครงการ และมาตรการต่างๆ สำหรับกระทรวงแรงงานที่จะบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และจะนำไปสู่คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของกำลังแรงงานและความมั่นคงในชีวิต
- ส่งเสริมบทบาทเชิงสร้างสรรค์ของประเทศไทยในการขับเคลื่อนวาระสำคัญของโลกดังเช่น SDGs ทำให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีต่อประเทศไทย

บรรณานุกรม

กระทรวงการต่างประเทศ. **วาระการพัฒนาภายหลังปี ค.ศ. ๒๐๑๕ และการจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบสหประชาชาติ.** (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : www.mfa.go.th สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๐.

กระทรวงแรงงาน. **แผนแม่บทพัฒนาแรงงานไทยในระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔).** (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : www.mol.go.th สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๐.

โครงการประสานงานวิจัยเพื่อสนับสนุนการพัฒนาเพื่อความยั่งยืน.**จาก MDGs สู่ SDGs เป้าหมายการพัฒนาที่เปลี่ยนไปเพื่อความยั่งยืน.** (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : https://sdgmove.com/2017/06/01/goals สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๐.

โครงการประสานงานวิจัยเพื่อสนับสนุนการพัฒนาเพื่อความยั่งยืน. **สวัสดี SDG (2) ว่าด้วยเป้าหมาย (Goals) 17 เป้าของ SDGs.** (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : https://sdgmove.com/2017/06/01/goals สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๐.

มูลนิธิมั่นพัฒนา. **ความเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ชาติ – เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12.** (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : http://www.tsdf.or.th /th/article/10267/428 สืบค้นเมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๐.

ลดาวัลย์ คำภา. **การขับเคลื่อนการพัฒนาภายใต้กรอบการพัฒนาที่ยั่งยืน** (**Sustainable Development Goals: SDGs)**. ในเอกสารการสัมมนาเครือข่าย กขร. เพื่อพัฒนาการติดตามการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาล และข้อสั่งการของนายกรัฐมนตรีประจำปี ๒๕๕๙ ณ โรงแรมอมารี วอเตอร์เกท กรุงเทพฯ, ๒๓ กันยายน ๒๕๕๙ (อัดสำเนา)

สำนักข่าวออนไลน์ไทยพับลิก้า. **SDGs 2017: กางยุทธศาสตร์ชาติ แผนฯ 12 และ 30 ประเด็นความยั่งยืนเร่งด่วนเพื่อบรรลุเป้าหมาย.** (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : http://thaipublica.org/2017/03/sdgs-2017/ สืบค้นเมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๐.

สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. **ร่างยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)** (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : www.nesdb.go.th สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๐.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. **ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙.** (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : www.nesdb.go.th สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๐.

สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. **สรุปสาระสำคัญ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบสอง พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔.** (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : www.nesdb.go.th สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๐.

สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน กองยุทธศาสตร์และแผนงาน. **แผนแม่บทด้านแรงงาน (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)** พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ห้างหุ้นส่วนจำกัด บางกอกบล็อก, ตุลาคม ๒๕๕๙. บทที่ ๒ น. ๓ - ๙ และบทที่ ๖ น. ๑ - ๒๘.

สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน กองยุทธศาสตร์และแผนงาน. **สรุปการดำเนินงานขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals - SDGs) ณ วันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๐** (อัดสำเนา)

Amy Cutter. **Sustainable Development Goals and Integration: Achieving a Better Balance Between the Economic, Social and Environmental Dimensions : A Study Commissioned by the German Council for Sustainable development**. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : www.stakeholderforum.org สืบค้นเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๐.

Liz Ford. **Sustainable development goals: all you need to know.** (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : www.theguardian.com สืบค้นเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๐.

United Nations. **Resolution adopted by the General Assembly on 25 September 2015.** (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: https://sustainabledevelopment.un.org/post2015/summit สืบค้นเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๐.

กระทรวงแรงงาน

ภาคผนวก

Vientiane Declaration on Transition from Informal Employment to Formal Employment towards Decent Work Promotion in ASEAN

WE, the Heads of State/Government of the Association of Southeast Asian Nations (hereinafter referred to as "**ASEAN**"), namely Brunei Darussalam, the Kingdom of Cambodia, the Republic of Indonesia, the Lao People's Democratic Republic, Malaysia, the Republic of the Union of Myanmar, the Republic of the Philippines, the Republic of Singapore, the Kingdom of Thailand and the Socialist Republic of Viet Nam on the occasion of _____ Meeting in _____Lao PDR;

REAFFIRMING our continued commitment to build an ASEAN Community comprising three pillars, namely the ASEAN Political and Security Community, the ASEAN Economic Community, and the ASEAN Socio-Cultural Community;

RECOGNISING the commitments of individual ASEAN Member States to promote inclusive and sustainable growth, employment and decent work for all as set out in the Goal 8 of the 2030 Agenda for Sustainable Development and in adherence to relevant international labour standards;

UNDERSTANDING that informalisation is a phenomenon where decent work deficits are more pronounced, resulting from insufficient formal employment opportunities even in countries with robust economic growth performance; and that the high rate of informal employment in the region poses a major challenge to the protection of the rights of workers and promotion of social protection and social dialogue and, therefore, to the achievement of inclusive growth and sustainable development;

RECOGNISING that a managed transition process from informal to formal employment of workers is necessary and plays an important role in enhancing the well-being of workers and their families, promoting inclusive growth, and eradicating poverty;

RECOGNISING the sovereignty of states in determining their own labour policy relating to informal employment;

ACKNOWLEDGING the diversity in factors, characteristics, and circumstances of informality in employment and different social and economic contexts of ASEAN Member States, facilitating the transition of workers from informal to formal employment may take into consideration different and multiple strategies; and that there is a need to pay special attention to those informally employed who are especially vulnerable to decent work deficits;

DO HEREBY:

STRIVE to take necessary concrete actions towards the transition from informal employment to formal employment in ASEAN Member States consistent with each ASEAN Member State's national legislation, policies and programmes:

1. Promote the elimination of forced labour, child labour, violence at the workplace and all forms of discrimination, including gender inequality;

2. Promote joint work and sharing of best practices and methodologies among ASEAN Member States and possibly with Dialogue Partners in assessing the factors, characteristics and circumstances of informality in employment in the national contexts as inputs to the design and implementation of laws, policies and other measures aiming to facilitate the transition from informal employment to formal employment in all economic sectors, especially in rural areas;

3. Foster research and information sharing among ASEAN Member States on best practices in promoting the transition from informal employment to formal employment towards achieving decent work that promotes employment creation, rights at work, social protection, and social dialogue;

4. Develop capacity and share best practices in common areas of interest especially concerning strategies on employment promotion, skills development, and labour protection, such as public employment programmes, responsive labour advisory and inspection strategies, wage policies, and social protection;

5. Take appropriate measures at the national level to promote wide access to decent jobs, entrepreneurship opportunities, skills development, decent work conditions, and income security that would contribute to equitable and sustainable development and inclusive growth in ASEAN;

6. Strengthen human resources development policies and programmes to promote access to and quality of Technical Vocational Education and Training (TVET), skills development, and lifelong learning, especially for those in rural areas, which would generate greater employment and contribute to the transition from informal employment to formal employment;

7. Integrate labour matters into national policies and programmes that promote entrepreneurship, sustainable micro, small and medium enterprises (MSMEs) and other forms of business models, by expanding access to information of relevant regulations, financial services and support, and market opportunities;

8. Strengthen policies and programmes, and encourage cooperation and collaboration of enterprises, self-employed workers, and cooperative units, to provide support to workers in informal employment who are vulnerable to decent work deficits and to promote sustained, inclusive, and sustainable economic growth, full and productive employment, and decent work for all; and

9. Encourage the participation of employers' organisations and workers' organisations in facilitating the transition from informal employment to formal employment.

WE TASK the ASEAN Labour Ministers Meeting (ALMM), with the support of the ASEAN Senior Labour Officials Meeting (SLOM), and other relevant ASEAN Sectoral Ministerial Bodies to take necessary efforts to implement this Declaration, including mobilising appropriate resources.

ADOPTED in _____, Lao People's Democratic Republic, this _____ day of_____ in the Year Two Thousand and Sixteen, in a single original copy, in the English language.

Final draft as of 12 May 2016 for adoption by the 24th ALMM

SLOM WORKING GROUP ON PROGRESSIVE LABOUR PRACTICES TO ENHANCE THE COMPETITIVENESS OF ASEAN (SLOM-WG)
WORK PLAN 2016-2020

ASCC Vision 2025	**An ASEAN Community that engages and benefits the peoples and is inclusive, sustainable, resilient, and dynamic**
ASCC Objectives	**1. Enhance commitment, participation and social responsibility of ASEAN peoples through an accountable and inclusive mechanism for the benefit of all.** **2. Promote equitable access to opportunity for ASEAN people, as well as promote and protect human rights.** **3. Promote social development and environmental protection through effective mechanism to meet the current and future needs of the people.** **4. Enhance capacity and capability to adapt and respond to social and economic vulnerabilities, disasters, climate change as well as emerging threats, and challenges.** **5. Strengthen ability to continuously innovate and be a protective member of the global community.**
Overall Objective of ALM' Work Programme 2016-2020	**A better quality of life for ASEAN people through workforce with enhanced competitiveness and engaged in safe and decent work derived from productive employment, harmonious and progressive workplace, and adequate social protection.**
Key Result Area 1 (outcome level)	**Skilled and Adaptable Workforce**

Intermediate Targets by 2020	**i. Improved workforce competitiveness and productivity** • **Increased number of skilled workers in ASEAN Member States** • **Improved labour productivity of ASEAN Member States** ii. **Strengthened capacities to promote skills development and recognition (include but not limited to LMIS, TVET, etc.)**
Thematic Area 1.1.	**Labour market information system**

Project Title	Timeline	Indicative Budget	Country Coordinator	Potential Collaborator
1.1.1. Stock taking of the available labour market information systems in AMS and ASEAN (including scope, definitions, methodologies, etc.) leading to the development of common capacity to gather, analyze and systematize labour market information available in AMS and the region.	2016		The Philippines and Viet Nam (co-coordinator)	ILO
Thematic Area 1.2.	**Skills development**			
Project Title	**Timeline**	**Indicative Budget**	**Country Coordinator**	**Potential Collaborator**
1.2.1. Tripartite Workshop to share good practices and experiences in:				
i) Strengthening LMIS to facilitate responsiveness of TVET to labour market demands and skills needed for unemployed youth, women and other vulnerable groups in AMS;	2017		The Philippines and Myanmar	SOM-ED SOMY Tripartite Partners
ii) Promoting involvement of industries in skill standards and curriculum development to be adaptable to labour market demands, and life-long learning through job trainings for skills improvement.	2017-2018		Thailand and the Philippines	SOM-ED Tripartite partners ILO IOM

1.2.2. Continue the ASEAN Skills Competition (ASC) biennially, and develop regional strategies and activities to add value to the Competitions on: • Skill standards improvement in ASEAN Member States; • Exploring possible harmonization of training curriculum standards for TVET instructors in selected skill areas; • Exploring benchmarking of skills assessment and certification.	2016 2018 2020		Malaysia Thailand Singapore	World Skills Competition Committee TVET institutions of AMS participating in the ASC
1.2.3. (a) Research on the linkage between TVET and sending workers to work overseas (b) Regional workshop on the linkage between TVET and sending workers to work overseas	2017-2018		Viet Nam	ILO IOM GIZ E-READI
Thematic Area 1.3.	**Skills recognition (including support to the ASEAN Qualification Reference Framework)**			
Project Title	**Timeline**	**Indicative Budget**	**Country Coordinator**	**Potential Collaborator**
1.3.1. Documentation of the existing bilateral or multilateral business-to-business or government-to-government mutual recognition of skills arrangement on selected occupational areas among some AMS, including development processes and implementation.	2017		The Philippines and Indonesia	ILO
1.3.2. Seminar involving the ASEAN Tourism Professional Monitoring Committee (ATPMC) to share its good model of the MRA on Tourism Professional implementation with an intention to replicate it in other selected skill areas such as construction work.	2016-2017		SLOM-WG Chair to coordinate with the ATPMC Chair: Myanmar (2016) Lao PDR(2016-2018)	ATPMC

1.3.3. Support to the ASEAN Qualification Reference Framework's voluntary referencing process and be regularly updated on the referencing progress	2016 onwards		SLOM-WG Chair to coordinate with AQRF Advisory Committee Chair: Myanmar (2016) Lao PDR(2016-2018)	AQRF Advisory Committee
1.3.4. Comparative study on laws and policies in the management of foreign workers in ASEAN, particularly in occupations under the 8 MRAs	2017-2018		Viet Nam	SEOM ILO FES E-READI
Key Result Area 2 (outcome level)	**Productive Employment**			
Intermediate Targets by 2020	**i. Improved level of employment and reduced levels of unemployment and under-employment in ASEAN Member States** ii. **Increased support for workers in rural employment and Micro, Small and Medium Enterprises (MSMEs)**			
Thematic Area 2.1.	**Promotion of inclusive employment including for rural employment, unemployed youth, persons with disabilities, and other vulnerable workers through employment support services, skills matching, and entrepreneurship/ SMEs)**			
Project Title	**Timeline**	**Indicative Budget**	**Country Coordinator**	**Potential Collaborator**
2.1.1. Regional Workshop on Decent Work Promotion in Rural Economy	2016		Lao PDR	SOMSWD, SOMRDRE, SOM-AMAF, SEOM ILO
2.1.2. Regional Conferences to share information and best practice as well as to report and collect data on progress toward a particular theme under inclusive employment: i. Reducing youth unemployment	2017		i. Cambodia, Indonesia, the Philippines	SOMY ILO ADB TVET institutes

ii. HR policies for foreign workers iii. Employment services in ASEAN	TBC 2018-2020		ii. Philippines [TBC] iii. Thailand	Employment service agencies
Thematic Area 2.2.	**Promoting productivity of workers in informal sector**			
Project Title	**Timeline**	**Indicative Budget**	**Country Coordinator**	**Potential Collaborator**
2.2.1. Research on promoting productivity of workers in informal sector and SMEs; and Seminar to promote better understanding and exchange information and experience on how to promote productivity of informal sector and SMEs	2017/2018		Lao PDR and Thailand	AQRF Advisory Committee ILO
Key Result Area 3 (outcome level)	**Harmonious, Safe and Progressive Workplace**			
Intermediate Targets by 2020	**i. Promoting sound industrial relation system** • **Reduced incidence of labour disputes in ASEAN Member States** **ii. Increased capacity and strengthened institutionalized mechanisms of social dialogues and tripartite cooperation in ASEAN** **iii. Fostering safe and healthy environment in the workplace** **iv. Strengthened capacity for labour inspection** v. **Increased capacities for labour law enforcement**			
Thematic Area 3.1.	**Strengthening labour inspection**			
Project Title	**Timeline**	**Indicative Budget**	**Country Coordinator**	**Potential Collaborator**
3.1.1. Workshop to share information on labour inspection systems, including on how to extend labour inspection to hard-to-reach sectors including mining, fishing and informal sectors.	2017		Brunei Darussalam	

3.1.2. Workshop to share information and best practices on labour inspection focusing on child labour.	2016		Cambodia	ILO World Vision
3.1.3. Continue the ASEAN Labour Inspection Conference regularly	2016-2020 (regularly)		Malaysia (2016)	
3.1.4. Regional training workshop for labour inspectors in ASEAN	2017		Viet Nam	IALI ILO
Thematic Area 3.2.	**Capacity building on tripartism (including on wage setting)**			
Project Title	**Timeline**	**Indicative Budget**	**Country Coordinator**	**Potential Collaborator**
3.2.1 Strengthening Capacity for Industrial Relation Activities: Sharing Best Practices and National Industrial Relation Profiles	2016/2017		Viet Nam and Singapore	
3.2.2 Promote the work of the annual Regional Tripartite Social Dialogue initiated by ASETUC	2016-2020 (Annually)		AMS assuming the ASEAN Chairmanship to confirm the hosting of the Social Dialogue on an ad-hoc basis	ASETUC
Thematic Area 3.3.	**Labour dispute and labour justice**			
Project Title	**Timeline**	**Indicative Budget**	**Country Coordinator**	**Potential Collaborator**
3.3.1. Workshop to share information and best practices on employment and industrial relations particularly on various, including new/innovative, models and approaches of labour dispute and labour justice.	2017		Cambodia and The Philippines	ILO Tripartite partners

Key Result Area 4 (outcome level)	**Expanded Social Protection**
Intermediate Targets by 2020	**i. Strengthened social protection systems** • **Raised awareness on social protection** • **Expanded coverage, affordability, availability, quality, equitability and sustainability of social protection** ii. **Reduced incidence of workers in vulnerable situations, including forced labour, in ASEAN Member States**
Thematic Area 4.1.	**Expansion of coverage of social protection to all workers**

	Project Title	Timeline	Indicative Budget	Country Coordinator	Potential Collaborator
4.1.1.	Build network and collaboration with the ASEAN Social Security Association (ASSA) in areas of mutual interest including in updating the compilation of national profiles of social security schemes	2016 onwards		SLOM-WG Chair to coordinate with the ASSA President: Myanmar (2016) Lao PDR (2016-2018)	ASSA Plus Three Countries
4.1.2.	a. ASEAN Productivity-linked Wage Conference	2017		Malaysia	Tripartite Partners
	b. Study to share information on wage systems/models in AMS including on wage setting, structure, scale, national wage council, collective bargaining/collective agreement, as well as benefits and linkage of wage with productivity and competencies.	2017		The Philippines	ILO
4.1.3.	Regional studies to support capacities of AMS on situational analysis of AMS, viable models from within and outside ASEAN, as well as recommendations on: a) Sustaining financing mechanisms for social insurance including social pension; b) Expanding coverage of social insurance to informal sector.	2017		a) Viet Nam b) Thailand	ASSA Tripartite Partners ILO

Monitoring and Evaluation Mechanism:

a. The SLOM-WG Chair to report the annual progress of the implementation of the SLOM-WG Work Plan 2016-2020 to the annual meeting of SLOM.
b. SLOM-WG to complete the output-level monitoring checklist and report it regularly to SLOM.
c. Outcome-based mid-term and final reviews of the SLOM-WG Work Plan 2016-2020 to be conducted together with the mid-term and final reviews of the ALM' Work Programme by SLOM (every 2.5 years).
d. Capacity building on monitoring and evaluation for SLOM-WG.

Resource Mobilisation Strategy:

a. Cost-sharing among ASEAN Member States; and/or

b. Support from ASEAN Dialogue Partners and external parties through resource mobilisation efforts by the Country Coordinators or with the support of the ASEAN Secretariat.

Abbreviations of ASEAN Sectoral Bodies:

SOMSWD : Senior Officials Meeting on Social Welfare and Development (ASCC pillar)
SOMRDRE : Senior Officials Meeting on Rural Development and Poverty Eradication (ASCC pillar)
SOMY : Senior Officials Meeting on Youth (ASCC pillar)
SOM-AMAF : Senior Officials Meeting of the ASEAN Ministers on Agriculture and Forestry (AEC pillar)
SEOM : Senior Economic Officials Meeting (AEC pillar)

United Nations A/RES/70/1

General Assembly

Distr.: General
21 October 2015

Seventieth session
Agenda items 15 and 116

Resolution adopted by the General Assembly on 25 September 2015

[*without reference to a Main Committee (A/70/L.1)*]

70/1. Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development

The General Assembly

Adopts the following outcome document of the United Nations summit for the adoption of the post-2015 development agenda:

Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development

Preamble

This Agenda is a plan of action for people, planet and prosperity. It also seeks to strengthen universal peace in larger freedom. We recognize that eradicating poverty in all its forms and dimensions, including extreme poverty, is the greatest global challenge and an indispensable requirement for sustainable development.

All countries and all stakeholders, acting in collaborative partnership, will implement this plan. We are resolved to free the human race from the tyranny of poverty and want and to heal and secure our planet. We are determined to take the bold and transformative steps which are urgently needed to shift the world on to a sustainable and resilient path. As we embark on this collective journey, we pledge that no one will be left behind.

The 17 Sustainable Development Goals and 169 targets which we are announcing today demonstrate the scale and ambition of this new universal Agenda. They seek to build on the Millennium Development Goals and complete what they did not achieve. They seek to realize the human rights of all and to achieve gender equality and the empowerment of all women and girls. They are integrated and indivisible and balance the three dimensions of sustainable development: the economic, social and environmental.

The Goals and targets will stimulate action over the next 15 years in areas of critical importance for humanity and the planet.

Please recycle

People

We are determined to end poverty and hunger, in all their forms and dimensions, and to ensure that all human beings can fulfil their potential in dignity and equality and in a healthy environment.

Planet

We are determined to protect the planet from degradation, including through sustainable consumption and production, sustainably managing its natural resources and taking urgent action on climate change, so that it can support the needs of the present and future generations.

Prosperity

We are determined to ensure that all human beings can enjoy prosperous and fulfilling lives and that economic, social and technological progress occurs in harmony with nature.

Peace

We are determined to foster peaceful, just and inclusive societies which are free from fear and violence. There can be no sustainable development without peace and no peace without sustainable development.

Partnership

We are determined to mobilize the means required to implement this Agenda through a revitalized Global Partnership for Sustainable Development, based on a spirit of strengthened global solidarity, focused in particular on the needs of the poorest and most vulnerable and with the participation of all countries, all stakeholders and all people.

The interlinkages and integrated nature of the Sustainable Development Goals are of crucial importance in ensuring that the purpose of the new Agenda is realized. If we realize our ambitions across the full extent of the Agenda, the lives of all will be profoundly improved and our world will be transformed for the better.

Declaration

Introduction

1. We, the Heads of State and Government and High Representatives, meeting at United Nations Headquarters in New York from 25 to 27 September 2015 as the Organization celebrates its seventieth anniversary, have decided today on new global Sustainable Development Goals.

2. On behalf of the peoples we serve, we have adopted a historic decision on a comprehensive, far-reaching and people-centred set of universal and transformative Goals and targets. We commit ourselves to working tirelessly for the full implementation of this Agenda by 2030. We recognize that eradicating poverty in all its forms and dimensions, including extreme poverty, is the greatest global challenge and an indispensable requirement for sustainable development. We are committed to achieving sustainable development in its three dimensions – economic, social and environmental – in a balanced and integrated manner. We will also build upon the achievements of the Millennium Development Goals and seek to address their unfinished business.

3. We resolve, between now and 2030, to end poverty and hunger everywhere; to combat inequalities within and among countries; to build peaceful, just and inclusive societies; to protect human rights and promote gender equality and the empowerment of women and girls; and to ensure the lasting protection of the planet and its natural resources. We resolve also to create conditions for sustainable, inclusive and sustained economic growth, shared prosperity and decent work for all, taking into account different levels of national development and capacities.

4. As we embark on this great collective journey, we pledge that no one will be left behind. Recognizing that the dignity of the human person is fundamental, we wish to see the Goals and targets met for all nations and peoples and for all segments of society. And we will endeavour to reach the furthest behind first.

5. This is an Agenda of unprecedented scope and significance. It is accepted by all countries and is applicable to all, taking into account different national realities, capacities and levels of development and respecting national policies and priorities. These are universal goals and targets which involve the entire world, developed and developing countries alike. They are integrated and indivisible and balance the three dimensions of sustainable development.

6. The Goals and targets are the result of over two years of intensive public consultation and engagement with civil society and other stakeholders around the world, which paid particular attention to the voices of the poorest and most vulnerable. This consultation included valuable work done by the Open Working Group of the General Assembly on Sustainable Development Goals and by the United Nations, whose Secretary-General provided a synthesis report in December 2014.

Our vision

7. In these Goals and targets, we are setting out a supremely ambitious and transformational vision. We envisage a world free of poverty, hunger, disease and want, where all life can thrive. We envisage a world free of fear and violence. A world with universal literacy. A world with equitable and universal access to quality education at all levels, to health care and social protection, where physical, mental and social well-being are assured. A world where we reaffirm our commitments regarding the human right to safe drinking water and sanitation and

where there is improved hygiene; and where food is sufficient, safe, affordable and nutritious. A world where human habitats are safe, resilient and sustainable and where there is universal access to affordable, reliable and sustainable energy.

8. We envisage a world of universal respect for human rights and human dignity, the rule of law, justice, equality and non-discrimination; of respect for race, ethnicity and cultural diversity; and of equal opportunity permitting the full realization of human potential and contributing to shared prosperity. A world which invests in its children and in which every child grows up free from violence and exploitation. A world in which every woman and girl enjoys full gender equality and all legal, social and economic barriers to their empowerment have been removed. A just, equitable, tolerant, open and socially inclusive world in which the needs of the most vulnerable are met.

9. We envisage a world in which every country enjoys sustained, inclusive and sustainable economic growth and decent work for all. A world in which consumption and production patterns and use of all natural resources – from air to land, from rivers, lakes and aquifers to oceans and seas – are sustainable. One in which democracy, good governance and the rule of law, as well as an enabling environment at the national and international levels, are essential for sustainable development, including sustained and inclusive economic growth, social development, environmental protection and the eradication of poverty and hunger. One in which development and the application of technology are climate-sensitive, respect biodiversity and are resilient. One in which humanity lives in harmony with nature and in which wildlife and other living species are protected.

Our shared principles and commitments

10. The new Agenda is guided by the purposes and principles of the Charter of the United Nations, including full respect for international law. It is grounded in the Universal Declaration of Human Rights,[1] international human rights treaties, the Millennium Declaration[2] and the 2005 World Summit Outcome.[3] It is informed by other instruments such as the Declaration on the Right to Development.[4]

11. We reaffirm the outcomes of all major United Nations conferences and summits which have laid a solid foundation for sustainable development and have helped to shape the new Agenda. These include the Rio Declaration on Environment and Development,[5] the World Summit on Sustainable Development, the World Summit for Social Development, the Programme of Action of the International Conference on Population and Development,[6] the Beijing Platform for Action[7] and the United Nations Conference on Sustainable Development. We also reaffirm the follow-up to these conferences, including the outcomes of the Fourth United

[1] Resolution 217 A (III).

[2] Resolution 55/2.

[3] Resolution 60/1.

[4] Resolution 41/128, annex.

[5] *Report of the United Nations Conference on Environment and Development, Rio de Janeiro, 3–14 June 1992*, vol. I, *Resolutions Adopted by the Conference* (United Nations publication, Sales No. E.93.I.8 and corrigendum), resolution 1, annex I.

[6] *Report of the International Conference on Population and Development, Cairo, 5–13 September 1994* (United Nations publication, Sales No. E.95.XIII.18), chap. I, resolution 1, annex.

[7] *Report of the Fourth World Conference on Women, Beijing, 4–15 September 1995* (United Nations publication, Sales No. E.96.IV.13), chap. I, resolution 1, annex II.

Nations Conference on the Least Developed Countries, the third International Conference on Small Island Developing States, the second United Nations Conference on Landlocked Developing Countries and the Third United Nations World Conference on Disaster Risk Reduction.

12. We reaffirm all the principles of the Rio Declaration on Environment and Development, including, inter alia, the principle of common but differentiated responsibilities, as set out in principle 7 thereof.

13. The challenges and commitments identified at these major conferences and summits are interrelated and call for integrated solutions. To address them effectively, a new approach is needed. Sustainable development recognizes that eradicating poverty in all its forms and dimensions, combating inequality within and among countries, preserving the planet, creating sustained, inclusive and sustainable economic growth and fostering social inclusion are linked to each other and are interdependent.

Our world today

14. We are meeting at a time of immense challenges to sustainable development. Billions of our citizens continue to live in poverty and are denied a life of dignity. There are rising inequalities within and among countries. There are enormous disparities of opportunity, wealth and power. Gender inequality remains a key challenge. Unemployment, particularly youth unemployment, is a major concern. Global health threats, more frequent and intense natural disasters, spiralling conflict, violent extremism, terrorism and related humanitarian crises and forced displacement of people threaten to reverse much of the development progress made in recent decades. Natural resource depletion and adverse impacts of environmental degradation, including desertification, drought, land degradation, freshwater scarcity and loss of biodiversity, add to and exacerbate the list of challenges which humanity faces. Climate change is one of the greatest challenges of our time and its adverse impacts undermine the ability of all countries to achieve sustainable development. Increases in global temperature, sea level rise, ocean acidification and other climate change impacts are seriously affecting coastal areas and low-lying coastal countries, including many least developed countries and small island developing States. The survival of many societies, and of the biological support systems of the planet, is at risk.

15. It is also, however, a time of immense opportunity. Significant progress has been made in meeting many development challenges. Within the past generation, hundreds of millions of people have emerged from extreme poverty. Access to education has greatly increased for both boys and girls. The spread of information and communications technology and global interconnectedness has great potential to accelerate human progress, to bridge the digital divide and to develop knowledge societies, as does scientific and technological innovation across areas as diverse as medicine and energy.

16. Almost 15 years ago, the Millennium Development Goals were agreed. These provided an important framework for development and significant progress has been made in a number of areas. But the progress has been uneven, particularly in Africa, least developed countries, landlocked developing countries and small island developing States, and some of the Millennium Development Goals remain off-track, in particular those related to maternal, newborn and child health and to reproductive health. We recommit ourselves to the full realization of all the Millennium Development Goals, including the off-track Millennium Development Goals, in particular by providing focused and scaled-up assistance to least

developed countries and other countries in special situations, in line with relevant support programmes. The new Agenda builds on the Millennium Development Goals and seeks to complete what they did not achieve, particularly in reaching the most vulnerable.

17. In its scope, however, the framework we are announcing today goes far beyond the Millennium Development Goals. Alongside continuing development priorities such as poverty eradication, health, education and food security and nutrition, it sets out a wide range of economic, social and environmental objectives. It also promises more peaceful and inclusive societies. It also, crucially, defines means of implementation. Reflecting the integrated approach that we have decided on, there are deep interconnections and many cross-cutting elements across the new Goals and targets.

The new Agenda

18. We are announcing today 17 Sustainable Development Goals with 169 associated targets which are integrated and indivisible. Never before have world leaders pledged common action and endeavour across such a broad and universal policy agenda. We are setting out together on the path towards sustainable development, devoting ourselves collectively to the pursuit of global development and of "win-win" cooperation which can bring huge gains to all countries and all parts of the world. We reaffirm that every State has, and shall freely exercise, full permanent sovereignty over all its wealth, natural resources and economic activity. We will implement the Agenda for the full benefit of all, for today's generation and for future generations. In doing so, we reaffirm our commitment to international law and emphasize that the Agenda is to be implemented in a manner that is consistent with the rights and obligations of States under international law.

19. We reaffirm the importance of the Universal Declaration of Human Rights, as well as other international instruments relating to human rights and international law. We emphasize the responsibilities of all States, in conformity with the Charter of the United Nations, to respect, protect and promote human rights and fundamental freedoms for all, without distinction of any kind as to race, colour, sex, language, religion, political or other opinion, national or social origin, property, birth, disability or other status.

20. Realizing gender equality and the empowerment of women and girls will make a crucial contribution to progress across all the Goals and targets. The achievement of full human potential and of sustainable development is not possible if one half of humanity continues to be denied its full human rights and opportunities. Women and girls must enjoy equal access to quality education, economic resources and political participation as well as equal opportunities with men and boys for employment, leadership and decision-making at all levels. We will work for a significant increase in investments to close the gender gap and strengthen support for institutions in relation to gender equality and the empowerment of women at the global, regional and national levels. All forms of discrimination and violence against women and girls will be eliminated, including through the engagement of men and boys. The systematic mainstreaming of a gender perspective in the implementation of the Agenda is crucial.

21. The new Goals and targets will come into effect on 1 January 2016 and will guide the decisions we take over the next 15 years. All of us will work to implement the Agenda within our own countries and at the regional and global levels, taking into account different national realities, capacities and levels of development and respecting national policies and priorities. We will respect national policy space for

sustained, inclusive and sustainable economic growth, in particular for developing States, while remaining consistent with relevant international rules and commitments. We acknowledge also the importance of the regional and subregional dimensions, regional economic integration and interconnectivity in sustainable development. Regional and subregional frameworks can facilitate the effective translation of sustainable development policies into concrete action at the national level.

22. Each country faces specific challenges in its pursuit of sustainable development. The most vulnerable countries and, in particular, African countries, least developed countries, landlocked developing countries and small island developing States, deserve special attention, as do countries in situations of conflict and post-conflict countries. There are also serious challenges within many middle-income countries.

23. People who are vulnerable must be empowered. Those whose needs are reflected in the Agenda include all children, youth, persons with disabilities (of whom more than 80 per cent live in poverty), people living with HIV/AIDS, older persons, indigenous peoples, refugees and internally displaced persons and migrants. We resolve to take further effective measures and actions, in conformity with international law, to remove obstacles and constraints, strengthen support and meet the special needs of people living in areas affected by complex humanitarian emergencies and in areas affected by terrorism.

24. We are committed to ending poverty in all its forms and dimensions, including by eradicating extreme poverty by 2030. All people must enjoy a basic standard of living, including through social protection systems. We are also determined to end hunger and to achieve food security as a matter of priority and to end all forms of malnutrition. In this regard, we reaffirm the important role and inclusive nature of the Committee on World Food Security and welcome the Rome Declaration on Nutrition and the Framework for Action.[8] We will devote resources to developing rural areas and sustainable agriculture and fisheries, supporting smallholder farmers, especially women farmers, herders and fishers in developing countries, particularly least developed countries.

25. We commit to providing inclusive and equitable quality education at all levels – early childhood, primary, secondary, tertiary, technical and vocational training. All people, irrespective of sex, age, race or ethnicity, and persons with disabilities, migrants, indigenous peoples, children and youth, especially those in vulnerable situations, should have access to life-long learning opportunities that help them to acquire the knowledge and skills needed to exploit opportunities and to participate fully in society. We will strive to provide children and youth with a nurturing environment for the full realization of their rights and capabilities, helping our countries to reap the demographic dividend, including through safe schools and cohesive communities and families.

26. To promote physical and mental health and well-being, and to extend life expectancy for all, we must achieve universal health coverage and access to quality health care. No one must be left behind. We commit to accelerating the progress made to date in reducing newborn, child and maternal mortality by ending all such preventable deaths before 2030. We are committed to ensuring universal access to sexual and reproductive health-care services, including for family planning, information and education. We will equally accelerate the pace of progress made in fighting malaria, HIV/AIDS, tuberculosis, hepatitis, Ebola and other communicable diseases and epidemics, including by addressing growing anti-microbial resistance

[8] World Health Organization, document EB 136/8, annexes I and II.

and the problem of unattended diseases affecting developing countries. We are committed to the prevention and treatment of non-communicable diseases, including behavioural, developmental and neurological disorders, which constitute a major challenge for sustainable development.

27. We will seek to build strong economic foundations for all our countries. Sustained, inclusive and sustainable economic growth is essential for prosperity. This will only be possible if wealth is shared and income inequality is addressed. We will work to build dynamic, sustainable, innovative and people-centred economies, promoting youth employment and women's economic empowerment, in particular, and decent work for all. We will eradicate forced labour and human trafficking and end child labour in all its forms. All countries stand to benefit from having a healthy and well-educated workforce with the knowledge and skills needed for productive and fulfilling work and full participation in society. We will strengthen the productive capacities of least developed countries in all sectors, including through structural transformation. We will adopt policies which increase productive capacities, productivity and productive employment; financial inclusion; sustainable agriculture, pastoralist and fisheries development; sustainable industrial development; universal access to affordable, reliable, sustainable and modern energy services; sustainable transport systems; and quality and resilient infrastructure.

28. We commit to making fundamental changes in the way that our societies produce and consume goods and services. Governments, international organizations, the business sector and other non-State actors and individuals must contribute to changing unsustainable consumption and production patterns, including through the mobilization, from all sources, of financial and technical assistance to strengthen developing countries' scientific, technological and innovative capacities to move towards more sustainable patterns of consumption and production. We encourage the implementation of the 10-Year Framework of Programmes on Sustainable Consumption and Production Patterns. All countries take action, with developed countries taking the lead, taking into account the development and capabilities of developing countries.

29. We recognize the positive contribution of migrants for inclusive growth and sustainable development. We also recognize that international migration is a multidimensional reality of major relevance for the development of countries of origin, transit and destination, which requires coherent and comprehensive responses. We will cooperate internationally to ensure safe, orderly and regular migration involving full respect for human rights and the humane treatment of migrants regardless of migration status, of refugees and of displaced persons. Such cooperation should also strengthen the resilience of communities hosting refugees, particularly in developing countries. We underline the right of migrants to return to their country of citizenship, and recall that States must ensure that their returning nationals are duly received.

30. States are strongly urged to refrain from promulgating and applying any unilateral economic, financial or trade measures not in accordance with international law and the Charter of the United Nations that impede the full achievement of economic and social development, particularly in developing countries.

31. We acknowledge that the United Nations Framework Convention on Climate Change[9] is the primary international, intergovernmental forum for negotiating the global response to climate change. We are determined to address decisively the threat posed by climate change and environmental degradation. The global nature of

[9] United Nations, *Treaty Series*, vol. 1771, No. 30822.

climate change calls for the widest possible international cooperation aimed at accelerating the reduction of global greenhouse gas emissions and addressing adaptation to the adverse impacts of climate change. We note with grave concern the significant gap between the aggregate effect of parties' mitigation pledges in terms of global annual emissions of greenhouse gases by 2020 and aggregate emission pathways consistent with having a likely chance of holding the increase in global average temperature below 2 degrees Celsius, or 1.5 degrees Celsius above pre-industrial levels.

32. Looking ahead to the twenty-first session of the Conference of the Parties in Paris, we underscore the commitment of all States to work for an ambitious and universal climate agreement. We reaffirm that the protocol, another legal instrument or agreed outcome with legal force under the Convention applicable to all parties shall address in a balanced manner, inter alia, mitigation, adaptation, finance, technology development and transfer and capacity-building; and transparency of action and support.

33. We recognize that social and economic development depends on the sustainable management of our planet's natural resources. We are therefore determined to conserve and sustainably use oceans and seas, freshwater resources, as well as forests, mountains and drylands and to protect biodiversity, ecosystems and wildlife. We are also determined to promote sustainable tourism, to tackle water scarcity and water pollution, to strengthen cooperation on desertification, dust storms, land degradation and drought and to promote resilience and disaster risk reduction. In this regard, we look forward to the thirteenth meeting of the Conference of the Parties to the Convention on Biological Diversity to be held in Mexico.

34. We recognize that sustainable urban development and management are crucial to the quality of life of our people. We will work with local authorities and communities to renew and plan our cities and human settlements so as to foster community cohesion and personal security and to stimulate innovation and employment. We will reduce the negative impacts of urban activities and of chemicals which are hazardous for human health and the environment, including through the environmentally sound management and safe use of chemicals, the reduction and recycling of waste and the more efficient use of water and energy. And we will work to minimize the impact of cities on the global climate system. We will also take account of population trends and projections in our national rural and urban development strategies and policies. We look forward to the upcoming United Nations Conference on Housing and Sustainable Urban Development to be held in Quito.

35. Sustainable development cannot be realized without peace and security; and peace and security will be at risk without sustainable development. The new Agenda recognizes the need to build peaceful, just and inclusive societies that provide equal access to justice and that are based on respect for human rights (including the right to development), on effective rule of law and good governance at all levels and on transparent, effective and accountable institutions. Factors which give rise to violence, insecurity and injustice, such as inequality, corruption, poor governance and illicit financial and arms flows, are addressed in the Agenda. We must redouble our efforts to resolve or prevent conflict and to support post-conflict countries, including through ensuring that women have a role in peacebuilding and State-building. We call for further effective measures and actions to be taken, in conformity with international law, to remove the obstacles to the full realization of the right of self-determination of peoples living under colonial and foreign occupation, which continue to adversely affect their economic and social development as well as their environment.

36. We pledge to foster intercultural understanding, tolerance, mutual respect and an ethic of global citizenship and shared responsibility. We acknowledge the natural and cultural diversity of the world and recognize that all cultures and civilizations can contribute to, and are crucial enablers of, sustainable development.

37. Sport is also an important enabler of sustainable development. We recognize the growing contribution of sport to the realization of development and peace in its promotion of tolerance and respect and the contributions it makes to the empowerment of women and of young people, individuals and communities as well as to health, education and social inclusion objectives.

38. We reaffirm, in accordance with the Charter of the United Nations, the need to respect the territorial integrity and political independence of States.

Means of implementation

39. The scale and ambition of the new Agenda requires a revitalized Global Partnership to ensure its implementation. We fully commit to this. This Partnership will work in a spirit of global solidarity, in particular solidarity with the poorest and with people in vulnerable situations. It will facilitate an intensive global engagement in support of implementation of all the Goals and targets, bringing together Governments, the private sector, civil society, the United Nations system and other actors and mobilizing all available resources.

40. The means of implementation targets under Goal 17 and under each Sustainable Development Goal are key to realizing our Agenda and are of equal importance with the other Goals and targets. The Agenda, including the Sustainable Development Goals, can be met within the framework of a revitalized Global Partnership for Sustainable Development, supported by the concrete policies and actions as outlined in the outcome document of the third International Conference on Financing for Development, held in Addis Ababa from 13 to 16 July 2015. We welcome the endorsement by the General Assembly of the Addis Ababa Action Agenda, [10] which is an integral part of the 2030 Agenda for Sustainable Development. We recognize that the full implementation of the Addis Ababa Action Agenda is critical for the realization of the Sustainable Development Goals and targets.

41. We recognize that each country has primary responsibility for its own economic and social development. The new Agenda deals with the means required for implementation of the Goals and targets. We recognize that these will include the mobilization of financial resources as well as capacity-building and the transfer of environmentally sound technologies to developing countries on favourable terms, including on concessional and preferential terms, as mutually agreed. Public finance, both domestic and international, will play a vital role in providing essential services and public goods and in catalysing other sources of finance. We acknowledge the role of the diverse private sector, ranging from micro-enterprises to cooperatives to multinationals, and that of civil society organizations and philanthropic organizations in the implementation of the new Agenda.

42. We support the implementation of relevant strategies and programmes of action, including the Istanbul Declaration and Programme of Action,[11] the SIDS

[10] The Addis Ababa Action Agenda of the Third International Conference on Financing for Development (Addis Ababa Action Agenda), adopted by the General Assembly on 27 July 2015 (resolution 69/313, annex).

[11] *Report of the Fourth United Nations Conference on the Least Developed Countries, Istanbul, Turkey, 9–13 May 2011* (A/CONF.219/7), chaps. I and II.

Accelerated Modalities of Action (SAMOA) Pathway[12] and the Vienna Programme of Action for Landlocked Developing Countries for the Decade 2014–2024,[13] and reaffirm the importance of supporting the African Union's Agenda 2063 and the programme of the New Partnership for Africa's Development,[14] all of which are integral to the new Agenda. We recognize the major challenge to the achievement of durable peace and sustainable development in countries in conflict and post-conflict situations.

43. We emphasize that international public finance plays an important role in complementing the efforts of countries to mobilize public resources domestically, especially in the poorest and most vulnerable countries with limited domestic resources. An important use of international public finance, including official development assistance (ODA), is to catalyse additional resource mobilization from other sources, public and private. ODA providers reaffirm their respective commitments, including the commitment by many developed countries to achieve the target of 0.7 per cent of gross national income for official development assistance (ODA/GNI) to developing countries and 0.15 per cent to 0.2 per cent of ODA/GNI to least developed countries.

44. We acknowledge the importance for international financial institutions to support, in line with their mandates, the policy space of each country, in particular developing countries. We recommit to broadening and strengthening the voice and participation of developing countries – including African countries, least developed countries, landlocked developing countries, small island developing States and middle-income countries – in international economic decision-making, norm-setting and global economic governance.

45. We acknowledge also the essential role of national parliaments through their enactment of legislation and adoption of budgets and their role in ensuring accountability for the effective implementation of our commitments. Governments and public institutions will also work closely on implementation with regional and local authorities, subregional institutions, international institutions, academia, philanthropic organizations, volunteer groups and others.

46. We underline the important role and comparative advantage of an adequately resourced, relevant, coherent, efficient and effective United Nations system in supporting the achievement of the Sustainable Development Goals and sustainable development. While stressing the importance of strengthened national ownership and leadership at the country level, we express our support for the ongoing dialogue in the Economic and Social Council on the longer-term positioning of the United Nations development system in the context of this Agenda.

Follow-up and review

47. Our Governments have the primary responsibility for follow-up and review, at the national, regional and global levels, in relation to the progress made in implementing the Goals and targets over the coming 15 years. To support accountability to our citizens, we will provide for systematic follow-up and review at the various levels, as set out in this Agenda and the Addis Ababa Action Agenda. The high-level political forum under the auspices of the General Assembly and the Economic and Social Council will have the central role in overseeing follow-up and review at the global level.

[12] Resolution 69/15, annex.

[13] Resolution 69/137, annex II.

[14] A/57/304, annex.

48. Indicators are being developed to assist this work. Quality, accessible, timely and reliable disaggregated data will be needed to help with the measurement of progress and to ensure that no one is left behind. Such data is key to decision-making. Data and information from existing reporting mechanisms should be used where possible. We agree to intensify our efforts to strengthen statistical capacities in developing countries, particularly African countries, least developed countries, landlocked developing countries, small island developing States and middle-income countries. We are committed to developing broader measures of progress to complement gross domestic product.

A call for action to change our world

49. Seventy years ago, an earlier generation of world leaders came together to create the United Nations. From the ashes of war and division they fashioned this Organization and the values of peace, dialogue and international cooperation which underpin it. The supreme embodiment of those values is the Charter of the United Nations.

50. Today we are also taking a decision of great historic significance. We resolve to build a better future for all people, including the millions who have been denied the chance to lead decent, dignified and rewarding lives and to achieve their full human potential. We can be the first generation to succeed in ending poverty; just as we may be the last to have a chance of saving the planet. The world will be a better place in 2030 if we succeed in our objectives.

51. What we are announcing today – an Agenda for global action for the next 15 years – is a charter for people and planet in the twenty-first century. Children and young women and men are critical agents of change and will find in the new Goals a platform to channel their infinite capacities for activism into the creation of a better world.

52. “We the peoples” are the celebrated opening words of the Charter of the United Nations. It is “we the peoples” who are embarking today on the road to 2030. Our journey will involve Governments as well as parliaments, the United Nations system and other international institutions, local authorities, indigenous peoples, civil society, business and the private sector, the scientific and academic community – and all people. Millions have already engaged with, and will own, this Agenda. It is an Agenda of the people, by the people and for the people – and this, we believe, will ensure its success.

53. The future of humanity and of our planet lies in our hands. It lies also in the hands of today’s younger generation who will pass the torch to future generations. We have mapped the road to sustainable development; it will be for all of us to ensure that the journey is successful and its gains irreversible.

Sustainable Development Goals and targets

54. Following an inclusive process of intergovernmental negotiations, and based on the proposal of the Open Working Group on Sustainable Development Goals,[15] which includes a chapeau contextualizing the latter, set out below are the Goals and targets which we have agreed.

55. The Sustainable Development Goals and targets are integrated and indivisible, global in nature and universally applicable, taking into account different national realities, capacities and levels of development and respecting national policies and priorities. Targets are defined as aspirational and global, with each Government setting its own national targets guided by the global level of ambition but taking into account national circumstances. Each Government will also decide how these aspirational and global targets should be incorporated into national planning processes, policies and strategies. It is important to recognize the link between sustainable development and other relevant ongoing processes in the economic, social and environmental fields.

56. In deciding upon these Goals and targets, we recognize that each country faces specific challenges to achieve sustainable development, and we underscore the special challenges facing the most vulnerable countries and, in particular, African countries, least developed countries, landlocked developing countries and small island developing States, as well as the specific challenges facing the middle-income countries. Countries in situations of conflict also need special attention.

57. We recognize that baseline data for several of the targets remains unavailable, and we call for increased support for strengthening data collection and capacity-building in Member States, to develop national and global baselines where they do not yet exist. We commit to addressing this gap in data collection so as to better inform the measurement of progress, in particular for those targets below which do not have clear numerical targets.

58. We encourage ongoing efforts by States in other forums to address key issues which pose potential challenges to the implementation of our Agenda, and we respect the independent mandates of those processes. We intend that the Agenda and its implementation would support, and be without prejudice to, those other processes and the decisions taken therein.

59. We recognize that there are different approaches, visions, models and tools available to each country, in accordance with its national circumstances and priorities, to achieve sustainable development; and we reaffirm that planet Earth and its ecosystems are our common home and that “Mother Earth” is a common expression in a number of countries and regions.

[15] Contained in the report of the Open Working Group of the General Assembly on Sustainable Development Goals (A/68/970 and Corr.1; see also A/68/970/Add.1–3).

Sustainable Development Goals

Goal 1. End poverty in all its forms everywhere

Goal 2. End hunger, achieve food security and improved nutrition and promote sustainable agriculture

Goal 3. Ensure healthy lives and promote well-being for all at all ages

Goal 4. Ensure inclusive and equitable quality education and promote lifelong learning opportunities for all

Goal 5. Achieve gender equality and empower all women and girls

Goal 6. Ensure availability and sustainable management of water and sanitation for all

Goal 7 Ensure access to affordable, reliable, sustainable and modern energy for all

Goal 8. Promote sustained, inclusive and sustainable economic growth, full and productive employment and decent work for all

Goal 9. Build resilient infrastructure, promote inclusive and sustainable industrialization and foster innovation

Goal 10. Reduce inequality within and among countries

Goal 11. Make cities and human settlements inclusive, safe, resilient and sustainable

Goal 12. Ensure sustainable consumption and production patterns

Goal 13. Take urgent action to combat climate change and its impacts*

Goal 14. Conserve and sustainably use the oceans, seas and marine resources for sustainable development

Goal 15. Protect, restore and promote sustainable use of terrestrial ecosystems, sustainably manage forests, combat desertification, and halt and reverse land degradation and halt biodiversity loss

Goal 16. Promote peaceful and inclusive societies for sustainable development, provide access to justice for all and build effective, accountable and inclusive institutions at all levels

Goal 17. Strengthen the means of implementation and revitalize the Global Partnership for Sustainable Development

* Acknowledging that the United Nations Framework Convention on Climate Change is the primary international, intergovernmental forum for negotiating the global response to climate change.

Goal 1. End poverty in all its forms everywhere

1.1 By 2030, eradicate extreme poverty for all people everywhere, currently measured as people living on less than $1.25 a day

1.2 By 2030, reduce at least by half the proportion of men, women and children of all ages living in poverty in all its dimensions according to national definitions

1.3 Implement nationally appropriate social protection systems and measures for all, including floors, and by 2030 achieve substantial coverage of the poor and the vulnerable

1.4 By 2030, ensure that all men and women, in particular the poor and the vulnerable, have equal rights to economic resources, as well as access to basic services, ownership and control over land and other forms of property, inheritance, natural resources, appropriate new technology and financial services, including microfinance

1.5 By 2030, build the resilience of the poor and those in vulnerable situations and reduce their exposure and vulnerability to climate-related extreme events and other economic, social and environmental shocks and disasters

1.a Ensure significant mobilization of resources from a variety of sources, including through enhanced development cooperation, in order to provide adequate and predictable means for developing countries, in particular least developed countries, to implement programmes and policies to end poverty in all its dimensions

1.b Create sound policy frameworks at the national, regional and international levels, based on pro-poor and gender-sensitive development strategies, to support accelerated investment in poverty eradication actions

Goal 2. End hunger, achieve food security and improved nutrition and promote sustainable agriculture

2.1 By 2030, end hunger and ensure access by all people, in particular the poor and people in vulnerable situations, including infants, to safe, nutritious and sufficient food all year round

2.2 By 2030, end all forms of malnutrition, including achieving, by 2025, the internationally agreed targets on stunting and wasting in children under 5 years of age, and address the nutritional needs of adolescent girls, pregnant and lactating women and older persons

2.3 By 2030, double the agricultural productivity and incomes of small-scale food producers, in particular women, indigenous peoples, family farmers, pastoralists and fishers, including through secure and equal access to land, other productive resources and inputs, knowledge, financial services, markets and opportunities for value addition and non-farm employment

2.4 By 2030, ensure sustainable food production systems and implement resilient agricultural practices that increase productivity and production, that help maintain ecosystems, that strengthen capacity for adaptation to climate change, extreme weather, drought, flooding and other disasters and that progressively improve land and soil quality

2.5 By 2020, maintain the genetic diversity of seeds, cultivated plants and farmed and domesticated animals and their related wild species, including through soundly

managed and diversified seed and plant banks at the national, regional and international levels, and promote access to and fair and equitable sharing of benefits arising from the utilization of genetic resources and associated traditional knowledge, as internationally agreed

2.a Increase investment, including through enhanced international cooperation, in rural infrastructure, agricultural research and extension services, technology development and plant and livestock gene banks in order to enhance agricultural productive capacity in developing countries, in particular least developed countries

2.b Correct and prevent trade restrictions and distortions in world agricultural markets, including through the parallel elimination of all forms of agricultural export subsidies and all export measures with equivalent effect, in accordance with the mandate of the Doha Development Round

2.c Adopt measures to ensure the proper functioning of food commodity markets and their derivatives and facilitate timely access to market information, including on food reserves, in order to help limit extreme food price volatility

Goal 3. Ensure healthy lives and promote well-being for all at all ages

3.1 By 2030, reduce the global maternal mortality ratio to less than 70 per 100,000 live births

3.2 By 2030, end preventable deaths of newborns and children under 5 years of age, with all countries aiming to reduce neonatal mortality to at least as low as 12 per 1,000 live births and under-5 mortality to at least as low as 25 per 1,000 live births

3.3 By 2030, end the epidemics of AIDS, tuberculosis, malaria and neglected tropical diseases and combat hepatitis, water-borne diseases and other communicable diseases

3.4 By 2030, reduce by one third premature mortality from non-communicable diseases through prevention and treatment and promote mental health and well-being

3.5 Strengthen the prevention and treatment of substance abuse, including narcotic drug abuse and harmful use of alcohol

3.6 By 2020, halve the number of global deaths and injuries from road traffic accidents

3.7 By 2030, ensure universal access to sexual and reproductive health-care services, including for family planning, information and education, and the integration of reproductive health into national strategies and programmes

3.8 Achieve universal health coverage, including financial risk protection, access to quality essential health-care services and access to safe, effective, quality and affordable essential medicines and vaccines for all

3.9 By 2030, substantially reduce the number of deaths and illnesses from hazardous chemicals and air, water and soil pollution and contamination

3.a Strengthen the implementation of the World Health Organization Framework Convention on Tobacco Control in all countries, as appropriate

3.b Support the research and development of vaccines and medicines for the communicable and non-communicable diseases that primarily affect developing

countries, provide access to affordable essential medicines and vaccines, in accordance with the Doha Declaration on the TRIPS Agreement and Public Health, which affirms the right of developing countries to use to the full the provisions in the Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights regarding flexibilities to protect public health, and, in particular, provide access to medicines for all

3.c Substantially increase health financing and the recruitment, development, training and retention of the health workforce in developing countries, especially in least developed countries and small island developing States

3.d Strengthen the capacity of all countries, in particular developing countries, for early warning, risk reduction and management of national and global health risks

Goal 4. Ensure inclusive and equitable quality education and promote lifelong learning opportunities for all

4.1 By 2030, ensure that all girls and boys complete free, equitable and quality primary and secondary education leading to relevant and effective learning outcomes

4.2 By 2030, ensure that all girls and boys have access to quality early childhood development, care and pre-primary education so that they are ready for primary education

4.3 By 2030, ensure equal access for all women and men to affordable and quality technical, vocational and tertiary education, including university

4.4 By 2030, substantially increase the number of youth and adults who have relevant skills, including technical and vocational skills, for employment, decent jobs and entrepreneurship

4.5 By 2030, eliminate gender disparities in education and ensure equal access to all levels of education and vocational training for the vulnerable, including persons with disabilities, indigenous peoples and children in vulnerable situations

4.6 By 2030, ensure that all youth and a substantial proportion of adults, both men and women, achieve literacy and numeracy

4.7 By 2030, ensure that all learners acquire the knowledge and skills needed to promote sustainable development, including, among others, through education for sustainable development and sustainable lifestyles, human rights, gender equality, promotion of a culture of peace and non-violence, global citizenship and appreciation of cultural diversity and of culture's contribution to sustainable development

4.a Build and upgrade education facilities that are child, disability and gender sensitive and provide safe, non-violent, inclusive and effective learning environments for all

4.b By 2020, substantially expand globally the number of scholarships available to developing countries, in particular least developed countries, small island developing States and African countries, for enrolment in higher education, including vocational training and information and communications technology, technical, engineering and scientific programmes, in developed countries and other developing countries

4.c By 2030, substantially increase the supply of qualified teachers, including through international cooperation for teacher training in developing countries, especially least developed countries and small island developing States

Goal 5. Achieve gender equality and empower all women and girls

5.1 End all forms of discrimination against all women and girls everywhere

5.2 Eliminate all forms of violence against all women and girls in the public and private spheres, including trafficking and sexual and other types of exploitation

5.3 Eliminate all harmful practices, such as child, early and forced marriage and female genital mutilation

5.4 Recognize and value unpaid care and domestic work through the provision of public services, infrastructure and social protection policies and the promotion of shared responsibility within the household and the family as nationally appropriate

5.5 Ensure women's full and effective participation and equal opportunities for leadership at all levels of decision-making in political, economic and public life

5.6 Ensure universal access to sexual and reproductive health and reproductive rights as agreed in accordance with the Programme of Action of the International Conference on Population and Development and the Beijing Platform for Action and the outcome documents of their review conferences

5.a Undertake reforms to give women equal rights to economic resources, as well as access to ownership and control over land and other forms of property, financial services, inheritance and natural resources, in accordance with national laws

5.b Enhance the use of enabling technology, in particular information and communications technology, to promote the empowerment of women

5.c Adopt and strengthen sound policies and enforceable legislation for the promotion of gender equality and the empowerment of all women and girls at all levels

Goal 6. Ensure availability and sustainable management of water and sanitation for all

6.1 By 2030, achieve universal and equitable access to safe and affordable drinking water for all

6.2 By 2030, achieve access to adequate and equitable sanitation and hygiene for all and end open defecation, paying special attention to the needs of women and girls and those in vulnerable situations

6.3 By 2030, improve water quality by reducing pollution, eliminating dumping and minimizing release of hazardous chemicals and materials, halving the proportion of untreated wastewater and substantially increasing recycling and safe reuse globally

6.4 By 2030, substantially increase water-use efficiency across all sectors and ensure sustainable withdrawals and supply of freshwater to address water scarcity and substantially reduce the number of people suffering from water scarcity

6.5 By 2030, implement integrated water resources management at all levels, including through transboundary cooperation as appropriate

6.6 By 2020, protect and restore water-related ecosystems, including mountains, forests, wetlands, rivers, aquifers and lakes

6.a By 2030, expand international cooperation and capacity-building support to developing countries in water- and sanitation-related activities and programmes, including water harvesting, desalination, water efficiency, wastewater treatment, recycling and reuse technologies

6.b Support and strengthen the participation of local communities in improving water and sanitation management

Goal 7. Ensure access to affordable, reliable, sustainable and modern energy for all

7.1 By 2030, ensure universal access to affordable, reliable and modern energy services

7.2 By 2030, increase substantially the share of renewable energy in the global energy mix

7.3 By 2030, double the global rate of improvement in energy efficiency

7.a By 2030, enhance international cooperation to facilitate access to clean energy research and technology, including renewable energy, energy efficiency and advanced and cleaner fossil-fuel technology, and promote investment in energy infrastructure and clean energy technology

7.b By 2030, expand infrastructure and upgrade technology for supplying modern and sustainable energy services for all in developing countries, in particular least developed countries, small island developing States and landlocked developing countries, in accordance with their respective programmes of support

Goal 8. Promote sustained, inclusive and sustainable economic growth, full and productive employment and decent work for all

8.1 Sustain per capita economic growth in accordance with national circumstances and, in particular, at least 7 per cent gross domestic product growth per annum in the least developed countries

8.2 Achieve higher levels of economic productivity through diversification, technological upgrading and innovation, including through a focus on high-value added and labour-intensive sectors

8.3 Promote development-oriented policies that support productive activities, decent job creation, entrepreneurship, creativity and innovation, and encourage the formalization and growth of micro-, small- and medium-sized enterprises, including through access to financial services

8.4 Improve progressively, through 2030, global resource efficiency in consumption and production and endeavour to decouple economic growth from environmental degradation, in accordance with the 10-Year Framework of Programmes on Sustainable Consumption and Production, with developed countries taking the lead

8.5 By 2030, achieve full and productive employment and decent work for all women and men, including for young people and persons with disabilities, and equal pay for work of equal value

8.6 By 2020, substantially reduce the proportion of youth not in employment, education or training

8.7 Take immediate and effective measures to eradicate forced labour, end modern slavery and human trafficking and secure the prohibition and elimination of the worst forms of child labour, including recruitment and use of child soldiers, and by 2025 end child labour in all its forms

8.8 Protect labour rights and promote safe and secure working environments for all workers, including migrant workers, in particular women migrants, and those in precarious employment

8.9 By 2030, devise and implement policies to promote sustainable tourism that creates jobs and promotes local culture and products

8.10 Strengthen the capacity of domestic financial institutions to encourage and expand access to banking, insurance and financial services for all

8.a Increase Aid for Trade support for developing countries, in particular least developed countries, including through the Enhanced Integrated Framework for Trade-related Technical Assistance to Least Developed Countries

8.b By 2020, develop and operationalize a global strategy for youth employment and implement the Global Jobs Pact of the International Labour Organization

Goal 9. Build resilient infrastructure, promote inclusive and sustainable industrialization and foster innovation

9.1 Develop quality, reliable, sustainable and resilient infrastructure, including regional and transborder infrastructure, to support economic development and human well-being, with a focus on affordable and equitable access for all

9.2 Promote inclusive and sustainable industrialization and, by 2030, significantly raise industry's share of employment and gross domestic product, in line with national circumstances, and double its share in least developed countries

9.3 Increase the access of small-scale industrial and other enterprises, in particular in developing countries, to financial services, including affordable credit, and their integration into value chains and markets

9.4 By 2030, upgrade infrastructure and retrofit industries to make them sustainable, with increased resource-use efficiency and greater adoption of clean and environmentally sound technologies and industrial processes, with all countries taking action in accordance with their respective capabilities

9.5 Enhance scientific research, upgrade the technological capabilities of industrial sectors in all countries, in particular developing countries, including, by 2030, encouraging innovation and substantially increasing the number of research and development workers per 1 million people and public and private research and development spending

9.a Facilitate sustainable and resilient infrastructure development in developing countries through enhanced financial, technological and technical support to African countries, least developed countries, landlocked developing countries and small island developing States

9.b Support domestic technology development, research and innovation in developing countries, including by ensuring a conducive policy environment for, inter alia, industrial diversification and value addition to commodities

9.c Significantly increase access to information and communications technology and strive to provide universal and affordable access to the Internet in least developed countries by 2020

Goal 10. Reduce inequality within and among countries

10.1 By 2030, progressively achieve and sustain income growth of the bottom 40 per cent of the population at a rate higher than the national average

10.2 By 2030, empower and promote the social, economic and political inclusion of all, irrespective of age, sex, disability, race, ethnicity, origin, religion or economic or other status

10.3 Ensure equal opportunity and reduce inequalities of outcome, including by eliminating discriminatory laws, policies and practices and promoting appropriate legislation, policies and action in this regard

10.4 Adopt policies, especially fiscal, wage and social protection policies, and progressively achieve greater equality

10.5 Improve the regulation and monitoring of global financial markets and institutions and strengthen the implementation of such regulations

10.6 Ensure enhanced representation and voice for developing countries in decision-making in global international economic and financial institutions in order to deliver more effective, credible, accountable and legitimate institutions

10.7 Facilitate orderly, safe, regular and responsible migration and mobility of people, including through the implementation of planned and well-managed migration policies

10.a Implement the principle of special and differential treatment for developing countries, in particular least developed countries, in accordance with World Trade Organization agreements

10.b Encourage official development assistance and financial flows, including foreign direct investment, to States where the need is greatest, in particular least developed countries, African countries, small island developing States and landlocked developing countries, in accordance with their national plans and programmes

10.c By 2030, reduce to less than 3 per cent the transaction costs of migrant remittances and eliminate remittance corridors with costs higher than 5 per cent

Goal 11. Make cities and human settlements inclusive, safe, resilient and sustainable

11.1 By 2030, ensure access for all to adequate, safe and affordable housing and basic services and upgrade slums

11.2 By 2030, provide access to safe, affordable, accessible and sustainable transport systems for all, improving road safety, notably by expanding public transport, with special attention to the needs of those in vulnerable situations, women, children, persons with disabilities and older persons

11.3 By 2030, enhance inclusive and sustainable urbanization and capacity for participatory, integrated and sustainable human settlement planning and management in all countries

11.4 Strengthen efforts to protect and safeguard the world's cultural and natural heritage

11.5 By 2030, significantly reduce the number of deaths and the number of people affected and substantially decrease the direct economic losses relative to global gross domestic product caused by disasters, including water-related disasters, with a focus on protecting the poor and people in vulnerable situations

11.6 By 2030, reduce the adverse per capita environmental impact of cities, including by paying special attention to air quality and municipal and other waste management

11.7 By 2030, provide universal access to safe, inclusive and accessible, green and public spaces, in particular for women and children, older persons and persons with disabilities

11.a Support positive economic, social and environmental links between urban, peri-urban and rural areas by strengthening national and regional development planning

11.b By 2020, substantially increase the number of cities and human settlements adopting and implementing integrated policies and plans towards inclusion, resource efficiency, mitigation and adaptation to climate change, resilience to disasters, and develop and implement, in line with the Sendai Framework for Disaster Risk Reduction 2015–2030, holistic disaster risk management at all levels

11.c Support least developed countries, including through financial and technical assistance, in building sustainable and resilient buildings utilizing local materials

Goal 12. Ensure sustainable consumption and production patterns

12.1 Implement the 10-Year Framework of Programmes on Sustainable Consumption and Production Patterns, all countries taking action, with developed countries taking the lead, taking into account the development and capabilities of developing countries

12.2 By 2030, achieve the sustainable management and efficient use of natural resources

12.3 By 2030, halve per capita global food waste at the retail and consumer levels and reduce food losses along production and supply chains, including post-harvest losses

12.4 By 2020, achieve the environmentally sound management of chemicals and all wastes throughout their life cycle, in accordance with agreed international frameworks, and significantly reduce their release to air, water and soil in order to minimize their adverse impacts on human health and the environment

12.5 By 2030, substantially reduce waste generation through prevention, reduction, recycling and reuse

12.6 Encourage companies, especially large and transnational companies, to adopt sustainable practices and to integrate sustainability information into their reporting cycle

12.7 Promote public procurement practices that are sustainable, in accordance with national policies and priorities

12.8 By 2030, ensure that people everywhere have the relevant information and awareness for sustainable development and lifestyles in harmony with nature

12.a Support developing countries to strengthen their scientific and technological capacity to move towards more sustainable patterns of consumption and production

12.b Develop and implement tools to monitor sustainable development impacts for sustainable tourism that creates jobs and promotes local culture and products

12.c Rationalize inefficient fossil-fuel subsidies that encourage wasteful consumption by removing market distortions, in accordance with national circumstances, including by restructuring taxation and phasing out those harmful subsidies, where they exist, to reflect their environmental impacts, taking fully into account the specific needs and conditions of developing countries and minimizing the possible adverse impacts on their development in a manner that protects the poor and the affected communities

Goal 13. Take urgent action to combat climate change and its impacts*

13.1 Strengthen resilience and adaptive capacity to climate-related hazards and natural disasters in all countries

13.2 Integrate climate change measures into national policies, strategies and planning

13.3 Improve education, awareness-raising and human and institutional capacity on climate change mitigation, adaptation, impact reduction and early warning

13.a Implement the commitment undertaken by developed-country parties to the United Nations Framework Convention on Climate Change to a goal of mobilizing jointly $100 billion annually by 2020 from all sources to address the needs of developing countries in the context of meaningful mitigation actions and transparency on implementation and fully operationalize the Green Climate Fund through its capitalization as soon as possible

13.b Promote mechanisms for raising capacity for effective climate change-related planning and management in least developed countries and small island developing States, including focusing on women, youth and local and marginalized communities

Goal 14. Conserve and sustainably use the oceans, seas and marine resources for sustainable development

14.1 By 2025, prevent and significantly reduce marine pollution of all kinds, in particular from land-based activities, including marine debris and nutrient pollution

14.2 By 2020, sustainably manage and protect marine and coastal ecosystems to avoid significant adverse impacts, including by strengthening their resilience, and take action for their restoration in order to achieve healthy and productive oceans

14.3 Minimize and address the impacts of ocean acidification, including through enhanced scientific cooperation at all levels

* Acknowledging that the United Nations Framework Convention on Climate Change is the primary international, intergovernmental forum for negotiating the global response to climate change.

14.4 By 2020, effectively regulate harvesting and end overfishing, illegal, unreported and unregulated fishing and destructive fishing practices and implement science-based management plans, in order to restore fish stocks in the shortest time feasible, at least to levels that can produce maximum sustainable yield as determined by their biological characteristics

14.5 By 2020, conserve at least 10 per cent of coastal and marine areas, consistent with national and international law and based on the best available scientific information

14.6 By 2020, prohibit certain forms of fisheries subsidies which contribute to overcapacity and overfishing, eliminate subsidies that contribute to illegal, unreported and unregulated fishing and refrain from introducing new such subsidies, recognizing that appropriate and effective special and differential treatment for developing and least developed countries should be an integral part of the World Trade Organization fisheries subsidies negotiation[16]

14.7 By 2030, increase the economic benefits to small island developing States and least developed countries from the sustainable use of marine resources, including through sustainable management of fisheries, aquaculture and tourism

14.a Increase scientific knowledge, develop research capacity and transfer marine technology, taking into account the Intergovernmental Oceanographic Commission Criteria and Guidelines on the Transfer of Marine Technology, in order to improve ocean health and to enhance the contribution of marine biodiversity to the development of developing countries, in particular small island developing States and least developed countries

14.b Provide access for small-scale artisanal fishers to marine resources and markets

14.c Enhance the conservation and sustainable use of oceans and their resources by implementing international law as reflected in the United Nations Convention on the Law of the Sea, which provides the legal framework for the conservation and sustainable use of oceans and their resources, as recalled in paragraph 158 of "The future we want"

Goal 15. Protect, restore and promote sustainable use of terrestrial ecosystems, sustainably manage forests, combat desertification, and halt and reverse land degradation and halt biodiversity loss

15.1 By 2020, ensure the conservation, restoration and sustainable use of terrestrial and inland freshwater ecosystems and their services, in particular forests, wetlands, mountains and drylands, in line with obligations under international agreements

15.2 By 2020, promote the implementation of sustainable management of all types of forests, halt deforestation, restore degraded forests and substantially increase afforestation and reforestation globally

15.3 By 2030, combat desertification, restore degraded land and soil, including land affected by desertification, drought and floods, and strive to achieve a land degradation-neutral world

[16] Taking into account ongoing World Trade Organization negotiations, the Doha Development Agenda and the Hong Kong ministerial mandate.

15.4 By 2030, ensure the conservation of mountain ecosystems, including their biodiversity, in order to enhance their capacity to provide benefits that are essential for sustainable development

15.5 Take urgent and significant action to reduce the degradation of natural habitats, halt the loss of biodiversity and, by 2020, protect and prevent the extinction of threatened species

15.6 Promote fair and equitable sharing of the benefits arising from the utilization of genetic resources and promote appropriate access to such resources, as internationally agreed

15.7 Take urgent action to end poaching and trafficking of protected species of flora and fauna and address both demand and supply of illegal wildlife products

15.8 By 2020, introduce measures to prevent the introduction and significantly reduce the impact of invasive alien species on land and water ecosystems and control or eradicate the priority species

15.9 By 2020, integrate ecosystem and biodiversity values into national and local planning, development processes, poverty reduction strategies and accounts

15.a Mobilize and significantly increase financial resources from all sources to conserve and sustainably use biodiversity and ecosystems

15.b Mobilize significant resources from all sources and at all levels to finance sustainable forest management and provide adequate incentives to developing countries to advance such management, including for conservation and reforestation

15.c Enhance global support for efforts to combat poaching and trafficking of protected species, including by increasing the capacity of local communities to pursue sustainable livelihood opportunities

Goal 16. Promote peaceful and inclusive societies for sustainable development, provide access to justice for all and build effective, accountable and inclusive institutions at all levels

16.1 Significantly reduce all forms of violence and related death rates everywhere

16.2 End abuse, exploitation, trafficking and all forms of violence against and torture of children

16.3 Promote the rule of law at the national and international levels and ensure equal access to justice for all

16.4 By 2030, significantly reduce illicit financial and arms flows, strengthen the recovery and return of stolen assets and combat all forms of organized crime

16.5 Substantially reduce corruption and bribery in all their forms

16.6 Develop effective, accountable and transparent institutions at all levels

16.7 Ensure responsive, inclusive, participatory and representative decision-making at all levels

16.8 Broaden and strengthen the participation of developing countries in the institutions of global governance

16.9 By 2030, provide legal identity for all, including birth registration

16.10 Ensure public access to information and protect fundamental freedoms, in accordance with national legislation and international agreements

16.a Strengthen relevant national institutions, including through international cooperation, for building capacity at all levels, in particular in developing countries, to prevent violence and combat terrorism and crime

16.b Promote and enforce non-discriminatory laws and policies for sustainable development

Goal 17. Strengthen the means of implementation and revitalize the Global Partnership for Sustainable Development

Finance

17.1 Strengthen domestic resource mobilization, including through international support to developing countries, to improve domestic capacity for tax and other revenue collection

17.2 Developed countries to implement fully their official development assistance commitments, including the commitment by many developed countries to achieve the target of 0.7 per cent of gross national income for official development assistance (ODA/GNI) to developing countries and 0.15 to 0.20 per cent of ODA/GNI to least developed countries; ODA providers are encouraged to consider setting a target to provide at least 0.20 per cent of ODA/GNI to least developed countries

17.3 Mobilize additional financial resources for developing countries from multiple sources

17.4 Assist developing countries in attaining long-term debt sustainability through coordinated policies aimed at fostering debt financing, debt relief and debt restructuring, as appropriate, and address the external debt of highly indebted poor countries to reduce debt distress

17.5 Adopt and implement investment promotion regimes for least developed countries

Technology

17.6 Enhance North-South, South-South and triangular regional and international cooperation on and access to science, technology and innovation and enhance knowledge sharing on mutually agreed terms, including through improved coordination among existing mechanisms, in particular at the United Nations level, and through a global technology facilitation mechanism

17.7 Promote the development, transfer, dissemination and diffusion of environmentally sound technologies to developing countries on favourable terms, including on concessional and preferential terms, as mutually agreed

17.8 Fully operationalize the technology bank and science, technology and innovation capacity-building mechanism for least developed countries by 2017 and enhance the use of enabling technology, in particular information and communications technology

Capacity-building

17.9 Enhance international support for implementing effective and targeted capacity-building in developing countries to support national plans to implement all the Sustainable Development Goals, including through North-South, South-South and triangular cooperation

Trade

17.10 Promote a universal, rules-based, open, non-discriminatory and equitable multilateral trading system under the World Trade Organization, including through the conclusion of negotiations under its Doha Development Agenda

17.11 Significantly increase the exports of developing countries, in particular with a view to doubling the least developed countries' share of global exports by 2020

17.12 Realize timely implementation of duty-free and quota-free market access on a lasting basis for all least developed countries, consistent with World Trade Organization decisions, including by ensuring that preferential rules of origin applicable to imports from least developed countries are transparent and simple, and contribute to facilitating market access

Systemic issues

Policy and institutional coherence

17.13 Enhance global macroeconomic stability, including through policy coordination and policy coherence

17.14 Enhance policy coherence for sustainable development

17.15 Respect each country's policy space and leadership to establish and implement policies for poverty eradication and sustainable development

Multi-stakeholder partnerships

17.16 Enhance the Global Partnership for Sustainable Development, complemented by multi-stakeholder partnerships that mobilize and share knowledge, expertise, technology and financial resources, to support the achievement of the Sustainable Development Goals in all countries, in particular developing countries

17.17 Encourage and promote effective public, public-private and civil society partnerships, building on the experience and resourcing strategies of partnerships

Data, monitoring and accountability

17.18 By 2020, enhance capacity-building support to developing countries, including for least developed countries and small island developing States, to increase significantly the availability of high-quality, timely and reliable data disaggregated by income, gender, age, race, ethnicity, migratory status, disability, geographic location and other characteristics relevant in national contexts

17.19 By 2030, build on existing initiatives to develop measurements of progress on sustainable development that complement gross domestic product, and support statistical capacity-building in developing countries

Means of implementation and the Global Partnership

60. We reaffirm our strong commitment to the full implementation of this new Agenda. We recognize that we will not be able to achieve our ambitious Goals and targets without a revitalized and enhanced Global Partnership and comparably ambitious means of implementation. The revitalized Global Partnership will facilitate an intensive global engagement in support of implementation of all the Goals and targets, bringing together Governments, civil society, the private sector, the United Nations system and other actors and mobilizing all available resources.

61. The Agenda's Goals and targets deal with the means required to realize our collective ambitions. The means of implementation targets under each Sustainable Development Goal and Goal 17, which are referred to above, are key to realizing our Agenda and are of equal importance with the other Goals and targets. We shall accord them equal priority in our implementation efforts and in the global indicator framework for monitoring our progress.

62. This Agenda, including the Sustainable Development Goals, can be met within the framework of a revitalized Global Partnership for Sustainable Development, supported by the concrete policies and actions outlined in the Addis Ababa Action Agenda, which is an integral part of the 2030 Agenda for Sustainable Development. The Addis Ababa Action Agenda supports, complements and helps to contextualize the 2030 Agenda's means of implementation targets. It relates to domestic public resources, domestic and international private business and finance, international development cooperation, international trade as an engine for development, debt and debt sustainability, addressing systemic issues and science, technology, innovation and capacity-building, and data, monitoring and follow-up.

63. Cohesive nationally owned sustainable development strategies, supported by integrated national financing frameworks, will be at the heart of our efforts. We reiterate that each country has primary responsibility for its own economic and social development and that the role of national policies and development strategies cannot be overemphasized. We will respect each country's policy space and leadership to implement policies for poverty eradication and sustainable development, while remaining consistent with relevant international rules and commitments. At the same time, national development efforts need to be supported by an enabling international economic environment, including coherent and mutually supporting world trade, monetary and financial systems, and strengthened and enhanced global economic governance. Processes to develop and facilitate the availability of appropriate knowledge and technologies globally, as well as capacity-building, are also critical. We commit to pursuing policy coherence and an enabling environment for sustainable development at all levels and by all actors, and to reinvigorating the Global Partnership for Sustainable Development.

64. We support the implementation of relevant strategies and programmes of action, including the Istanbul Declaration and Programme of Action, the SIDS Accelerated Modalities of Action (SAMOA) Pathway and the Vienna Programme of Action for Landlocked Developing Countries for the Decade 2014–2024, and reaffirm the importance of supporting the African Union's Agenda 2063 and the programme of the New Partnership for Africa's Development, all of which are integral to the new Agenda. We recognize the major challenge to the achievement of durable peace and sustainable development in countries in conflict and post-conflict situations.

65. We recognize that middle-income countries still face significant challenges to achieve sustainable development. In order to ensure that achievements made to date

are sustained, efforts to address ongoing challenges should be strengthened through the exchange of experiences, improved coordination, and better and focused support of the United Nations development system, the international financial institutions, regional organizations and other stakeholders.

66. We underscore that, for all countries, public policies and the mobilization and effective use of domestic resources, underscored by the principle of national ownership, are central to our common pursuit of sustainable development, including achieving the Sustainable Development Goals. We recognize that domestic resources are first and foremost generated by economic growth, supported by an enabling environment at all levels.

67. Private business activity, investment and innovation are major drivers of productivity, inclusive economic growth and job creation. We acknowledge the diversity of the private sector, ranging from micro-enterprises to cooperatives to multinationals. We call upon all businesses to apply their creativity and innovation to solving sustainable development challenges. We will foster a dynamic and well-functioning business sector, while protecting labour rights and environmental and health standards in accordance with relevant international standards and agreements and other ongoing initiatives in this regard, such as the Guiding Principles on Business and Human Rights[17] and the labour standards of the International Labour Organization, the Convention on the Rights of the Child[18] and key multilateral environmental agreements, for parties to those agreements.

68. International trade is an engine for inclusive economic growth and poverty reduction, and contributes to the promotion of sustainable development. We will continue to promote a universal, rules-based, open, transparent, predictable, inclusive, non-discriminatory and equitable multilateral trading system under the World Trade Organization, as well as meaningful trade liberalization. We call upon all members of the World Trade Organization to redouble their efforts to promptly conclude the negotiations on the Doha Development Agenda.[19] We attach great importance to providing trade-related capacity-building for developing countries, including African countries, least developed countries, landlocked developing countries, small island developing States and middle-income countries, including for the promotion of regional economic integration and interconnectivity.

69. We recognize the need to assist developing countries in attaining long-term debt sustainability through coordinated policies aimed at fostering debt financing, debt relief, debt restructuring and sound debt management, as appropriate. Many countries remain vulnerable to debt crises and some are in the midst of crises, including a number of least developed countries, small island developing States and some developed countries. We reiterate that debtors and creditors must work together to prevent and resolve unsustainable debt situations. Maintaining sustainable debt levels is the responsibility of the borrowing countries; however we acknowledge that lenders also have a responsibility to lend in a way that does not undermine a country's debt sustainability. We will support the maintenance of debt sustainability of those countries that have received debt relief and achieved sustainable debt levels.

---

[17] A/HRC/17/31, annex.

[18] United Nations, *Treaty Series*, vol. 1577, No. 27531.

[19] A/C.2/56/7, annex.

70. We hereby launch a Technology Facilitation Mechanism which was established by the Addis Ababa Action Agenda in order to support the Sustainable Development Goals. The Technology Facilitation Mechanism will be based on a multi-stakeholder collaboration between Member States, civil society, the private sector, the scientific community, United Nations entities and other stakeholders and will be composed of a United Nations inter-agency task team on science, technology and innovation for the Sustainable Development Goals, a collaborative multi-stakeholder forum on science, technology and innovation for the Sustainable Development Goals and an online platform.

- The United Nations inter-agency task team on science, technology and innovation for the Sustainable Development Goals will promote coordination, coherence and cooperation within the United Nations system on science, technology and innovation-related matters, enhancing synergy and efficiency, in particular to enhance capacity-building initiatives. The task team will draw on existing resources and will work with 10 representatives from civil society, the private sector and the scientific community to prepare the meetings of the multi-stakeholder forum on science, technology and innovation for the Sustainable Development Goals, as well as in the development and operationalization of the online platform, including preparing proposals for the modalities for the forum and the online platform. The 10 representatives will be appointed by the Secretary-General, for periods of two years. The task team will be open to the participation of all United Nations agencies, funds and programmes and the functional commissions of the Economic and Social Council and it will initially be composed of the entities that currently integrate the informal working group on technology facilitation, namely, the Department of Economic and Social Affairs of the Secretariat, the United Nations Environment Programme, the United Nations Industrial Development Organization, the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, the United Nations Conference on Trade and Development, the International Telecommunication Union, the World Intellectual Property Organization and the World Bank.
- The online platform will be used to establish a comprehensive mapping of, and serve as a gateway for, information on existing science, technology and innovation initiatives, mechanisms and programmes, within and beyond the United Nations. The online platform will facilitate access to information, knowledge and experience, as well as best practices and lessons learned, on science, technology and innovation facilitation initiatives and policies. The online platform will also facilitate the dissemination of relevant open access scientific publications generated worldwide. The online platform will be developed on the basis of an independent technical assessment which will take into account best practices and lessons learned from other initiatives, within and beyond the United Nations, in order to ensure that it will complement, facilitate access to and provide adequate information on existing science, technology and innovation platforms, avoiding duplications and enhancing synergies.
- The multi-stakeholder forum on science, technology and innovation for the Sustainable Development Goals will be convened once a year, for a period of two days, to discuss science, technology and innovation cooperation around thematic areas for the implementation of the Sustainable Development Goals, congregating all relevant stakeholders to actively contribute in their area of expertise. The forum will provide a venue for facilitating interaction,

matchmaking and the establishment of networks between relevant stakeholders and multi-stakeholder partnerships in order to identify and examine technology needs and gaps, including on scientific cooperation, innovation and capacity-building, and also in order to help to facilitate development, transfer and dissemination of relevant technologies for the Sustainable Development Goals. The meetings of the forum will be convened by the President of the Economic and Social Council before the meeting of the high-level political forum under the auspices of the Council or, alternatively, in conjunction with other forums or conferences, as appropriate, taking into account the theme to be considered and on the basis of a collaboration with the organizers of the other forums or conferences. The meetings of the forum will be co-chaired by two Member States and will result in a summary of discussions elaborated by the two co-Chairs, as an input to the meetings of the high-level political forum, in the context of the follow-up and review of the implementation of the post-2015 development agenda.

- The meetings of the high-level political forum will be informed by the summary of the multi-stakeholder forum. The themes for the subsequent multi-stakeholder forum on science, technology and innovation for the Sustainable Development Goals will be considered by the high-level political forum on sustainable development, taking into account expert inputs from the task team.

71. We reiterate that this Agenda and the Sustainable Development Goals and targets, including the means of implementation, are universal, indivisible and interlinked.

Follow-up and review

72. We commit to engaging in systematic follow-up and review of the implementation of this Agenda over the next 15 years. A robust, voluntary, effective, participatory, transparent and integrated follow-up and review framework will make a vital contribution to implementation and will help countries to maximize and track progress in implementing this Agenda in order to ensure that no one is left behind.

73. Operating at the national, regional and global levels, it will promote accountability to our citizens, support effective international cooperation in achieving this Agenda and foster exchanges of best practices and mutual learning. It will mobilize support to overcome shared challenges and identify new and emerging issues. As this is a universal Agenda, mutual trust and understanding among all nations will be important.

74. Follow-up and review processes at all levels will be guided by the following principles:

(*a*) They will be voluntary and country-led, will take into account different national realities, capacities and levels of development and will respect policy space and priorities. As national ownership is key to achieving sustainable development, the outcome from national-level processes will be the foundation for reviews at the regional and global levels, given that the global review will be primarily based on national official data sources.

(*b*) They will track progress in implementing the universal Goals and targets, including the means of implementation, in all countries in a manner which respects

their universal, integrated and interrelated nature and the three dimensions of sustainable development.

(*c*) They will maintain a longer-term orientation, identify achievements, challenges, gaps and critical success factors and support countries in making informed policy choices. They will help to mobilize the necessary means of implementation and partnerships, support the identification of solutions and best practices and promote the coordination and effectiveness of the international development system.

(*d*) They will be open, inclusive, participatory and transparent for all people and will support reporting by all relevant stakeholders.

(*e*) They will be people-centred, gender-sensitive, respect human rights and have a particular focus on the poorest, most vulnerable and those furthest behind.

(*f*) They will build on existing platforms and processes, where these exist, avoid duplication and respond to national circumstances, capacities, needs and priorities. They will evolve over time, taking into account emerging issues and the development of new methodologies, and will minimize the reporting burden on national administrations.

(*g*) They will be rigorous and based on evidence, informed by country-led evaluations and data which is high-quality, accessible, timely, reliable and disaggregated by income, sex, age, race, ethnicity, migration status, disability and geographic location and other characteristics relevant in national contexts.

(*h*) They will require enhanced capacity-building support for developing countries, including the strengthening of national data systems and evaluation programmes, particularly in African countries, least developed countries, small island developing States, landlocked developing countries and middle-income countries.

(*i*) They will benefit from the active support of the United Nations system and other multilateral institutions.

75. The Goals and targets will be followed up and reviewed using a set of global indicators. These will be complemented by indicators at the regional and national levels which will be developed by Member States, in addition to the outcomes of work undertaken for the development of the baselines for those targets where national and global baseline data does not yet exist. The global indicator framework, to be developed by the Inter-Agency and Expert Group on Sustainable Development Goal Indicators, will be agreed by the Statistical Commission by March 2016 and adopted thereafter by the Economic and Social Council and the General Assembly, in line with existing mandates. This framework will be simple yet robust, address all Sustainable Development Goals and targets, including for means of implementation, and preserve the political balance, integration and ambition contained therein.

76. We will support developing countries, particularly African countries, least developed countries, small island developing States and landlocked developing countries, in strengthening the capacity of national statistical offices and data systems to ensure access to high-quality, timely, reliable and disaggregated data. We will promote transparent and accountable scaling-up of appropriate public-private cooperation to exploit the contribution to be made by a wide range of data, including earth observation and geospatial information, while ensuring national ownership in supporting and tracking progress.

77. We commit to fully engage in conducting regular and inclusive reviews of progress at the subnational, national, regional and global levels. We will draw as far as possible on the existing network of follow-up and review institutions and mechanisms. National reports will allow assessments of progress and identify challenges at the regional and global level. Along with regional dialogues and global reviews, they will inform recommendations for follow-up at various levels.

National level

78. We encourage all Member States to develop as soon as practicable ambitious national responses to the overall implementation of this Agenda. These can support the transition to the Sustainable Development Goals and build on existing planning instruments, such as national development and sustainable development strategies, as appropriate.

79. We also encourage Member States to conduct regular and inclusive reviews of progress at the national and subnational levels which are country-led and country-driven. Such reviews should draw on contributions from indigenous peoples, civil society, the private sector and other stakeholders, in line with national circumstances, policies and priorities. National parliaments as well as other institutions can also support these processes.

Regional level

80. Follow-up and review at the regional and subregional levels can, as appropriate, provide useful opportunities for peer learning, including through voluntary reviews, sharing of best practices and discussion on shared targets. We welcome in this respect the cooperation of regional and subregional commissions and organizations. Inclusive regional processes will draw on national-level reviews and contribute to follow-up and review at the global level, including at the high-level political forum on sustainable development.

81. Recognizing the importance of building on existing follow-up and review mechanisms at the regional level and allowing adequate policy space, we encourage all Member States to identify the most suitable regional forum in which to engage. United Nations regional commissions are encouraged to continue supporting Member States in this regard.

Global level

82. The high-level political forum will have a central role in overseeing a network of follow-up and review processes at the global level, working coherently with the General Assembly, the Economic and Social Council and other relevant organs and forums, in accordance with existing mandates. It will facilitate sharing of experiences, including successes, challenges and lessons learned, and provide political leadership, guidance and recommendations for follow-up. It will promote system-wide coherence and coordination of sustainable development policies. It should ensure that the Agenda remains relevant and ambitious and should focus on the assessment of progress, achievements and challenges faced by developed and developing countries as well as new and emerging issues. Effective linkages will be made with the follow-up and review arrangements of all relevant United Nations conferences and processes, including on least developed countries, small island developing States and landlocked developing countries.

83. Follow-up and review at the high-level political forum will be informed by an annual progress report on the Sustainable Development Goals to be prepared by the Secretary-General in cooperation with the United Nations system, based on the

global indicator framework and data produced by national statistical systems and information collected at the regional level. The high-level political forum will also be informed by the *Global Sustainable Development Report*, which shall strengthen the science-policy interface and could provide a strong evidence-based instrument to support policymakers in promoting poverty eradication and sustainable development. We invite the President of the Economic and Social Council to conduct a process of consultations on the scope, methodology and frequency of the global report as well as its relation to the progress report, the outcome of which should be reflected in the ministerial declaration of the session of the high-level political forum in 2016.

84. The high-level political forum, under the auspices of the Economic and Social Council, shall carry out regular reviews, in line with General Assembly resolution 67/290 of 9 July 2013. Reviews will be voluntary, while encouraging reporting, and include developed and developing countries as well as relevant United Nations entities and other stakeholders, including civil society and the private sector. They shall be State-led, involving ministerial and other relevant high-level participants. They shall provide a platform for partnerships, including through the participation of major groups and other relevant stakeholders.

85. Thematic reviews of progress on the Sustainable Development Goals, including cross-cutting issues, will also take place at the high-level political forum. These will be supported by reviews by the functional commissions of the Economic and Social Council and other intergovernmental bodies and forums which should reflect the integrated nature of the Goals as well as the interlinkages between them. They will engage all relevant stakeholders and, where possible, feed into, and be aligned with, the cycle of the high-level political forum.

86. We welcome, as outlined in the Addis Ababa Action Agenda, the dedicated follow-up and review for the financing for development outcomes as well as all the means of implementation of the Sustainable Development Goals which is integrated with the follow-up and review framework of this Agenda. The intergovernmentally agreed conclusions and recommendations of the annual Economic and Social Council forum on financing for development will be fed into the overall follow-up and review of the implementation of this Agenda in the high-level political forum.

87. Meeting every four years under the auspices of the General Assembly, the high-level political forum will provide high-level political guidance on the Agenda and its implementation, identify progress and emerging challenges and mobilize further actions to accelerate implementation. The next high-level political forum under the auspices of the General Assembly will be held in 2019, with the cycle of meetings thus reset, in order to maximize coherence with the quadrennial comprehensive policy review process.

88. We also stress the importance of system-wide strategic planning, implementation and reporting in order to ensure coherent and integrated support to the implementation of the new Agenda by the United Nations development system. The relevant governing bodies should take action to review such support to implementation and to report on progress and obstacles. We welcome the ongoing dialogue in the Economic and Social Council on the longer-term positioning of the United Nations development system and look forward to taking action on these issues, as appropriate.

89. The high-level political forum will support participation in follow-up and review processes by the major groups and other relevant stakeholders in line with resolution 67/290. We call upon those actors to report on their contribution to the implementation of the Agenda.

90. We request the Secretary-General, in consultation with Member States, to prepare a report, for consideration at the seventieth session of the General Assembly in preparation for the 2016 meeting of the high-level political forum, which outlines critical milestones towards coherent, efficient and inclusive follow-up and review at the global level. The report should include a proposal on the organizational arrangements for State-led reviews at the high-level political forum under the auspices of the Economic and Social Council, including recommendations on voluntary common reporting guidelines. It should clarify institutional responsibilities and provide guidance on annual themes, on a sequence of thematic reviews, and on options for periodic reviews for the high-level political forum.

91. We reaffirm our unwavering commitment to achieving this Agenda and utilizing it to the full to transform our world for the better by 2030.

4th plenary meeting
25 September 2015

Instruments mentioned in the section entitled "Sustainable Development Goals and targets"

World Health Organization Framework Convention on Tobacco Control (United Nations, *Treaty Series*, vol. 2302, No. 41032)

Sendai Framework for Disaster Risk Reduction 2015–2030 (resolution 69/283, annex II)

United Nations Convention on the Law of the Sea (United Nations, *Treaty Series*, vol. 1833, No. 31363)

"The future we want" (resolution 66/288, annex)

กระทรวงแรงงาน